

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: مجموعه صلواتی بر امام زین العابدین و درویشانی

مؤلف

مترجم

شماره قفسه: ۱۶۹۳۸

جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

۲۰۸۱۰۳

۱
۲
۳
۴
۵
۶
۷
۸
۹
۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب خصوصاً صدر اسلام از یحییٰ وردپران

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۴۵۳۸

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

۷۰۸۱۰

بِرَضَى ^{منه} بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ

وَالضَّحَىٰ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ

قَلِيًّا وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ فَأَنْذَرْنَا

نَارًا تَلْقَىٰ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى الَّذِي كَذَّبَ

وَتَوَلَّىٰ وَسَخَّيْنَاهَا لِآلِقَةٍ الَّذِي يُؤْتِي مَالًا

كَثِيرًا وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ إِلَّا

وَجْهَ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ وَل

١٦٩٣٨

٢٠٨١٠٣

تربیت خوردن

این کلمات را بر تربیت برهنه کاغذ

چون که خواهی تربیت مقدس را بر داری بگو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْمَلِكِ الَّذِي

قَضَيْتَهَا وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الَّذِي خَرَّبَهَا

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الَّذِي الوَصِي الَّذِي

حَلَّ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَاللَّهُ مُحَمَّدٌ

وَأَنْ يَجْعَلَ لِي شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَأَمَانًا

مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ سُوءٍ

پس روی پاره بساز و این را از زناهار بران

مخوانند و چون خواهی تناول غایب اول

بوسه کن روی خود و چشم بگردد پس از آنکه بخورد

تناول نکند

هدایت کند از وصایای جناب پیغمبر با هر المؤمنین و مؤمنه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَعْدَةٌ عَمْدٌ إِنَّهُ سَلَّمَ

أَتَمَّحَدٌ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ مُعْطَى السَّالِئِينَ وَصَحِيبُ رُغْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

وَكَاشِفِ كَرْبِ الْكَرْوِيِّينَ وَفَتَاهِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ

وَإَكْرَمِ التَّسْلِيمِ إِذْ لَمْ يَكُنْ عَلَى الْكُتُبِ مُحَمَّدٌ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاللهُ الطَّيِّبِ الظَّاهِرِ مِنَ الْمُعْضُومِينَ

الْمُحَاقِقِ الدَّعَاوِ الدَّاعِينَ وَصَلَوَاهِ الْمُصَلِّينَ

اما بعد جنین گوید خاک قدم مومنین محمد با قرآن

تقی حشرها الله تعالی مع الموالیهما من الهالطین

هرین که ظمیر منیر برادران دینیر صد ارده که این و غیره

از احادیث از حضرت رسول مختار که این بر بیضاعت تسبیح

نموده ام و امید از برادران دینیر است که بر نیز اعتراف بر

خیر یاد آور نمایند اما بعد خداوند عالم چند کرد در اول بر او صلح

از هر اطبلکه اندو به بهشت رسانند اول حاکم عادل و کسیر که

مناجات حضرت محمد صلی الله علیه وآله وسلم

بسم الله الرحمن الرحيم

مناجات حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم در خرابی کعبه
حضرت رسول صلی الله علیه وآله وسلم را همی پیش آمدی این مناجات را
در شفیق آوردی حق تعالی مهم و بر استجاب کردی و بنا برتسلیف
آنحضرت صلی الله علیه وآله وسلم و ائمه دین مرا سلامی ایست ترا از اولیا
و انبیا و اصفا و زباید و عباد خوانده اند و هر وقت که بران التماس نمودند
بفراد و مقصود رسیدند پس هر گاه واقعه پیش آید یا دشمنی یا دوا می یابد
یا مرادی داشته باشد باید که دو بار قلم بر او نه احد را بخواند و بعد از آن

ترتیب

این کلمات را مرتب بر کار
بنویس و با لایب شسته
بیاشامد با اذن الله تعالی
شفایابد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الشافی بسم الله

الغافی بسم الله المعالی

فی بسم الله الذی لا

یضر مع امرئه شیئاً

فی الارض و فی

السماء و هو السميع

العام و یشیر

بما یشاء و ما یستغنی

عنه شیئاً

این مناجات را شفیق آورد و جنگ بر او برسد بعد از نماز صبح بخواند
انگس را و اولاد و اتباع را چون سخت حصار کرد و از آفتها و بلاها
دور شود و بجهت دشمنان و مکارها ایشان و بر آمدن حاجات اشرف
عظیم دارد و عجب که خواننده این مناجات را اگر کسی ستم و ضرر رسد
و بیسج غمنازی و بدگویی در حق وی بدی شود که در خاطر کند از نام
جهنم ایشان عاید گردد و مقهور و مقرون گردد و بیسج دشمنی بر وی نگیرد
نیاید و مرتبه او هر روز عطا گردد شرح و غایت این مناجات چهار است
و آله الیونق و المعین **للصالحین الأول** ای مفضل به
فضول و ای عادل بی عدول و ای قاضی بی عدل
و ای حاکم بی غم و ای ناظر بی نظیر و ای دانای بی
ضمیر و ای توانای بی ظمیر و ای پادشاه بی وزیر
و ای قادر بی تدبیر و ای قلم بی حشر و ای غنی بی فقیر

مادکار ماسر

در وقت خوردن تربت بگو
بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اللّٰهُمَّ
رَبِّ هَذَا التُّرْبَةِ ا
لَّتِي اَوْلَكَ الطَّاهِرَةَ وَ
رَبِّ النُّورِ الَّذِي
فِيهِ وَرَبِّ الْجَسَدِ
الَّذِي سَكَنَ فِيهِ وَ
رَبِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُؤْمِنِ
كَلِمَاتٍ بِهٖ جَعَلَهُ لِي
شِفَاءً مِنْ كُلِّ سُوْءٍ
ذَاعَ كَذَا
اِنْ عَلْتِ اَنَا بِرَبِّ
بِحَبْرِ عَمَّ ابْر
اِنْ مِيَا نَام وَبِكَو

وای جبار پی عدیل بالطفیف یا علیم یا خبیر یا من لا
یحتاج الی البیان والتقصیر حاجات اکثر و انت
عالمینا بصیر **الحصن دوم** ای خالق پی مدد
وای احد پی عدد وای اول پی بدایت وای آخر
پی نهایت وای ظاهر پی صورت وای باطن پی
ضرورت وای حی پی حیل وای عزیز پی ذلت
وای غنی پی قلت وای سميع پی غفلت وای معطر
پی فکرت وای بخشند پی حسد وای بخشند پی
منت وای صانع پی آلت وای مبدع پی حالت
وای پناهی پی خلق وای توانای پی چاره وای علم
پی تفکر وای قوی پی تعجز وای جبار پی نخیر وای
قهار پی ظهور وای ذات پی کیف وای صفات توحید

اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقًا وَاَسْعَابًا عَلِيمًا فِعَا وَشِفَاءً مِنْ
كُلِّ وَسُقْمٍ

الحصن سیم

ای مقدر ای که تیر تقدیر تو بیج
تدبیر رد نشود وای رازنی که رزق از هیچ بند باز
نکری وای حی که هرگز نمی ری وای سلطانی که در
سلطنت مشغولی نداری وای ملکی که از مملکت مغرور
نداری وای بخشند که از بخشایش ملول نگرند
وای سمعی که هرگز ملول نگرند وای میاکی که اوها
کس نکنند کمال تو نرسند ای بجزمت ساکنان متمد
تو بجزمت رضاداد کان طاعت تو و بجزمت خسته
کان محبت تو و بجزمت تشکان شربت تو و بجزمت
خستکان ضربت تو و بجزمت مشتادان تقربت
که ما را قرین مقرران خود گردانی علی الضعفاء یا
رحم الفقرا یا عظیم الرحیم **الحصن چهارم** ای سکر

خدا یرتعالی برکت
تربت هر علت و
وغم وهم دفع نماید

هر سرشته وای فریاد رس هر درم اند وای عنبر پذیر
 پچارگان وای راه غم ای پراهان وای دستگیر نگینا
 وای دوست دارندگان وای غفار کنه کاران وای
 رحیم پریشانان وای سار سبه کاران وای مونس
 دل پریشان وای مهر جراح رسدگان وای
 درمان درم اندگان وای محب خوانندگان وای
 مطلوب جان مشاقان وای محبوب سر پی نفاقان
 وای چاره درویشان وای پناه پی خویشان وای
 سرمایه مفلسان وای غرور جاه مخلصان وای معین
 پیکان وای صحت و درمان بهاران وای امید
 امیدواران وای جزا و جزا زمین و آسمان وای
 سرخ رو کشته نذر درویشان وای قبول کننده توبه

نیکو

دست بر موضع گزارد و
 سوره حمد و قل هو الله
 عاصیان ای رحمت تو عمیم است و ذات تو قدیم است و انا انزلناه و این آیه
 و نام تو محمد الرحیم است یا دلیل المتحیرین یا غیاثا **مخواند**
 للمتقین اغثنا الیک ربی و منک طیبی عجل و تری الجبال تخسبوا
 فرجی بحق محمد العربی **الحسن مجید** ای دستگیر **خامده** و هی **متر**
 سرکشگان وای ضمیر آموزندگان وای کارکنای **متر السحاب صنع**
 متفکران وای راه غم ای متحیران وای معبود **الله الذی اتقن**
 جانوران وای مقصود نامه ویران وای شفا **کل شیء انه**
 دهند که بهاران وای سیح کوبندگان وای
 منیع جویندگان ملک بجزمت دل محرومان **خبیر بما تعملون**
 و بجزمت دل نا امیدان وای بخشاینده بر بخشا
 بندگان وای ارزو بخشا از زمیندان یا حتی یا
 قیوم یا احسان یا باقی یا مدبر السعوات و الارض

د

گر کسی حاجتی یا مشکلی

ساح شود با طهارت

در فراش لحاف پاک

باید و زنی با او بنا

شد در وقت خواب

سوره و الشمس و الليل

بریک راهت مویته

و اند بعد از آن

اجعل

اللهم لی

من امری هدی

بجا و محزبا

یاذ و الجلال و الاکرام یا ارحم الراحمین **الحسن**

ششم ای دانسته رازها و ای شنونده آوازهها

و ای بزیرنده نیازها و ای بصیر حالها و ای سمیع

قاله او ای داننده کامها و ای رهاننده از سختها

ای معزز عوایق و ای مطلع بر دقایق و ای مهربان

بر خدایق و ای مفضل که با فضل کسی ترا حاجت

نیست و ای منعمی که انعام ترا نهایت نیست و ای

منتغی که کس را با تو محال حمایت نیست ای قهاری

که کس را با تو جلت نیست و منازعت نیست ای

جباری که کرد نگشاید با تو روی و مقاومت نیست

ای حکمی که روندگان را از بلای تو روی گریز نیست

و ای کریمی که بسندگان را غیر از عطا ای تو دست او نیز

دوشب اول یا سیم یا پنجم

یا هفتم کسی را در خواب

ببیند که بگوید آن

درد علاج چیست

را و بگوید من اصلا

عظیم بود از علاج آن

عاجز بودم این عزا

نمودم در شب اول

م و کس آمدند سیم

من بپوشتم یکبار

دست بر سرم مالید

و من صغیر ایشان

که حاجت من کردم

ملکا بجزمت بچونی و چگونه کی تو بجزمت انبیاء

مراه تو و بعزت اولیاء درگاه تو ای خداوندی که جا

بندگان در حذف تقدیرت و ای کامکاری که

دل دوستان در کف تو جیدتست الهی اگر بگویم

ندارم و اگر بسوزی طاقت ندارم از بنده خطا

و ذلت و ز تو عطا و رحمت ای قدیم لمیزل ای عزیز

بی بد و ای خالق کیف و ای رازق بی حیف

الحسن هفتم ای قدیم علیم و ای جبار عظیم

و ای غفار و رحیم و ای قدیم کار ساز و ای رحیم

بنده نواز الهی عظمت و جلال تو و بعزت کبر برای تو

الهی بفضل بی منتهای تو الهی بجزمت الا و نعمای

الهی بیک تو بابت و انجیل و زین و فرزان تو الهی

چهارده اسم در اساق پانصد از راه مندره شوند

بسم الله الرحمن الرحيم

جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و مهلائیل
 الهی بحرمت جمله العرش و کوربیا و روحانیان
 الهی بحرمت نیاز آدم صلی الله و خلادت و الهی برکت
 نیاز حوا و انابت و الهی بحرمت نیاز سید الشهدا
 هابیل و شهادت و الهی بحرمت شهنشایم حضرت
 اوهی بحرمت نیاز ادریس پیغمبر و نعت و الهی بحرمت
 نیاز صالح پیغمبر و ناله و الهی بحرمت نوح پیغمبر و عمو
 و الهی بحرمت هود پیغمبر و هبت و الهی بحرمت نیاز
 ابراهیم پیغمبر و خلقت و الهی بحرمت نیاز اسمعیل پیغمبر
 و قدت و الهی بحرمت نیاز اسحاق پیغمبر و قدت او
 الهی بحرمت یعقوب پیغمبر و حرمت و الهی بحرمت یوسف
 پیغمبر و عزت او الهی بحرمت نیاز یوشع پیغمبر و عبادت او

یا مِیْلِقَعُ یا
 یا حَیْقَالِغُ یا
 یا طَهُمُوثَا یا
 یا شَعْرُوثَا یا
 یا لَیْوُوش یا
 یا لَیْوُوش یا
 یا عَیْوُوش یا
 یا سَیْلیْا مِش یا
 یا سَیْکَیْثَا یا

یا مُصْطَالُون

الهی بحرمت موسی پیغمبر و مخاطبه و الهی بحرمت
 نیاز هارون و متابعت و الهی بحرمت نیاز ایزد
 پیغمبر و سلامت و الهی بحرمت یونس پیغمبر
 و الهی بحرمت نیاز اسباط پیغمبر و نبوت و الهی بحرمت
 نیاز لیا س و حاجت و الهی بحرمت خضر پیغمبر و صیا
 و الهی بحرمت نیاز ذوالکفل و انابت و الهی بحرمت
 نیاز لوط پیغمبر و بخلت و الهی بحرمت نیاز اود
 و خلادت و الهی بحرمت عزیز پیغمبر و تربت و الهی
 بحرمت نیاز سلیمان پیغمبر و حشمت و الهی بحرمت
 ذکر ای پیغمبر و کالت و الهی بحرمت نیاز یحیی پیغمبر
 و خشیت و الهی بحرمت ارمیا پیغمبر و کرامت او
 الهی بحرمت دانیال پیغمبر و حکمت او الهی بحرمت

یا قَیْقُوثَرْتُون
 یا مَحَارِیث
 یا شَیْثَانُون یا
 یا سَیْطِیْعُ یا
 یا مِیْلِقَعُ یا
 یا مَیْمَان یا

دعا در سر

در وقت خونریزی دست

بر سر بگذارند مرتبه

ابن دعا را بخوان

بسم الله الرحمن الرحيم

مَنْ كَانَ مِنْكُمْ

مَرِيضًا أَوْ بِهِ

أَدَامِنْ مَرِيضِيهِ

طالوت پخبر و ملکت او الهی بحرمت نیاز شعیب

پخبر و طهارت او الهی بحرمت نیاز شمعون پخبر

و شجاعت او الهی بحرمت نیاز التموئیل پخبر

و مبارزه او الهی بحرمت اخنون پخبر و بلیت

او الهی بحرمت نیاز ذوالقرنین و سیاحت او الهی

بحرمت جرجیس پخبر و مصیبت او الهی بحرمت

نیاز عیسی پخبر و زهدات او الهی بحرمت نیاز

سارا و طهارت او الهی بحرمت و بیکت حاجر

و عظمت او الهی بحرمت و بیکت مرید و عصمت او

الهی بیکت آسیه و شهادت او الهی بیکت نیاز انما

رقیم و علوت ایشان الهی بحرمت و غزیت مهتر

جمع انبیا محمد مصطفی علی الله علیه و آله وسلم

و شفاعت او الهی بحرمت سرور اولیا علی المرتضا

علیه السلام و امامت او الهی بحرمت نیاز سید

الشهدا حمزه شهید الهی بحرمت نیاز خدیجه کبریا

الهی بحرمت نیاز سیده الساناطة الزهراء الهی بحرم

لب زهر آلوده امام حسن الهی بحرمت خون ناحق

رخنه امام حسین الهی بحرمت امام علی ابن الحسین

الهی بحرمت نیاز امام محمد باقر الهی بحرمت امام

جعفر صادق الهی بحرمت نیاز امام موسی کاظم

الهی بحرمت نیاز علی ابن موسی الرضا الهی بحرمت

امام محمد تقی الهی بحرمت امام علی نقی الهی بحرمت

نیاز امام حسن عسکری الهی بحرمت امام محمد

طاحب الزمان صلوات الله علیه و آله اجمعین

اگر از کسی که خواهر بکوی

این آیت را بخوان خوا

تغایر بدل می اندازد که

بداند

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ

أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَ

يَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

لِمَنْ يَشَاءُ

وَمَنْ يُشْرِكْ بِإِلَهِ

اللَّهِ فَقَدْ أَفْرَدَ

إِلَهُاتًا عَظِيمًا

هر کس بعد عصر جمع این

صلوات را هفت مرتبه

بخواند خدای تعالی

صد هزار گناه کبیره

او را بیاورد

اللهم صل على محمد وال

محمد الرضاء المرئین

یا فضل صلواتک و یا

یا علیهم بافضل

صلواتک علیه و

علیهم والسلام

والسلام علیهم و علی

آل و احبهم و احبهم

و رحمة الله وبرکاته

ترا بدان بخواند خاندان مملکت بدو دادی الهی

محمد و فرقان محمد الهی محبت راز محمد و نیاز محمد که

حاجت دینی و دنیائی من بپجاره درمانده مضطر

رواکن و از شفاعت منتر بهر عالم بی نصیب کن

ملکامیدانی حالم پادشاهای بدنی احوال خدا

و ندانم عاجز و هیچ قوت و حالت و حیلت

ندارم و هر چه جز از تست پزارم هر که تعلق

بکسی دارد و پجاره درمانده کند کار امیدوار

بگرم تست یارت حاجت بسیار دارم و بر همه

چیز توانایی و بقدرت بر آوردن میتوانی که بی

مملت بدین بنده برسانی و شرط المان از ما

کفایت کنی هیچ پیر جمعی بر ما انکماری ای رحمت تو

دستگیر مای گریز نو عذر بزیر مای داشته هر جا

و شنونده هر سوالی ای حکیم هر حالی و ای سبع

هر مقالی ای محب هر خواننده افرین هر داننده

الهی غافلانیم نه کافر انیم صدا بپرکت نواختگان خیرت

تو و پرکت کلاختگان هیبت تو الهی پرکت مستخیران

جلال تو و مقهوران تهر تو ای ملکی که ملکوت

عالم ملوک تواند ای جباری که جباران عالم

مقهور تو اندای حقیقی که همه عقل محفوظ تواند

ای رازینی که همه اهل شری مر و تو تواند ای غفکار

که همه اهل خطا مغفور تواند که ما را بصیر ای خدا

بیرون آری و از برین وحشت آید بر وضه النسی

برسانی الهی ما پچارگان را از خوس نوحگان

هر کس ماه نوبه بسپاری

هفت حمد و هفت صلوات

هفت بفرستد و دست بر چشم

خود بمالد هرگز چشم در

نمی بیند

اللهم اکبر الله اکبر

و سبحان الله بکرة

و اسیلاً و احمده الله

ب العالمین کثیراً

لا شریک له و صلوات

الله علی محمد و آله

هر کس خواهد هر چه بشنود
 فراموش نکند این ای را
 هست در روز و رایت
 تا عوان هر چه بشنود قرا
 مونس نکند دعا نیست
 یا قیوم فلا یغوث
 یثیبی من علیه
 ولا یورده حفوظه
 یا عز و ایل یحیی یا
 قیوم
 اگر چه مصلح نبودیم از ما عفو کن الهی چون عزیز
 ناز پرورده ما را فراموش کند تو بر ما رحمت کنی
 الهی ما را در حجره کوری شمع مبتلا کنی ایمان ما را
 چراغ لحد ما گردانی الهی در معامله خود نکریم
 سزای همه عقوبت ها هستیم چون در کرم تو نظار
 میکنم که رحیمی امیدواریم الهی کرده ماهمه مفضولیت
 الهی کردار ماهمه مشقولیت الهی ما را از درگاه
 خود نا امید مگردان هر جا دویدیم حواله بگرد
 مقدسه تو میکند الهی بی رکت صدیقان درگاه
 تو الهی بی رکت پاکان درگاه تو که حاجات بر بچند
 در ماند بر او مهمات جمیع مؤمنین و مؤمنات
 و مسالین و مسلمات را بر آورده بخیر کردن

هر کس خواهد از غنا در شکار
 بردارد این دعا را بخواند
 رسته خانی امید بر آورد
 الهی و الله ابرار
 هم و اسحق و
 یعقوب و الله حمید
 یمل و میط و ال و اسیر
 فیل اسنک ان
 استجبت و دعوتی
 فانی مظهر و

آنچه امید میدارد در رغبت دوستی بدان برسان
 و ختم کار ما را بجله شهادت کنی ای ملکی که وجود
 ترا از حدوت پیوند نیست ای رحیمی که چون
 از عطاردان گزند نیست الهی از سیئات در دیوان
 اعمال ما نوشته است با آب عنایت خود شسته
 کردن مادران و پدران و استادان ما را بر بند
 خود بیا مری و منتهای الهی ما را از ظلم ظلم
 و حد حاسدان و کید کایدان در پناه خود
 نگاهداری الهی جمله غریبان را بمغروم و ما وای خود
 برسانی الهی ما را بران دار که رضای تو و نجاه ما
 دران باشد الهی ما را بر طاعت و عدالت حریص
 کردن و توبه نصوح روزی کردن یا الله

تعصمی فی دینی
 فانی مبتلی و تننا
 لی برحمتک فانی
 ملایک و تنفی
 عنی الفقور فانی
 مستکبر

اب روک طیبی ماه ربیع الاول خضر نیشو و بگذر بسوی آب روان
 در نماید بتوزخ ماه جمادی الاول آب شش مگزی سوو تو با نیشو زیبا
 و آنکه بنزد نور ایجمادی آخسر در کوف خورشید بین تا که در خوش تابان
 دیون ماه جرب بر تو مبارک باشد که به فیروزه پیش تو پیش تو پیش تو
 دیون عورت اگر خوب نباشد همراه پس سپید بود در جز ماه شعبان
 همراه رمضان هر که بصفی کند بر آید زبزر که بینه خلق جهان
 او طاعت که در غزه ماه شوال رخت بزه کنی و بردی نالبت
 چون نمود از افاق خراج مده ذی القعدة بچه خویش برین تا که به بنی قرآن
 ده ذوالحجه چو بنی بطلبه دارید بیک باید بود در خوشی خوش سلطان
 در این کار کنی خوش تو گردد سعود گزین در گزری کار تو بایه نقصان
 این کار کنی بایه زبزر نبود هیچ که میر شودت صحف و خط قرآن
سایه سحر ایسکر بولدوز حکما تصور کو کوی کرده اند

نماز حاجت ۱۳

روانیت که سبغی ۱۵ این

شربت و او را حکتی معین کرده که هر روز از روزهای ترک نماز را بخواب احمد نشا
 از چشمی باشد از جهات عالم چه کسی بکاری شغول شود نشاید بوالقاسم میفرماید که این
 که روی و فرشته است بدان جهت داشته باشد و اگر کسی نماز را بگذارد هر حاجت
 ضرورت اینعت قبول نیست در آن باید کرد و در می چند رفتن بعد که از خدا تعالی خواستم رو
 از آن تموجه مقصود شدن و چون تحت الارض باشد نشاید شد و خواج فخر الدین
 رفتن و چو بری نهادن و تخم کاشتن و چون فوق الارض باشد بگذارد شش هزار در
 نشاید که سواری کردن و در بند بیمار رفتن و ما شد آن هم الله تعالی بمن داد

دوم

و قرص خود را ادا کن و یازدهم زیارت که در شرق و دوازدهم بیت دوم در میان شرق

سوم

و سیزدهم بیت سوم در قبلت چهاردهم در میان قبلت که بگشند از حرکت این
 و پانزدهم در بیت پنجم در جنوب است و شانزدهم در جنوب است

نماز نماز ایلیست

ده دوای مجرب در روزده صحت بخواند

بای اندر میدان کوه سراسر

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اله الا الله عدد

الليالي والدموع

لا اله الا الله عدد

امواج البحور لا

الله الا الله ورحمة

خير مما يحعون

لا اله الا الله

عدد الشوق وا

شعر لا اله الا

الله عدد الشوق

شب قدر روز بیست و نهم باشد اگر غره شهر مذکور روز چهارشنبه

باشد شب قدر روز نوزدهم باشد اگر غره شهر مذکور روز پنجشنبه

باشد شب قدر روز بیست و نهم باشد اگر غره شهر مذکور روز

جمعه باشد شب قدر روز بیست و نهم باشد اگر غره شهر مذکور روز

شنبه باشد شب قدر روز بیست و نهم باشد و الله اعلم بالصواب

کتاب ترجمه القلوة از استخراج محسن بن مفضل رحمه الله

بسم الله الرحمن الرحيم

هر که نکویا بنویسند و خوشی در روزهای نهم و بیست و نهم

سپاس و ستایش کری که با کمال کبریا و عظمت و

استغفار و عزت در لطف و رحمت و باب عطف و

ورافتن بر روی بندگان کشوده و افاضت و انعام و

و عرض حاجات از رانی فرموده هر که رازی دارد و با جناب

متعالی او رو بروی تواند گفت و هر که نیازی دارد در وقت

او پیشاپه عرض تواند نمود و بر درش و زیری کاشته که

بوسیله شود با و توسل یابد و در وقتیکه باری بزرگ است

او نیز پیشکش با و توسل یابد و نه حاجتی و نه در بانی و نه ترس

چونکی بختیاز **بیت** هر که کویا و هر چه خواهد کویا ناز و کویا

در بان درس در کاه نیت که کس را در همه جا و همه وقت بخینا

اورا هست و از ظاهرو باطن هم کس در همه حال آگاه است

سلطنت و پادشاهی اورا می سنزد و پس تعالی جناب و تقدیر

و از غایت رافت و نهایت کرم که باندگان دارد و پادشاهی

لا اله الا الله

عدد داخر والمد

لا اله الا الله عدد

دعوى العيون

لا اله الا الله عدد

اللؤلؤ اذا عسعس

والصبح اذا تنفس

لا اله الا الله

عدد الرياح

في المري وا

لضوء لا اله الا

لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنَ الْيَوْمِ
إِلَى الْيَوْمِ يَنْفَخُ
فِي الصُّوْرِ

و در چهار بار و پر شدن حُب در دل ایشان کرده است
بَرَبِّ الْأَرْبَابِ و تا ساقی چند بچسبند و شروع روی نیاز
بر آستانه بنده نواز کار سازند و راز دل خود را بر حضرت
علام الغیوب عرض دهند خود با لطف او بگویند و وارد در
خود از گرم او بگویند و او از روی تفضل و تعطف نامی بر
بقدر استعدادش نام کند و شکیش را درستی انعام بخشد
بگری بر در دلها نشسته درستی بخش دهای میکند
فَشَكَرَ اللَّهُ فَتَمَّ شُكْرًا اللَّهُ عَلِيُّ مَا هَذَا الشُّكْرُ الْعَجْمُ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **ابعد** پوشید نیست
که نماز بهتر از طاعات و فاضلتر از عبادت است چنانکه در حدیث
نبوی وارد است که نماز ستون دین است اگر مقبول شد
بهر عبادت قبول است و اگر مردود گشت به مردود است و چون

مراد عوالمفا
ن دعاهن بمانند

۹۶۹۸۸
۳۲۹۸۶
۶۱

۶۵

اگر کسی در نماز مال داده شود
این مهر را بر عاقدین بنویسد
در میان خود دفن کند
مال دار شود

۹۵۶۲۴۹۵۱۹۸۸
۴۲۸۱۶۶۱۶۱۶۱۶۱۶
۲ ۲ ۲۲ ۱۱۸۱۱۲
۹۹۹۹۲۱۱۹۸۱۱۱
۴۹۳۱۱۹۱۳۱۳۱۳
۱۱۱ ۶۸۱۱۹۳
۱۱ ۱۱ ۱۱۱ ۱۹۱۳

مقصود اصلی از نماز یاد حق است و تجزیه عهد با و دشمنی او از
روی سنگت و شروع و سؤال مهمات از و با اشتهال و
خضوع پس هر آینه بنده را با جرات از حاضر ساختن در آن
و فهمیدن آنچه بگوید بزبان و در حدیث نبوی وارد است که
بنت مرند را از نماز او مکرر فرمودند است از آن و در آن
خود داشته باشد در آن و بروایت صحیح از امام محمد باقر علیه السلام
منقول است هر کسی که بنده بالا برود میشود مرد اول از نماز او سه
یک آن و نیم آن و چهار یک آن و پنج یک آن پس بالا برده
نمیشود از برای او مگر آنچه از آن روی دل بان داشته و در حدیث
دیگر وارد شده که هر که در رکعت نماز بگذارد و سخن نگوید
بأنفس خود بخیری از امور دنیا یعنی چیزی از دنیا و سخن نگوید
کنند رانند تا فارغ از آن نماز شود نماید میان او و حق ماکسی

هو سوده

۱۷

اگر زنی شیرش کم باشد این
تغویر را بنویسد و کردن
عورت نند شیرش بسیار
شور

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ کُلِّ شَیْءٍ
وَالْقَیْضُ الْاَدْحَا
وَمَنْ یُرَادُ وَکُلِّ شَیْءٍ
عِنْدَهُ بِمِقْدَارِ عَالَمٍ
خَبْرٌ وَالسَّلَامَةُ
هُوَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مگر آنکه امر زیده شود از برای او و چون از کار نماز زبان
وارد است و بسیاری از انبای عجم بلکه عرب از شنیدن
آن عاجزند بخاطر این ضعیف محسن بن مرتضی رسید که آنرا
زبان فارسی ترجمه نماید و بعضی آداب و فواید نیز آن منضم
سازد تا بد جمع مؤمنان از آن بهره مند گردند و این فقیر
به بیاضت رادر اوقات حضور دل بدعای خیر یاد آوری نماید
ب تو که گویا فرشتی نظری بقلب بکنز که بضاعتی ندارد
فکنده ایم دایمی بساعتی جز از اوقات صرف این مهم نمود
و این هشت در که بنظر که در بابی هشت است بر روی طالبان
کنود و ترجمه الصلوة موسوم ساخت و با آنه التوفیق **باب**
اول در انان و اقامت الله الکبری یعنی که خدای غرور
بزرگتر است از همه چیزها و از آنکه بوصف و نعمت در آید و یاد آرد

لَوْعَ دِیْکَرِ زَنِّیْ کَمَا شِیرِش
کم باشد این ایام زابز
عفران بنویسد و
بشویید و بخورد شیرش
بسیار شهور
و لَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سَیَّرَ
مِیْرًا یَدِیْ کَمَا تَمْکِیْفَتِیْ یَسِیْرًا
عِظْمَتِ و کِبْرِیَا یَا اُوْهَرِیْمِ
که خدای تعالی چون مطلع شد بر دل بنده و او بکند بگوید و در
دشمنان نیست از حقیقت تکمیل یعنی چند دیگر را پس از حق
تعالی در دل تعظیم و توقیر می نماید حق تعالی که ای دروغ گوی
ایا مرا فریب میدهی قسم عبرت جلالم که ترا محروم میسازم
از ملائکات ذکر خود و محبوب میکردم از تن تو یکی در سمر زاری
با خود آتش همدان لا اله الا الله یعنی گواهی میدهم من

و خیال کنجو یاد دراک او بقول و حواس توان نمود یا اور بچرخ
قیاس توان کرد **ب** مگر با عجز بهت ز او دانش عظمها
هرزه نیز ز دانش عقل عقلت و جان جانست او دانکه
زان برتر است انت او حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
میفرماید که هرگاه تکمیل کفایتی پس باید که خورد و حقیر شماری در جنب
عظمت و کبر یای او هر چه در زمین و آسمانست پس برستی **قطعت به الارضین**
او کلام به الموق
ب بل الله الامر جمیعاً
وصلی الله علی محمد و آله
جمعین

اگر کسی داشته باشد
 سوره الم نشرح انبوسید
 باین طریق بر کردن خود
 مند و شفا یابد
 بسم الله الرحمن الرحيم
 الم نشرح لك صدر ل
 يا محمد و وضعنا عند
 و زل الذي يا محمد
 انقض ظهر ل و
 فعنا لك زكرك يا
 محمد فان مع العسر
 يسوا يا محمد ان
 مع العسر يسوا يا
 محمد فاذا فرغت فا
 نصب ولى ربك فا
 رعب

من باین که تحقیق معبودی سزاوار پرستش نیست بجز خود
 یکنای بحق که اوراست همه صفات محل و باید که درین شهادت
 نیز صادق باشد یعنی جز دیگر را بر حق تعالی نگزید و از وی دوست
 ندارد چه هر که چیزی را بسیار دوست میدارد و اهتمام تمام
 در شان او می نماید و بدان میارزود نه الحقیقه آنرا پرستیده است
 پس اگر محبت و اهتمام در آن جز با حقست و بقصد فرمان برداری
 او جل شانہ پس درین صورت حق را پرستیده است و الا آنرا بجز
 پرستیده که کلهویا کسی را پرستیده که اورا بعبادت آن بجز
 داشته چون شیطان و نه او غیر آن **بیت** بر افکن برده
 تا معلوم گردد که یاران و مکریر ایمی پرستند تا تو غیر مارا خواهی
 غیر مارا پرستی **بیت** مارا خواهی خطی بعالم در کش کند
 بکل نهد و سستی ناید خوش هر چه بلندت خداوند است

شاید گفتن که درین بسم الله الرحمن الرحيم تحقیق
 بپای ایستاد نماز یعنی شروع در و نزدیک شد و این کلمه مخصوص
 اقامت است و در اذان نیت و در آخر هر یک تکبیر و تهلیل
 نیز باید گفت و همه ارکان در هر یک دو نوبت بکفیه فرمود
 مگر تکبیر در اول اذان که چهار نوبت باید گفت و تهلیل
 در آخر اقامت که یک نوبت و اذان بلند و بتانی بکنیت
 و اقامت را آهسته تر و تند و وقف در او از فضول هر دو
 باید کرد و فاصله میان هر دو بدو رکعت یا یک سجده یا یک
 نشستن یا یک کام برداشتن یا گفتن تسبیح یا تحمید که
 بنشیند بگوید اللهم اجعل قلبی باراً بارضاً بک و ان
دل مرا نسکمته و زینتی دارا و روزی مرا طهره بناره
آینده و غیبی قائماً و زنگار مرا در خوشی و شادمانی

۸۷

هر کس این دعا را بعد

از نماز بخواند حشر

مش با امام حسین

علیه السلام باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني بكلماتك

ومعاقد عرشك

وسكان السموات

لك وانبياك

ورسلك ان

تسطع بي فقد

هقني عسرفا

سلك ان تصلي

واجعل لي وبعدي من عند قبر نبيك

محمد صلى الله عليه وآله نزد قبر پیغمبر خود محمد مستقرا

مکان و منزلی در دنیا و قرآرا و جای اقامت در آخرت

باب دوم در ادعیه افتتاح بعد از تکبیر بسم الله

انت للک الحق المبین بار خدا یا نوی پادشاه ثابت

دایم لا اله الا انت نیست معبودی سزای پرستش جز تو

ستحانتک پاک میدارم و منزله می شمارم جناب ترا از هر چه

بجلال تو نسزد و جمال ترا نرسیدیت پاک ترا از هر آنکه جاها

گفتند پاکتر از آنکه خدا قلان گفتند انی عملت سوء

و ظلمت نفسی بدستی که من بد کردم وستم کردم نفس

خود را انما عفر لی ذنبی پس بیا مزر مرا کنانهم را اینه

لا یغفر الذنوب الا انت بدستی که نمی آمرز دهی

علی محمد وآل

محمد وان تجعل

لی من عسرا

یسرا

هر کس بغیر از تو بیت قیامت های فعلی که سگ زان نهرم میدارد

بغیر از برده عفو است که پوشد آن قیامت ها و بعد از تکبیر الحمد بچشم

کشک می ایستد خیزت تو ایستادنی بعد از ایستادنی یعنی

همیشه ایستادگی خدمت تو دارم معراج یک نگاه از تو در خاتون

جان از من و سعادتی باری می نمایم ترا باری نمودنی یعنی و ایما

فرمان بردار تو ام معراج یک شارت ز تو و بردن فرمان مارکن

والخیر فی بدیک بیکه های دنیا و آخرت در دست است

از تو می آید الشیر الیس الیسک بدر بسوی تو راه نیست

و بنوبت ندارد بیت هر چه هست از قامت ساز فی ابرام

مات در نه تشرفی تو بر بالای کس کوتاه نیست والمهدی

سعدت راه یا قتم کسیت که تو او را راه نمودی پس

عبدک و این عبدتیک بنده تو و بنده زاده تو ام که

هر شب نیت شعبان
دو رکعت نماز بنوازد

بعد از حمد قل یا ا
بها الکافرون و
رکعت دوم بعد از
حمد قل هو الله احد
بخواند و بعد از
سلام سنی نه
مراتبه بتبع از بعد
بخواند و است بدعا
بر دارد هر حاجت
بخواند دو انوار
الله

نومینک ازت ابتدای وجود من و بیک و بتوست عوام
وستی من و ملک و تر است ملک من قوالیک و بسوی
تت بازگشت من لا استجنا ولا منجنا منك لا الیک
نیت بنامی و نه گویند گاهی از تو مگر بسوی تو پت غیر از تو
دری ندانم غیر از تو کیس دیگر ندانم که تو ز در خودم بر اینی
روز از تو بزرگ که اوم سبحانک و حنانک پاک منزله
میدانم ساحت کبر بای ترا از غبار هر چه تو را نسزد
و حال آنکه سوال میکنم از تو رحمتی و مهربانی بعد از رحمتی و مهربانی
ترتیب میکنم ترا و میت از جناب تو رحمت و مظلومت میطلبم
پت که ما مقصودیم تو در بای رحمتی جبری که میرود باید عطا
تست بدانم که در حساب نیاید گناه ما آنگاه که فضل رحمت
پای نیتهای تست تبارکت بر کوار هر تر و نیت و دانیم

و بداد بر کههای تو و تعالیت و بس بلندی داری دست
ادراک ما از دامن معرفت تو کوتاه است و بای سعی ما از دامن
بجنت خار ما در راه است پت سلام ز جانب فرنگ آورد
آینه چینی ز سوی زنگ آوردن از باد و رخ شیخ بزرگ آوردن
بتوان شنوان ترا یکجا آوردن سبحانک تعالی و منزهی تو
ربیب البیت ای پروردگار خانه کعبه یعنی کعبه که من بروی
بدان توجه بان کرده ام با مر تو میدانم که آفریده است و منزه
پرستش نیست نه آنست که پرستش آن میکنم پت
کعبه سنگی بر آستانه تست قبله راهی بسوی خانه تست و بوز
کعبه ختم و جفت و خیم الذی فطر السموات و الارض
روی دل خود را متوجه خیم بانگسی که محض قدرت پافزاید
آسمانها و زمین را عالم الغیب و الشهادة ان دانای

هر شب نیت شعبان
صد مرتبه سبحان الله
و صد مرتبه الحمد لله
و صد مرتبه لا اله الا الله
و صد مرتبه الله اکبر
بخواند
دست بدعا بر دارد
هر حاجت از خدا
تعالی بخواند روا
سور الممتة

بر کسی تنه سیم شعبان

بر کسی شب نهم شعبان

هر سه لشوره بسج

برای هر امری

بخواند الله

حاجتش روا

شود

بر کسی شب نهم شعبان

رعای امیل

و نماز جعفر طیار

کوارد هر حاجت

شود

الله

نهان و آشکار خفیفاً در حالتی که ما یلم از دنیا بدین توصیه

مثلاً در حالتی که فرمان بردارم و ما انا من المشركين

و شیم از شرک آورندگان مرتضی تعالی را جل شایسته است

صلواتی بر سستی که نماز من و شکلی و قربانی من با حج من

یا همه عبادت های من و مخیا و زنده گان من یعنی آنچه برانم

در زنده گان از اعتقادات حق و احوال حسنه و باطله و نیکوهای

که میکنم در زنده گان و مخیا و آنچه بران می میرم از ایمان و طاعت

و نیکوهای که بعد از ترک نفع آن بغیر من میرسد بقیه خود را

براست رب العالمین که پروردگار جهانیاست لا شریک له

نست انبازی مرا و را یعنی من در عبادت خود کسی را با او

شریک نمیکنم چون بت پرستان این کلمات است که حق تعالی

در آیه توحید خلیل فرموده در قرآن مجید گفته اند که او را

این کلمات تعویض امور است بحق تعالی یعنی هر چه کنم و گویم

و دارم همه برای خداست بت سفر براه تو بودم خضر براه

تو جویم سخن برای تو گویم خمشن برای تو باشم و بذا لک

أخبرت و باین ما مر شده ام و انا من المسلمین

و من از جمله مطیعان و فرمان بردارانم و باید که درین کلمات

تیز صادق باشد یعنی روی دل خود را با حق داشته باشد و هم

کارها با او کند داشته نه آنکه بسته کار و بار و در من دکان و

بازار و محو آرزو و باو غرق شهوتها و وسوسه ها کرده بت خدا عوز ز برر الناس

در طریقت کار و باشد دل بی تمانه رفتن بنماز پس س و نه مر سوسه

در روغ گفته که روی دل با خدا کرده و کارها با او کرده و بسا فل اعوز

خدا که اول کلامی که در نماز افتتاح با آن کند در روغ باشد لقلق و نه مر سوسه

و مستحبت که در حال تکبیر است دستها را بر او در تا او بگوید

نماز

هر سه ماه رجب

و ماه شعبان

و ماه رمضان

هر روز نه مرتبه

الحمد لله مر سوسه

ایته الکرسی

نه مرتبه قدرها

له احد و نه مرتبه

فلا عوز ز برر الناس

س و نه مرتبه

فل اعوز ز برر الناس

لقلق و نه مرتبه

سبحان الله و
 الحمد لله و لا
 حول ولا قوة
 الا بالله العلي
 العظيم و نه مرتبه
 صلوات بر نه
 مرتبه اللهم
 اغفر للمؤمنين
 و المؤمنات
 و چهار صد مرتبه
 استغفر الله
 ربی و انوب اليه
 بخوردند

چنانکه گفته بر ابر قبله بشد و انگشتان بهم چسبیده بشد و بگوید
 انگشت بزرگ و ابتدا از نیک گفتن با ابتدا دست برداشتن
 بشد و انتهای او با انتهای پنجم در هم بگیرد که در نماز گفته میشود
 و هر یک از تکبیرات نمکانه را که خواهد قارن نیت می تواند
 داشت و فرض او ام قرار داد و بان نماز است که حضرت
 امیر المومنین ۱۴ پرسیدند از معنی برداشتن دستها در نماز
 فرمودند که معنی آن آنست که خدای بزرگ تر است که بگنای
 به هم آید که نیت مثل او چیزی بسود و نمیشود با انگشتها
 دور یافتن نمیشود و بجهت **پایت** نه ادراک در گفته داشتند
 نه کرات بخور صفاتش رسد به او و چون از او پرسیدند
 و هم نه در ذیل و صفاتش رسد دست فهم و بعضی گفته اند
 که دست برداشتن اشاره است باینکه در دریای معصیت

هر شب آخر ماه

رمضان ده رکعت نماز
 یکبار در هر دو رکعت به یک

عزق شده ام بگیر دستم را تا برون آیم **پایت** مانده ام در
 فراموشی نما یا بر شما غرق در یای بجم دست گیر ای دستگیر
 دست گیر **باب سیم** در تفسیر فاتحه اعوذ بالله بانه
 میگیرم و التجاری نمایم بعبودت حق و خداوند مطلق **میرت**
 الشیطان الرجیم از نه و سوسه دیو پسید فریفته شدن
 یاد و مانده از رحمت بخش یاد و رشدا از روضه رضوان
 یاریده گشته از طبقات آسمان و گفتن این کلمات بجهت
 آنست که از شر او محفوظ شود و استعاذه و الحقیقه پاکیزه کردن
 زبان و رفتن دست از بخار اختیار و صفادادن آن از
 برای در آمدن جبار و مثل کسی که استعاذه میکند و خاطر
 متعلق است بغیر حق و در دلش فکرهای نفسانی است و در سما
 شیطان است مثل کسی که بر در قلعه محکمی ایستاده و دوی در نه

در کس شب عید رمضان

ده رکعت نماز بکزار د

دور رکعت به یک سلام

و بعد از حمد ده مرتبه

قل هو الله احد جوازند

به جای سجود و ر

کوع یک مرتبه تسبیح

اربعه بگوید و بعدا

نماز هزار مرتبه

استغفر الله ربی

و اذین الیم و نر

سجده نهصد هر

حاجت از خدا عجزا

چون روا شود

مترجم است که او را بر دو او بزبان میگوید که بنده میکیم از شر

این دو باین قلم حکم و بر جای خود ایستاده و نیز دو بدرون قلم

تا در راه بنده و از منرا و این کرد دست تا زهر بر زبان

کوثر نیت یک اعوذ با نیت بلکه آن نزد

صاحب عرفان نیت الا اعوذ بالشیطان که کوی خود

که لا حول لیک فعلت بود کذب قول سوی حوتت و او

میراند بر زبان اعوذ بخواند طرف حالی که در دیگانه گشته

بمراه صاحب خانه میکند بچو و فغان و غیر در بدر که بگو

وزر بگیر بسم الله بنام خدای تبارک پرستش الرحمن

نیک گشته بر خلق بود و حیات الرحیم بخشنده

برای او بقا و محافظت از اوقات الحمد هر

فانی بر آفرینی که از ازل تا ابد موجود و معلوم بود و هست تا

هر کس شب عید رمضان

چهارده رکعت نماز

بکزار د هر دو رکعت به

یک سلام بعد از حمد

بدایه الکرسی بخواند

و نش قل هو الله احد

دست به دعا بر دارد

هر حاجت بخواند روا شود

و نماز و روزه او قبول

در گاه شود

جمله تمام و کمال بسم الله مر خدا را است که سمیع موصوفت بهم اسماء و صفات

کماله از جمالیه و جلالیه بسم آن به تسبیح و جلال و حمد سوجی سزا

وان بتقدیس و کمال و لغت قدوسی حدیر آن سزای آفرین

کز خدا وزنده است جان و ان بربیع آفرین کز شکر او تا بنمیر

رب العالمین آفریننده و پرورنده و دارنده و تر

کننده و سازنده کار همه عالمیان از ملائکه و جن و انس و وحش

و طیور و سباع و حیوان آیه و غیران الرحمن بخشنده و مورد

بار دیگر در آخرت بعد از فانی جهانیان الرحیم بخشنده

دیگر بار برافت و رحمت بر مؤمنان و در آوردن ایشان به

باس و امان ما لیک یوم الدین خداوند روز جزا

یا متصرف در آن روز بهر چه خواهد یا حافظ اعمال بندگان تا در

دادن و سندن نامها غلط نشود یا قاضی روز حساب که میان

۲۴

س ۱۱

کتب عهد رمضان
 دو رکعت نماز بگذارد
 بعد از حمد هزار مرتبه
 قل هو الله احد خواند
 در رکعت دوم بعد
 از حمد یک قل هو الله
 احد خواند
 بر حاجت از خدا جواب
 روا شود
 این نماز را
 نقشست می
 خوانند که
 بیروایت دیگر
 میخوانند
 میتوان کرد به جای هزارتا

بندگان حق نمکنند یا جزا دهنده روز جزا و برقرارت ملکیت
 پادشاه روز جزا که مملکت و سلطنت او را باشد چنانکه فرمود
لَمَّا مَلَكَ التَّيْمُورُ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ يَا أَيُّهَا الْعَبْدُ
 برای پرستم و بس که غیر تو مستحق عبادت نیست و بیان
 عبادت در شهادت توحید گذشت و درین موضع چون تخریج
 بحدیث خود مضمرا می کند و حصر آن در وجع شانه نمیاید
 سبیل خطاب با اعلام القیوب پس کذب در آن بخش
 و اشنع است ترک هوا و هوس باید کرد و سک نفس را در سر
پت چون شمع بسوز زنده می باید بود و سخته تر فکند می باید
 بود کارت ببرد آن خدائی باشد ناکامی کش که بنده بسیار
 بود و بندگ او از برای او می باید کرد تا برای خود **توبه**
 چون که ایان بشتر ظاهر دامن که دوست خود روشن بنده پروری دانند

و گفته اند که مکتب درین که نغیب بصیقم جمع و ارد شده نه مفرد است
 که در احکام شرعیه متور است که هر که متاع چند در یک عقد بخرد و بعضی
 از آن معیب بر آید هم را رد باید کرد یا همه را نیک باید داشت
 و بویب را فزنده و مشتیر را غیر رسد که معیب را رد کند و بویب
 عیب را نگاه دارد پس هرگاه بنده عبادت دیگر از او با عبادت
 خود کند حق تعالی کریم تر از آنست که عبادت کسی را بویب
 باشد و دکن بخت عبادت معیب اینکس پس البته عبادت
اینکس را بطفیل آن قبول کند و آیات شتعیین
 و خاص از تو یاری میخواهم در پرستش تو و انجام سایر حوائج
 و مهمات و باید که درین قول صادق باشد یعنی از دیگری در هیچ
 امر باری نخواهد مگر آنکه اینکس را واسطه و سبب سخر حق دانند
 در آن امر و دانند که اگر حق تعالی خواهد و در دل اینکس ننگند که باری

حظه خود را به باری
این طریقه را بنویسد
بر کاغذ در طایفه اب
و نراند اگر بر روی طا
من اید بسیار نیک
خورد اگر در میان
استند قدر آن دارد
انگور تیاب روز رها
مهره از صود است
را اظه ۸۴۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲
۱۱۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲
حفظ و تقصیر یا نابت دار ما را بر ابراهیم مستقیم که درین اسلام
وست سید امام است صلی الله علیه و آله و طریقته که مخصوصین
علیهم السلام و در اخبار اهل بیت علیهم السلام وارد شده
که مراد استقیم علی ابن ابیطالب است علی السلام و برادر
دیگر وارده شده که امام منقرض الطاعنه است پس معنی این میشود
که بجا شناسان امام حق را تا متابعت و پیروی او کنیم و در آن
که او در تقیه برویم و امور او را تسلیم کنیم و محبت او را در دل کنیم
تا در آخرت با او محشور شویم و بسعادتی عظمی سیم یا نابت
دار ما را بر معرفت و محبت و متابعت امام علیهم السلام و در حد
بنوی وارد است که هر که مرد و زن است امام زمان خود را
مردود جا بهلیست یعنی بی ایمان و بزرگ گفته که بنمای ما را راه
راست یعنی بیشتر خود شرف دار تا از اتعفات

کنند محالت که او تواند کرد پس خلیفه حق یاری او میکند بخت
انگس و او چون آنتی است در دست حق بخت در که خلق
بم زرق و غنومت هوس کار در راه خداوند جهان دار دود
بر در مخلوق بودن عمر ضایع کردن است خاک آن چو ز شو که آب
بند کان زبان روشن است یکی از مشایخ چون بایک بنجند
و آیات تسحیحی رسید بهوش شد و پفتاد چون از سب
آن پرسید نگفت بر سیم که مرا بگوید چون ما را بگذراند میکنی
و پس از مایاری سخواهی و بس پس چو از طبیب دار و پمجوی و
از سلطان یاری سخواهی دروغ چو میکوی بخت یاری از
وی جو جو از زید و عمر مستی از وی جو جو از بک و خمر اهدیا
راه غای ما را القراط المستقیم بر اهی راست در اقوال
و افعال و اخلاق که انرا اوسط بود میان افراط و تفریط

این طسم را در زین
زبان بگیرد با هر که
سخن بگوید ز زبان
اول بسته شویم
۴۵۲۴ ۱۱۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲

آزاد گشته تمامی گرفتار تو کردیم جز تو ندانیم و جز تو نه اندیشیم
پت دارند هر کس از تو مرادی و مطلبی مقصود ما زدنی و
 عقبی لغای است ضراط الذین انعمت علیهم بنمای
 ما را راه آنانکه بفضل خود انعام کرده بر ایشان نعمت نجات
 و رسالت و ولایت و صدیقت و شهادت و صلاحیت
 یاراه آنها که اهل فرزند و بجمال نعمت ظاهر که قبول شریعت است
 و نماند نعمت باطن که اطلاع بر اسرار حقیقت است ایشانرا
 معزز و مکرم ساخته غیر المغضوب علیهم نه راه آنکه
 که خشم گرفته بر ایشان و بر گرفتارند ام نموده اند یاراه جهود
 که بسبب تهم و در معانده و قتل انبیا و تحریف کتب بر ایشان
 خشم گرفته یا هر که جانب تغویط داشته باشد ولا الضالین
 پس و نه یاراه که امان یعنی که در طریق مخلقه و سپیل خرفه

افتاده اند یاراه ترسایان که بواسطه افراط در شان مسیح و
 تغویط در باب حبیب صلی الله علیه و آله گمراه گشته یا هر که جانب
 افراط داشته باشد **باب چهارم** در تفسیر سوره قدر و توحید
 و خواهل بیت علیهم السلام منقول است که بهترین سوره که بعد از فاتحه
 خوانده شود در نماز برای فریضه سوره قدر و توحید است و بدانکه
 قدر سوره قدر را غیر شیعیه کسی نمیداند و از حضرت امام
 محمد باقر علیه السلام منقولست که فضیلت ایمان کسی که ایمان
 بجمعه انا انزلناه تفسیر آن داشته باشد بر کسی که مثل او
 نباشد در ایمان باین سوره چون فضیلت انسانست بر بهائم
 و در کتاب من لایحفره النقیه گفته اولی آنست که در رکعت اول
 سوره قدر خوانده شود که سوره صغیر و اهل بیت است علیهم السلام
 پس ایشانرا وسیله سوره بخدای غر و جل چه بسیار ایشان بمرتبت

الامام علی و الله امر ببارک الله ابدا الطاهر

لا تخشون چون با الله العظیم

اور سیدہ جل جلاله و در رکعت دوم سوره توحید که در عبادت
 آن متجالت یعنی فنوت و در کتاب کافی روایتی بعکس این
 نقل کرده عمل بهر کدام که کند نیکوست و ابوعلی بن راشد
 گوید که حضرت امام علی نقی علیه السلام گفتیم که فدای تو شویم برجا
 که تو نوشته بودی محمد بن الفرج و تعلیم او کرده که فاضل شیخ
 سوره که خوانده میشود در فرائض سوره قدر و توحید است
 بدرستی که دل من تنگ میشود بخواندن این دو سوره در نماز
 صبح پس آنحضرت فرمود تنگ کردن دل خود را بخواندن این دو سوره
 بخدای قسم که فضیلت درین دو سوره است و ما این هر دو
 سوره را تفصیلاً میکنیم تا تمامی از کار نماز بر وجه افضل ترجمه شده
 باشد و ابتدا سوره قدر میکنیم روایت کرده که حضرت پیغمبر صلی الله
 علیه و آله بخواند دید که شبی بنی امیه بر منبر بالا می رفتند و مانند میمون

در اختیار ایام هفته
 روز جمعه

مباد که ترین روزهاست
 و بهترین عیدهاست
 سنت است در آن روز
 بحمام رفتن و سر تراشیدن
 و ناخن و شارب گرفتن و
 پیش از دو ال بجهت نماز
 سفر کردن خوب نیست و
 بعد از آن سفر کردن نیکو
 است حج امت کردن و بعضی
 احادیث واقع شده است
 که نباید کرد زیرا که در آن روز
 زنا عینی صحت که در آن
 است اگر حج امت واقع شود
 هلاک میشود

و مردم را پس میرانند آنحضرت ازین اندوهناک شد حتی
 این سوره را برای تیری وی فرستاد بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِنَّا اَنْزَلْنٰهُ بِرَسْمِیْ که ما فرستادیم
 قرآن را فی لیلۃ القدر در شب قدر یعنی اندازه یعنی شبی
 که حق تعالی در وی تقدیر کند و اندازه نماید هر چه در آن سال
 خواهد آمد گفته اند یعنی ابتدا آنرا در آن شب بخواند یا
 تمام قرآن در آن شب از لوح محفوظ بر بیت المعمور آمد و بعد
 از آن جبرئیل علیه السلام در مدت پست و رسالت آید آیه
 سوره سوره بحسب مصالح نازل ساخت و از اهل بیت
 علیه السلام متخولست که در شب قدر ملائکه نازل میشوند تا ماضی
 احکام و امور جزئیة بندگان را تا شب قدر سال دیگر بر امام
 عصر علیه السلام نازل میسازند که چهرت بر سپیل حی چنانکه

مشاهده فرشته میکند و اگر وصی پیغمبر است بر سبیل تکوین یعنی
فرشته با امام علیه السلام سخن میگوید چنانکه امام آواز او را
میشنود و شخص نمی بیند و این علمی که ایشان از دران شب
حاصل میشود تفصیل و بیان آن علمیت که ایشان قبل از آن
بر سبیل اجمال میدانند و ما اذ مریتک چه خبردانا کرد
ترا نادان که ما لیلۃ القدر چیست شب قدر یعنی
شب با عزت و شرف که هر که در وطاعت کند عزیز و شرف
گردد با عملی که در واقع شود نزدیک خدای با قدر بود یا ترا
که پیغمبری و سایر آنکه موصوفین را علیه السلام در وصفات
عظیمه و فیوضات جمیع دست دهد که قدر شما آن ظاهر کرد لیلۃ
القدر خیر من الف شهر رب قدر بهتر است از هزار
ماه که بنی امیه بخوار تو حکومت گسترده و این ترا لیلۃ القدر میدانند

چرا که اهل بیت ترا درین شب فریادها و کراستهاست میدهند و پیوسته
ایشان را برکتها میرسد که تلافی حکومت مخالفین میکنند باز یاد
وار فاسم بن فضل منقولست که او گفت ما شمر دیم برت تسلط
بنی امیه هزار ماه بود نه بیک روز کم بود و نه بیک روز زیاد و حکم در انفا
و ابرام این شب تعظیم همه شهرهای محتمله است و اجبای آنها
بعبادت یا آنکه آن در واقع شبی معین نیست بلکه تبدیل
میشود بلیال سنه **پیت** ای خواججه جوئی ز نشد قدرت
هر شب شب قدر است اگر قدر برانی تا ترا الملائکة
و الروح فرود می آید فرشتگان و روح بر امام عصر علیه السلام
فینهاد برین شب یا ذین ربه یتقون بغرمان آفرید کار ایشان
من کل امر از امری که بندگانه از در کار است از امور دنییه
و دنیوییه مستلزم دایم البرکات است هی این شب قدر حقیقه

مطلع الفجر تا دیدن سفید صبح بر هر که حق تعالی توفیق درین
برکت آن شب داده باشد از بندگانه که دوست بیدار داشته باشد
و بخواهد که بر بعضی امور مقصود مطلع شود و این معنی از دعای صحیفه مجاهد
که بجهت دخول ماه رمضان است مستفاد میشود و در کافی نیز از آن
حضرت نقل کرده که فرموده یعنی سلام میکند بر تو ای محمد ملائکه
من و روح من سلام من از اول وقتی که نازل میشوند تا طلوع
صبح و اما تفسیر سوره توحید روایت است که جمعی کفار با حضرت
که نسب پروردگار خود را بیان کن ما اورا بشناسیم حق تعالی
این سوره فرستاد بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بگو ای محمد کسی که از روی پرسید او است
خدای یگانه توحید ذات و منفرد بصفات اللَّهُ الصَّمَدُ
خدایی که بی نیاز است از همه و او است پناه نیازمندان بخورد و دنیا

و پابنده است که فانی نشود بیت احد است و شمار از و مغزول
صمد است و نیاز از و مخدول آن احدی که عقل داند و فهم و آن
صمدی که حسن شناسد و دو هم که بیلد ترا داد او کسی را
رد بر بود است که گفته اند سپر او است و مگر یولد و زاده
نشد از کسی رد بر نصاری است که گویند عیسی صمد است
و مگر یکن لک کفو احد نیست و بنوده مر او را همه بچکس
رد بر مجوس و مشرکان عرب است که گفته اند او را کفوست
کذلک الله ذی یعنی چنین است پروردگار من و خوانند
سوره بعد از حمد مخصوص دو رکعت اول است و در سیوم و چهارم
آن که بخواند و برل آن تسبیح و تهلیل و تکبیر و استغفار کند هم
دوست و باید که قرآنی و تریل و تدبیر بخواند با دل افراغ
و توحی کامل بیت عروس حضرت قرآن نقاب بکنند و دنیا

در مغرب بزودی بمیرد
 و میوه در بلا جیل کم
 شد و در میان مردم خا
 رش بر آن بسیار باشد
 و در زمین بابل در چشم
 بسیار زخم رسد و مو که بسیار
 ریش و نوخها گران
 باشد و کسی بر پادشاه
 حج کند و پادشاه
 طغریابد و لشکر
 بقتل آورد

که در الملک ایمانرا مجرد یا بد از غوغا حضرت امام جعفر صادق
 علیه السلام فرمود که هر که قرآن خواند و فزونی نمود آنرا در دلش
 نرم نشد بخواند آن و انزوه و ترس در باطن او پدید نیاید
 پس تحقیق که خوار داشت بزرگی شان حق تعالی و زیان کرد و
 زبانی هوید او باید که در حال قیام خشوع و خضوع بایستد بطریقی
 که غلامان با خلاص در خدمت آقای خود می ایستند یا مردی سلی
 در پیش پادشاهی عظیم شانه که توجه باو باشد و نظر کینت سجود
 افکنند بجای دیگر **بیت** صداین سزیت اور اسجده کردن مردم
 سر بر پیش انگنده ام بخاره من از شرم دوست و دستار ابرو را
 بگذارد و بجای دیگر وزن بر پستانها و قدمها را محاذی بکشد
 برارد بدوری بر انگشت تا یک ربع انگشتان هر دو پارا
 بپسند کند و بعد از فراغ هر یک از فاتحه و سوره الحمد درنگ کند **بیت**

در کوع مستحبت که قبل از کوع تکبیر بگوید در حال قیام و بعد از
 خم شدن دستها را بر زانو بگذارد و وزن بالا ترا از زانو دوست
 راست را بر زانوی راست پیش از دست چپ بگذارد و بر
 زانوی چپ و دستها را بر پهلوی چپ بگذارد و زانوهای راست
 و پیش نیارد و انگشتها را از هم دور کند و پشت را راست
 برارد بنوعی که اگر قطره آب بر آن ریخته شود بجای خود ایستد
 و کردن را امر از بیشت کند و پیش نهنگند و نظر باین قدرین
 اندازد و قبل از تسبیح بگوید **اللهم لك ركعة بارضايا**
 از برای تو رکوع کردم و **لك خشعة** و بجهت تو فروزنی
 و بستی نمودم و **لك اسلمت** و مر تر امنقاد و فرمان بر دار
 شدم و **بلك اعنت** و تو ایمان آوردم و **عليك**
توكلت و بر تو توکل کردم یعنی کارهای خود را بگذارم

وَأَنْتَ رَبِّي وَتَوَى بِرُودِكَ أَسْخَعُ لَكَ أَفْعَادَكَ
کردم از برای تو سمعی گوش من و بصری و چشم من
و شعری و موی من و کبشیری و ظاهر بدن من و لحمی
و گوشت من و دمی و خون من و مخرجی و مغز استخوان من
و عصبی و پشم و عظامی و استخوانهای من و مای
انثله قدامی و آنچه برداشته آنرا قدهای من خیر
مستکف در حالی که بنیم من شک دارند ازین فرو
تنی بستی و لا مستکبر و نه کردن کشنده و لا مستخیر
وند و امانده و عقب دارند از آن **مصرع** نه بجم سز ز فانت
بر تیغ کزونی هر دم شخی از حضرت امیر المؤمنین ۱۲ بر سید
راست دشتن کردن در رکوع اشارت بجست آنقدر فرمود
تا و بلس آنست که ایمان نبودم و اگر چه بیزن کردن **عزایت**

دعا چشم دغم
۵۵۵۵۵
۶۶۶۶۶۶۶۶
وصی

چهار تخم مرغ بخورشانند
بوست کنند و بر هر سینه
مرغ بر زعفران بنویسند
و ناستا بخورد در روزمان
کننده شور

گوشه بار در کوهی آن ماد کردن نهادیم الحکم لله سبحان
رَبِّي الْعَظِيمِ پاک و پاکیزه میدانم و منزه و معبودم و شایسته
پروردگار بزرگ خود را از هر چه جناب عظمت بزرگوارا را
باشد و مبلال کبر بای و جبروت او را نسزد و نشاید و **بجمله**
و حال آنکه مشغولیم بسائس او بر آنکه توفیق داده است هر که تریه
او کنیم و تقدیس او بجای آورم و مستحبت که تسبیح را تکرار کند
تا سه نوبت یا هفت نوبت یا زیاد بقدر نشاط و عدم طلال
مگر امام که از سه نیکد راند بلکه دعای مقدم را نیز بخواند حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که رکوع ادبست و سجود تو
و کسی که ادب را نیکو بجای نیارد شایسته قرب نمیکرد و دیگر کوع
کنز رکوع کسی که فرو نمونی گشته باشد در خدای عزوجل را بدل خود را
خوار سازنده و ترسان در زیر سلطنت و بندگی او پس **مرا**

بسی
فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ
بسی
دوم
قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُم بِهَا
لِسِحْرٍ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُبْطِلُهُ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلًا
لْمُفْسِدِينَ
بسی
أَمْ تَصْنَعُونَ كِيدًا سِرًّا
يُفْلِحُ السَّاجِدُونَ
بسی
نَقَدْتُمْ بِالْحَقِّ عَلَىٰ النَّاسِ
بِدَعْوَةٍ قَادِرُونَ ۗ هَٰؤُلَاءِ
لَهُمُ الْوَيْلُ ۗ مَا تَصِفُونَ
بسی
لَا تُولُوا لِقَوْمَهُ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَظِيمِ

از برای او جوارح خود را بستی کردن کسی که ترسان و اندوهناک
باشد بر آنچه او را فوت میشود از فواید کوچک گسترگان سُبْحَانَ اللَّهِ
بِئْسَ حِجْدٌ یعنی خدای شنید و اجابت نمود و جزای خیر آدمی است
که احتیاش او کرد و غرض از این کلمه دعاست نه ثنا یعنی خدای شایسته
حمد جا بدین را و مشکور گرداناد و این کلمه از ماموم است نطق
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ و همه ثناها و ستایشها
معرض ابر است که پروردگار جهانیاست أَهْلُ الْكِبَرِيَاءِ
وَالْعِظَةِ اوست صاحب بزرگواری معبودی و بزرگواری
صوری و الجود و الجبروت و صاحب بخشش و فرمان
فرمانی بر خلق از روی قهر و غلبه بَابُ السَّلَامِ در سجده است
که قبل از سجود بگوید در حال قیام و چون سجود و در اول
کفها در پیش زمین نهد و بعد از آن را نوازاورد و برعکس

خطه نمودن بیمار

این کند و باید که انگشتان دستها را بجانب تنه کند و بسم
بچسباند و هیچ یک از دستها را به پهلو نچسباند و را نوازاورد
از هم دور دارد اگر مرد باشد و پنی را ششم اعضا می سجود
کند از نزد او پیشانی مقدار یکدرهم یا بیشتر سجده کند که
برساند نمک بر خاک سجده کند بر چوب و سنگ و امثال
آن از چیزهای که سجده بر آن جایز است و بهتر است که بیمار بپیرد از خود است
خاک قبرائمه باشد معصومین علیه السلام خصوصاً خاک کربلا
و اگر اعضا می سجود را بهم برهنه کند و خاک رساند افضل است
و قبل از تسبیح بگوید رَبِّ لَكَ سَجَدْتُ ای پروردگار
من از برای تو سجده کردم و بِكَ آمَنْتُ و بتو ایمان آوردم
وَلَكَ اسَلَمْتُ تو را فرمان بردم و عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
و کار خود بنویز باز کند ششم و أَنْتَ رَبِّي و تو هستی پروردگار من

این طلسم را در زیر زبان
بکسی با هر که سخن بگوید
زبان او بسته میشود
۱۹۱۲
۱۱۶۲۲

سجده و جهمی سجود کرد روی من للذی خلقه من انکس
 که آفرید او را و شتی سمعه و بصره و شکافت گوش او را
 و چشم او را در رحم مادر و الحمد لله رب العالمین
 و همه ستایش او و ثنا با هر ضرایست که پروردگار جهانیت
تبارک الله احسن الخالقین بزرگ و بزرگواریم
 و ثابت است خدای که بهترین آفریننده کانت
 ز ابر افکن قطره سوی من ز صلب آورد نطفه در شکم
 از آن قطره لولوی لالا کند و زین صورت سر و بالا کند
سبحان ربی الاعلیٰ منزه و مقدس میدانم و پاک
 و پاکیزه می شمارم پروردگار بلند تر خود را از هر چه جناب
 رفعت و بلندی او را نسزد و جلال و عزت سلطنت
 او را ستاید و بحمد و حال آنکه مشغول به ستایش

سجده

و ستای او بر آنکه تو منی بخشیده است مرا که تنزیه و تقدیس او
 بجای آورم تا طلال حاصل نشده تکرار تسبیح میکند مگر امام
 که بر سر اقتصار میکند حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 فرموده بخدای قسم که زبان نکند هر که حقیقت سجود را چنانکه
 باید بفعل آورد اگر چه در همه عمر بکینوت باشد و فیروز بی نیافت
 کسی که خلوت کرد با پروردگار خود در مثل این حال از روی
 مانند که عزیز دهنده و نفس خود را که غافل و پیچیده باشد
 از آنچه حق تعالی میگردانیده از برای سجود گشته کان از خوش
 حال دنیا و راحت آخرت و دور نشد از خدای هرگز بر که
 نیکی که در نزدیکی در سجود با خدای عزوجل و نزدیک نشد
 با و هرگز هر که بگرداد ب سجد در اوضاع سخت حرمت
 آنرا بستاند دل بغیر حق تعالی در حال سجود بس سجود کسی سجود

جماع

اگر کسی بر پهلوی راست کبستی و فروتنی نموده باشد و داند که او از خاک آفریده شده
 خفته باشد جماع کند کرده که غلایق پای بران می نهند و از لطف پدید آمده که همگی او را
 را خشک کند و بیم مرگ باشد پدید می شمارند و در حدیث نبوی وارد شده که نذر دیکر قوی
 هر که خایه مرغ با سو که بیند و حالی که بنده بخدا می باشد و تنی است که او در سجود می باشد
 نیک اسهار را به بندد و در حق تعالی فرموده وَسَجِدْ وَاقْتَرِبْ یعنی سجد کن و
 نزدیک شو و از امثال این اجبار و غیر آن مستفاد می شود
 که بهترین افعال در نماز سجود است و در ارکسیدن آن
 و فرو رفتن در باد حق در آن حال آگاهی گوید که روح و جلی
 بنده کیست و سجدتین دو کوا هست بران دیکری گوید
 بقدرستی توستی حق ظاهر میشود یعنی که در رکوع سُبْحَانَ
رَبِّيَ الْعَظِيمِ میگوید و در سجود سُبْحَانَ رَبِّيَ
الْأَعْلَى اگر توانایی او باشد و پس حق تعالی تقدیس

توب

اگر توب با نیکبین و زهره گو سفند و گو گوش نهند
 ای که در گوش رفته باشد
 اید

ستی قضیب

هر که دو دم تخم ترب بارو غن
 کجند تازه بجزو شا بندد
 قضیب مالند استی
 به بر د و سخت کند و هر
 چند صبا شوت کند
 نشود

پت او نیستی خویش تا تو غافل نشوی هرگز بجز از خویش
 و اصل نشوی از بر ظهور با با اصل نشوی در نزد بعل
 عشق کامل نشوی و درین معنی ترجمه گوید **پت** پای بر خود
 دوست را در آغوش آر تا بکعبه وصلش دوری تو یک است
 و سنجید که بجز از سجود بردار در بران چپ نشیند
 قدم راست را بر شکم قدم چپ بگذارد و در خاطر بگذرانند
 بار خدا یا حق را بلند کردن و باطل را بمیران و اگر زن باشد
 بر کف نشیند و زانوهارا بالا دارد و کف پاها را بر زمین
 نهد و چند فرار گیرد که بگوید استغفار کن و افضل آنست
 که بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي بار خدا یا بسیار مرز مرا و از
 در رحم کن مرا و اجب بر منی و شکستگی طای مراد است کن
 و نقصانهای مرا ملافی کن و أَهْدِنِي در راه گم گشتن مرا

و هر که آب شلغم
 بچخته را دست با
 سر مازده را دفع کند

و هر که زهره مرع را
با مرد اسنگ بسابد
دو وقت مباشرت
دو ذکر مالد مباشرت
کند زن از وی سیر
نشود

إِنَّمَا أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ الْحَيَاةَ بِرِسْتِي
من مرا آنچه بر آنکه فرو فرستادم بسوی من از نیکی با تمام
و اگر اقتضای کند گرفتن اسْتَغْفِرِ اللَّهُ سَرِيًّا وَتَوْبًا
إِلَيْهِ یعنی طلب آفرینش میکنم پروردگار خود را و باز
بیکر دم بسوی او کافیت بعد از آن تکبیر دیگر بگوید

مرض

هر که با مرداد از خواب
در آید دهان او
تلخ باشد دلیل صفوا
ست علاج او چیز
های کرم و سرد است
فصد باید کرد اگر طعم
دهان توش باشد
باشد از سودا باشد

سجود دوم در حال جلوس و بعد از سر برداشتن از سجود اول
تکبیر بگوید و محو در کند حضرت امیرالمؤمنین علی السلام
از تاویل سجده پیش پرسیدند فرمود که سجده اول بر زمین
می نهد تا رست با نکه از خاک آفریده شده و سر که از آن
بر می آید ایست باینکه از زمین بیرون آمده و سجده
ثانیه تلویحست باینکه باز زمین سجود خواهد کرد و خاک خواهد
شد و بار که بر می آید در فرست باینکه بار دیگر از خاک

اورا چیزهای باید
بعوث خواهد شد در آخرت و بیرون خواهد آمد از آن
چون سر از سجود بر میخیزد بگوید اللَّهُمَّ رَبِّي بَارِئًا
ای پروردگار من بجزو لیک بگردانیدن تو و قوتت
دیروز تو آفریدی من وَاتَعَدَّ وَحْيِي شَيْئًا
من و اگر خواهد این را نیز بگوید وَأَسْجُدُ
و رکوع میکنم و سجود میکنم پت راه او را با تو توان بیورد
بار او را با تو توان برداشت باب هفتم در قنوت
سجده که قبل از قنوت تکبیر بگوید بعد از آن دستها را
بردارد بر ابروی محاذی آسمان و انگشتان را بهم چسباند
مگردد انگشت بزرگ و چهار شرف از کار قنوت کلمات
فرج است و دعایی عقیب آن و اهم دعا باطل مغفرت
دعایست از برای دین و دنیا و این سودا باشد

و بیماری از چوب
و شیرین اردو کند
و چیزهای شور
از بلغم باسند

تیز ذکری در خصوص قنوت دارد شده بر ترجمه کلمات فرج و آن
ذکر افتضاح می رود لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
نیست معبودی بجز معبود حق نمر او را بر تنش مستحقیم کلام
و کلمات که برده بار و بخشنده است لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ نیست معبودی بجز خدای یکجا جامع همه
صفات کامل که بلند و بزرگوار است سُبْحَانَ اللَّهِ
پاک و مقدس و بزرگوار است خدای رَبِّ السَّمَوَاتِ
السَّبْعِ که برورد کار آسمانهای هفتگانه است و رَبِّ
الْأَرْضِينَ السَّبْعِ و برورد کار زمینها هفتگانه است
وَمَا فِيهِنَّ و برورد کار آنچه درین آسمانها و زمینها
وَمَا بَيْنَهُنَّ و آنچه در میان اینهاست و مَا
بَيْنَهُنَّ و آنچه در زیر اینهاست و رَبِّ الْعَرْشِ

العظیم

خون شکم

الْعَظِيمِ و برورد کار عرش بزرگ است که عبارت است
از علم حق سبحانه با جمیع مخلوقات یا جرمی که محیط است
به اجسام و وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مجورد خون باز آید
و همه ستایشها و آفرینها مژده اوست که پروردگار
جها خیر است اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا بار خدا یا ایام فرزند
وَارْحَمْنَا و رحم کن ما را و عافنا و نکاهدار ما را از
گفتهها و آفتها و اغْفُ عَنَّا و درگذر از بدیهای ما فی
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ درین جهان نزدیکه و دران جهان
پستتر أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بدستی که تو بر
همه چیز توانایی و هر چه قنوت دراز تر است راحت درین
پشتر است چنانکه حدیث وارد شده **باب هشتم**
در شکر و تسبیح استجابت که بطریق نشسته که در شکر

هر که بغنا یا شکم مجورد
کرم شکم را بکشد
و همز طعام کند و
که مجابد یاد در دندان
گیرد و در دندان را
دفع کند

۳۷

اب پیاز را با غسل
بیا میزد و در جای
که مورفته باشند
بمالند موی بد را

خارش معده

بر که دانه سیر را با
روغن بچونشانند
شافه کند بردارند
خارش معده را
بببشانند

ما بین سجده بین مذکور شد و دستها را برابر آنها بگذارد و
انگشتان را بهم بچسباند و نظر بر کنار خود کند و بگوید
بِسْمِ اللَّهِ بنام بزرگ خدای که برای برترت
و بِاللَّهِ بخدای جل جلاله و یکتا و و الْحَمْدُ لِلَّهِ و بهم
ستایشها و ثناها فرماید راست و خَيْرُ الْأَسْمَاءِ
لِلَّهِ و بهترین نامها حق است أَشْهَدُكَ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ گواهی میدهم بآنکه نیست خدای بجز عبودی
که سَمَّعَ كُلَّ شَيْءٍ و مستحق عبادت است و حُدَّ
در حالتی که یکتا و منفرد است لَا شَرِيكَ لَهُ نیست
انباری عر او در استحقاق عبادت بِت و صده
لا شریک له معش دهر الفرد اهل معرفتش فکر کردی
عقل از کند داشتش که نیست است

بیار و بوزار با
را و فرستاد
بیار و بوزار با

راه کبریا و جلال شریک نالایق و شریک محال و آشنا
أَنْ مُحَمَّدًا عَبْدَكَ و مر سوله و گواهی میدهم
محمد بنده او و فرستاده راست أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ
اوست او را برستی و درستی و بی شک و شبهه
در حالتی که فرود دهنده است بر حمت و تفضل خدا
که بتوحید او فرار کند و ندیند او بچم که است
و عدل خدای کبیر که بزرگ اصرار و رزد پای
السَّاعَةَ پیش از وقوع قیامت أَشْهَدُ لَكَ
رَبِّي نِعْمَ الرَّبُّ گواهی میدهم بآنیکه بد
برورد کار من نیکو پروردگاریست و در نقطه
دارد است که أَنْكَ نِعْمَ الرَّبُّ بر سبیل
یعنی برستی که تو نیکو پروردگاری و آن

اول از برای پدر و مادر بزرگداشت و تعظیم کردن با وجود
 آنکه فقیر و حقیر باشند و بیم خدمت مهمان کردن سیم عالم را
 خدمت کردن فاضله آنکس که مردم را علم آموزد و
 چهارم از آموختن چیزی که نداند **یا علی** ده چیز است که
 مردم را بقاییت دشوار است اول و ام اگر چه اندک
 باشد و بیم ازیت اگر چه بگردد باشد سیم با نادان
 معامله کردن اگر چه بکند نیاید چهارم با دشمن بسپردن
 اگر چه یک عت باشد بخدمت سو کردن اگر چه بگردد باشد
 ششم بگری اندک مویس کردن اگر چه با قیمت باشد
 هفتم خرد داشتن اگر چه بکلی باشد هشتم در وقت خشم
 دشمن کردن اگر چه بسیار باشد نهم سوال کردن اگر چه بی روی
 در بار خرد است **یا علی**

بر کس که مؤمن شیعه و زینب را یک روز پیش خود جای دهد
 در عاقبت کند و احسان نماید حق تعالی جمله گناهان او را
 چهارم زینب و کونه بلا از او دور گرداند **یا علی**
 چند چیز است که مفیدی است که فقر و فاقه آورد اول آنکه
 ابتداء کار با و طعم خوردن **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ**
 نکوید و در آن وقت هم خوردن **طَلْحَةَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ**
 نکوید و نماز نکند و در وقت **یا علی** که بگوید پدر و مادر را
 بنام بخواند و فرزند خود را بدعا ی بدگردد و در وقت
 نماز با خدا و بعد از نماز بخواب رود بعد از نماز عصر خوب
 رود و پیش از بران الله رفتن و سر کوزه و مگدان
 نه پوشیدن و ناسپاسی کردن و بوی از طعم خردن

(۳) در
 ق

پای شانه کردن و نشسته دستار سبش بر پای استینان
خوردن دست بزرگ زردان زردن و ماخن بدنان
ز کردن و خوابیده طعام خوردن و کسر برافونهادن و در
حمام خوب کردن و از جانب دستة کوزه آب خوردن
یا هر کس ساعتی از دوازده ساعت روز ساعتی مانا
سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر
و لا حول و لا قوة الا بالله العلی
گفته باشند چنان بود که حج پسندیده گذارده باشند
و از بلا نایمان باشند سه بار سوره قل هو الله
بخوانند چنان باشد که یک مرتبه ختم قرآن کرده باشد و
هر کس ده مرتبه **یا علی** صلوات بفرستد چنان

کردن سیم آنکه بجز خونا کلام الله را درست و صحت داده
بنویسد ناز و یادگار در جهان بماند و خوانندگان کلام الله
اورا بدعای خیر یاد کرده باشد چهارم کسی که از دکان رنج و
عمل نیک بر صفحه روزگار بماند و بعد از آن اورا بدعای
یاد کنند بحکم کسی که درخت بنشاند به نیت آنکه بندگان
خدای تعالی آدرس به او بشنوند میوه اورا خوردند ششم
کسی که مردمان را علم آموزد و مفتی کسی که فرزند صلح از یادگار
بماند دیگر کسی که پیش از طعام خوردن دست بشوید خدای تعالی
کنان اورا ایجا برزد و بعد در نیت کرده باشد چنان
باشد که نیت از آذ کرده باشد و چون از طعام خوردن
غایغ شود دست بشوید بد بخدای تعالی بگوید هر جوی که
بر آن دست ثواب عیدی آمانت با کتب نیت که

بات

محب اهل نبوت و ولایت بوده باشند و عمل صالح داشته باشند
با علی هر کس پیش از طعام خوردن ابتدا باینک کند حق تعالی
 او را از همه مرض نگاهدارد و **با علی** هر کس پروردگوار را در
 زندگی بدعی خیر بیاورد و بعد از فوت ایشان قرآن
 خوانده باشد چنان باشد که ثواب آنرا با روح ایشان
 قربت کرده باشد چنان باشد که هر روز نماز مؤمن و مسلمانی
 از کافران خریده باشد و از او کرده باشد **با علی** شش
 طایفه اند که از جوز کوفتر آب خوانند خورد پیش از آنکه فوت
 شوند اول کوفتی که اهل خانه خود را گوید که سیلان اول
 در یوزه را از خانه خود محروم باز نگرداند و بیم کسافی که
 در مجلس علماء بسیار نشیند و سخن ایشان را گوش کند و صدق
 پیوارند پس کسی که بر دم را بوی خوش حسنه دستگیری کند

۵۱

خبر کوتاهی

چهارم زنی که عزت شوهر را نگاهدارد و بچشم فرزندی که پدر
 و مادر او را زور را ضعی باشند ششم کسی که فرزند خود را کلام الله
 بیاموزد **با علی** هر کس از یک دانگ مال حرام دست بردارد
 بهتر از آنست که ده هزار درم صدقه بدهد و هر کس که از
 برای رضای خدای تعالی ترک معصیت کند مثل آنست که
 برابر هزار عابد که عبادت پسندیده کرده باشد اول عالمی
 که جمعی بغتوا و سخن او کار کنند و او بعلم خود کار نکنند و
 آنجا عت را بهشت برند او را بدو نوب برسد و در هر منتهی
 که بخت و منتقت مال بسیاری جمع نموده باشد و خیر نکرده
 و خیراتش خفته باشد روزگاری زکوة و خمس آل محمد
 و علی نداده باشد از برای رضای حق تعالی صدقه مستحق
 زینتند باشد و بوی اذغان که داشته باشد و آثران از آل

مال خیر کرده باشد و در آن باب آنچه مذکور شد خیرات خسته
 باشد و صاحب مال را بآن تقصیری که کرده باشد بوزن بزند
 و او را ناز از بهشت بزند سیم کسی که طاعت سپاس کرده باشد
 و مال باقی از مردم گرفته باشد روز قیامت صاحبان مال
 جمع آوند و ثواب طاعتها می اورا جدا جدا حسابان مال دهند و
 کتابش کنه صاحبان مال را با او دهند و ثواب طاعتها
 او را دیگر باوندند او مغفوس بماند از ظلمی که بر دم کرده
 و مال باقی گرفته بشماران باشد و در آن وقت بشماران
 سودی ندارد و لا علاج شده راه دوزخ در پیش کسی
با عجل نه زود از مردمان چون برق جهنده از حراط کنده
 مال حکم عاقل و عیلم کسی که از حرام اجتناب کند سیم
 که اگر از مسجد هر روز آمده باشد و بوزن مال او مال مسجد باشد

فان من

بعت مرتبه سوره فاتحه الكتاب را بخواند و هفت مرتبه
 آیه الكرسي را بخواند و هفت مرتبه قل یا ایها
 الکافرون و هفت مرتبه سوره قل أعوذ بربی
 بخواند بگوید اللهم ارب الوالدی و اللی الخ
 المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات
 و الاحیاء منهمم الاموات انک علی

اغفر لی

شعبه و تقدیرها بدست تو
 مدت یک سال فرشته دست چپ کنه
و حضرت حق تعالی او از جمیع آفات
 دارد و بیک نجات هر دو جهان کرده
 که اگر سه مرتبه
 نزل کرده

گویند ملول و در هم نشود **یا علی** بر بنیر از جهت کردن در اول
 ماه و آخر ماه و در میان ماه که علت زیاده میشود و بهم برص
 بود نفوذ با اللہ **یا علی** روز چهارشنبه حاجت مکن که علت
 زیاده میکرد اند و در روز یکشنبه اراده کار نمودن خوبست
 اگر طریقه نمایند و در روز چهارشنبه شو کردن خوبست اگر عت
 بر بنام **یا علی** روز چهارشنبه شروع در هیچ کار مکن که عاقبت
 بدست مگردار و خوردن **یا علی** در روز پنجشنبه حاجت خویش
 بسیار خوبست که اگر کسیم علیه السلام را پیش غر و عدیه العنه
 بر اندو حاجت او بر آمد **یا علی** روز پنجشنبه و آوینه نظر بکلام اللہ
 که بسیار خوبست **یا علی** شب چهارشنبه برهنه شو که شیطان
 راه میزند و بهم صرع وارد نفوذ با اللہ **یا علی** شش چتر دیو
 آورد اول فاره و بهم غلبه خون ریش از دماغ در زمان

در صبر

کرم

در جگر خواب عطسه زدن و در سجد عفت کردن **یا علی**
 در اول شب و در آخر شب و اول روز و در آخر روز تا خفتن
 و در آستان در بناید نشستن و در آستان در بالین نباید کردن
 و در پشت طبق و پرویزن مان نباید خوردن که بسیار بد بود
 و باغض خلال نباید کردن که مرض آورد و بکار و مان نباید
 بریدن که پادشاه بود و چون مان نخوری ریزه آورد نباید
 انداختن که فقو قافه آورد و در ستر استخرا نباید گفتن
 و چون بول و غایط کنی آب دهن نباید انداختن و بر کوبی
 و استخوان استخرا نباید کردن که بسیار بد بود دست نشسته
 بطعام نباید کردن که فقو قافه آورد و بر کوزه آب و طعم
 کرم دم نباید دیوان که برود و در عورتین خود و موم نباید
 کمر سینه که هم پنهانی بود و در بول و غایط نگاه نباید کردن

۴۵

که نهایت بدست و چون خمیازه کشی دست بدین باید
نمودن و در تاریکی مان نباید خوردن و آنجا که بول کرده باشد
غسل نباید کردن که علت بریدمی آورد و پشم آبله بود نفوذ
بالله **یا علی** در میان بائمه غار و قامت دعا کن که در آنوقت
اجابت مینویسد **یا علی** بدانکه شام نرین مردمان دزدان
باشند که از عمل خیر بدرند حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام
گفت یا رسول الله که دزدان چگونه باشند و رسول صلی الله
علیه و آله وسلم فرمود که رکوع و سجود نماز را بشرا بید و عمو
که حق تعالی فرموده بجای نیارده باشد او را دزد نماز گویند
و آنجا علت آنست که دزدان بهتر باشند و نماز ایشان قبول
نباشد بهت آنکه رکوع و سجود از ارکان نماز است و نماز
بر رکوع و سجود درست است اگر در نماز سنت تقصیر کند اما در نماز

توضیح

و بپ

و جب تقصیر کند که در دنیا و اوقات مستوجب عقوبت میبود
یا علی آدمی بسبب جهنمیت می رود اول آنکه مال خود را ببرد
کنند و بدوینان بخشد و راه حق تعالی و بجهت شهرت
در میان باشند **یا علی** سب به فاسق سخی بهتر بود از عابد پخیل
یا علی هر کس سخی باشد بائمه نزدیک باشد به رحمت حق تعالی
و دور بود از عذاب و دوزخ سخوت درخت است
در بهشت و شاخهای او در دنیا است هر کس دست در این
شاخ میزند می رود بهشت **یا علی** در شب مویز بدیم که بر در
بهشت نوشته بود که بهشت حرام است بر جمیع پخیلان و منافقان
و کس که پدر و مادر را از رده باشند **یا علی** بدانکه چون حق تعالی
دوزخ را پدید آورد و دوزخ گفت مرا از برای که آفریده شد آمد
که ترا از برای پخیلان و مشنگران و منافقان آفریدیم **یا علی**

توضیح

ع ۶

از دعای اهل سخاوت و قرآن خوان بر خدر بخش که اللّٰهُ
دعای ایشان زود اجابت میکند **یا علی** رضای پروردگارا
گفتم که حق تعالی در رضای پروردگارت **یا علی** پروردگارا
دوست دارد دنیا و آخرت عزیز و محترم باشی **یا علی**
هر کس که متوجه سفر حرام شود رفیق را پیش پست **یا علی**
هر کس در امتداد کار با بسم الله الرحمن الرحیم خصوصاً
صحت دانش بازن خود نکند یکی از اشیای شیطان در آن
جای با و شریکت نماید و آن فرزند شیطان صفت باشد
و شریر و ضرر رسان بود چنان که حضرت اللّٰهُ تعالی در کلام
مجید فرموده وَمَنْ شَرَكَهُ فَمَا لَهُ مِنَ الْعَمَالِ عِلَاقٌ
لا اله الا الله یعنی شریکت مینماید شیطان در سخاو فرزند آن
شما اگر بسم الله الرحمن الرحیم گویند هر کس

صلوات بر او

صلوات خورد روی او در دنیا و آخرت سفید نمیشود و دعایش
زود مستجاب شود و هر کس حرام خورد روی و دلش سیاه
و دعایش مستجاب نشود در گناه کردن حریص بود خود با
یا علی چون حق تعالی بر بنده خود خشم گیرد از مال حرام او
روزی کند جامه غفلت بروی پوشاند و شیطان را بر او مسلط
کند اند حق تعالی تا اگر بر او رحیم است برکتی که اطاعت او کرده
و قهار است برکتی که بر روی شیطان کرده اند **یا علی** کسی که
حق تعالی دوست دارد دعای او را دوزخ مستجاب کند اما چنان
زود و اگر در اولیکه مقرب تبرع و زاری گویند یاری
و سیدی و مولای این بنده بدرگاه تو حاجتی وارد از
حضرت رب العزت نداید که من رحیم بر بندگان خود
عالم السوء الخفینیات هستم و تبرع و زاری بنده خود را

۴۷

دوست میدارم نماز و روزه را بدرگاه الهی قبول کنند الا
بطهارت و نیت و اعتقاد درست و صدقه را قبول کنند
الا از وجه صلاح **یا علی** توبه کنندگان را توبه بدرگاه الهی
قبول نیت تا ستم از لقمه حرام پاک ندارد و از وجه
حرام اجتناب ننماید و کوشتی که از لقمه در بدن
بهر سبب که خسته نشود و قوت خود را از وجه صلاح
نزد هر کس در او دنیا راست گوی باشد نام او را
در جریده بینی و صاحبان نویسد **یا علی** صدقه بده از برای
مردگان بود که حق قنای فرشتهها آفریده است و آن فرشتگان را
بر مردگان موهل کرده اینده و آن فرشتگان شاد میگردند
و بدان صدقه ارواح را بشارت میدهند و آن ارواحها
چون آن بشارت را بشنوند دعا گویند بر کس آن بود که

در دنیا

در دنیا که بجز روح ایشان صدقه فرستاده اند و نجات
کنند و گویند یار پی و یار جانی چاه مرز و اهل بیت را و
روشن کرده آن دل ایشان را چنانکه تراشاد کرد ایندن
بدین صدقه **یا علی** روز قیامت جمیع را بدر بهشت برزند
آید که ایشان را باز کرده ایند و بدون هیچ برید که ایشان در
دار دنیا حرام خورده اند و از مردمان چیزی بناحق گرفته اند
یا علی بهر سمانی که رسی سلام کن و بجهت سلام کردن گرام
الکاتبین حسنه در نامه اعمال آنکس منویسند **یا علی** چون ترا
صح گویند این دعا را بخوان تا ترا عجب نباشد که الله تعالی
متکبر از دشمن است چنانکه فرموده اللهم اجعلني
خيرا مما يظنون ولا تؤاخذني بما يقولون
و غفر لي ما يعملون **یا علی** هر کس بخواند و

ساز

۵۶

و اقربای خود دوستی نماید و در دنیا و آخرت **علی** عزت یابد
در دنیا و ممالک چون شاه باشی خدای تعالی ترا دوست
ندارد **یا علی** چیزی بکسی بده و دیگر بازستان با وجود آنکه
در محتاج باشی مگر بدر چیزی بفرزند بخشیده باشد اگر بالفرض
از او بازستاند بکی نیست بچوب کل با چوب سرخوخته
و باغن ضلال کن که هر یک آفت عظیم است اول فقر و فاقه
آورد و دوم درد دندان آورد و سوم کند دهن آورد **یا علی**
که خدای تعالی مردم بدخوی بر طبع را دشمن دارد **یا علی**
عزت نباید کردن که بچاکس از آدمیان نباشد که او را عیب
و عیب نبوده باشد **یا علی** اگر طاعت کنی و صدقه بدهی از
برای رضای حق تعالی بده که طاعت ربایی و صدقه ربایی
ثواب نبوده باشد بدانکه آفتاب هر روز که بر آید ای

آدمیان

کسر

آدمیان امروز زمین روز شامیم خدای قیامت بر افعال شما
کواهی دهم شب نیز همین گوید و شب و روز جهان محاسن
کن که خدای بر تو کواهی بخیزد **یا علی** چون خدای تعالی آئینده را
دوست دارد چهار خصلت پسندیده بوی و در اول آنکه راست
کوی بود و دوم آنکه امانت مردمان را خیانت نکند سیم آنکه اهل
سخن است پسند چهارم آنکه نفس خود را از حرام نگاه دارد **یا علی**
با مردگان صحبت مدارد حضرت امیر المؤمنین گفت یا رسول الله
مردگان چه کنند حضرت فرمود که مردگان تو انکار کنند
که دل ایشان میباید باشد و با ایشان صحبت داشته و همچنین
بودن بد باشد بپرهیز از سخن چنان که ایشان دشمن
حضرت خداوند است بهترین مردمان کسانی که سخن
و صابر باشند عالم باطنی با مقدم که احمق باشد کسی که سخن

۴۹

خیر را گوش کند و اگر گوش کند در دنیا بدیدان عمل کند
 بهر چیز از دوستی که نیکی ترا بپوشند و اگر بدی بیند
 آنکار کند در میان مردم چون دست روی بنوی
 آب سپاریز که بود و ببال باشد چون از روی شنیدن
 فایغ نوی و یک مرتبه انا انزلنا را بخوان که ثواب
 عظیم دارد چون از وضو غسل فایغ نوی ده مرتبه
 بر عهد و آل محمد صلوات فرست تا از دوزخ نجات یابی
 چون از وضو فایغ نوی رو بسوی آسمان کن و
 بگویی که سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ بِحَمْدِكَ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَشْهَدُ أَنَّ
 عَلِيًّا وَلِيُّكَ وَوَصِيُّ رَسُولِكَ وَهَرَسَ مِنْ هَرَسَاتِ

بگوید

محل

بگوید حق تعالی او را چهارمزد هر کس در وقت
 غروب آفتاب لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللَّهِ
 عَلِيٌّ وَوَلِيُّ اللَّهِ رَابِعًا بگوید حق تعالی گناهان وی را
 چهارمزد چون نماز صبح را بگذاری هم آنجا بنشین و
 قرآن بخوان یا ذکر حق تها میگوید تا برابر جیها بشو
 مع و عمره در یابی در ماه رمضان در سفر خوردن طعام
 ثواب عظیم دارد اما بشرط آنکه خواب نگیرد و نماز بگذارد
 و قرآن بخواند و ذکر حق تعالی بگوید هر کس روز
 جمعه غسل کند ثواب عظیم دارد در وقت سر بسجده
 نهادن چون از تسبیح و سجده فایغ نوی در حالت
 سجده بگویی رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاعْتَفِرْ لِي ذَنْبِي فَإِنَّهُ
 لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا أَنْتَ هَرَسَ مِنْ كَوَاةِ مَا لَا يَدْرُسُ مِنْ تَوَابِ

۵

باشند و در آسمان و زمین اورا لعنت کنند که خلاف
امر خدای تعالی کرده باشد **ع** بار بار بخوانند که ربا
خوارترین مردمان است بنزد الله تعالی قرآن
بلند بخوان و دعا را بلند بخوان **ع** نماز صبح را بتجمل
مخوان که شیطان راه می یابد **ع** برادرم جبرئیل گفت
اگر من از آدمی بودم هفت هفت اشعار خودی ساختم
اول نماز بچکانه دویم با علم نشستن سیم چهاران مسلمانان را
پرسیدن چهارم بر جنازه مسلمانان زلفش و نماز کفاردن پنجم
موضا از برای رضای خدای تعالی آب و طعام دادن
ششم مسلمانان را معاطه نمودن تا نزاع بر طرف شود هفتم سینه
حسرت کردن و نوحه کشیدن بجهت آنکه هر وقت سینه گریه کند طایفه
را نیزه و عرش عظیم برزد و جای آنکس مرد و زنج باشد

یا علی

یا علی در تن آدمی بسج عضوی بهتر از زبان نیست اگر
زبان از بدگفتن نگاهداری از همه بلاها محفوظ بمانی
در هر ماهی سه روز روزه بدار سیزدهم و چهاردهم و
پانزدهم که او را ایام الجفس گویند هر کس در روز
پستی پنج مرتبه بگوید که **اَسْتَغْفِرُ اللهَ لِي وَ لِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِيْنَ**
وَ لِمُنَاتِ الْمُسْلِمِيْنَ وَ الْمُسْلِمَاتِ الْاِحْبَاءِ
مِنْهُمْ وَ الْاَمَوَاتِ حَقِّ مَرَكْتَا نَام او را در جریده عابدان
و صالحان ثبت کنند یا هر کس در روزی صد مرتبه بگوید
لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ كُلِّ فَلَ اِلَهَ اِلَّا اللهُ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ
فَلَ اِلَهَ اِلَّا اللهُ بَقِي رَهْتَنَا وَ بَقِي كُلِّ اَحَدٍ
در هفت طبقه آسمان بسج فرشته باشد که جهت او آفرینش
خواهند هر کس هر روز سب و کینه را بگوید که

۵۱

اللَّهُمَّ رَبَّكَ فِي الْمَوْتِ وَفِيهَا بَعْدَ الْمَوْتِ
در روز قیامت حساب او با سانی بگذرد **یا علی** رو بر
فراخ و طاعت کم اثر خشم خدای تعالی است **یا علی**
دو رکعت غایت شایسته است از هزار رکعت نماز روز بود
که سنت گذارند و بروز قوی بکنند و شب در آنینه نگاه
کنند مکن و چون نماز گذاری در آسمان نگاه مکن که پند
حرمتی تمام بود بر این باز کردید و چونس که جهل عظیم است
یا علی از میان قطار شتران گذر که تن بیخ و زحمت
رسد **یا علی** بر رویت رحمت مرسد و همایه رسد
کرامی در **یا علی** رفیقان در مقام خشم و غضب مباشد
و چون خواهی سخن گوئی اول اندیشم بکن اگر صواب بود
و گوی و اگر خطا بود **یا علی** اگر کسی خواهد که ترا ضیافت

کنند

کنند اجابت کن و بغیر شهر او در خانه طعام بخورد که سبب ان بهم کاست
مینوی **یا علی** بلکه خود ظلم کن و لغو بزرگ بر مدار که بسیار بود
یا علی چون مشورت کنی با غم و اندامین کن و سینه خود را با بچکن
گویی **یا علی** زبان درازی مکن و بر زیر دستان ستم مکن و نبد
خدمت بخت و دشوار مفرمای **یا علی** مگر مکن و سایل را ناپسند
باز مگردان **یا علی** در بلا صابر باش تا بمرسته ابوب بر ک
و در لغت کربش تا بمرسته سلیمان بری و قرآن بسیار
کمیخوان **یا علی** از کفایان کربان باش که حق نما **یا علی** بشم
عاصیان را دوست بدار **یا علی** چو سینه خود را پاک دارد
چون بول و غایط واقع شود مخمخ بول و غایط را پاک بشود
بشتر تلخی جان گذن و عذاب قبر از بی طهارت بود
چون طعام خوری و جامه نو پوشی بگویی **یا علی** اللهم الله و الله

و چون در سجده روی بکوی بیسم الله السلام علی امن
 اتبع الهدی والسلام علی رسول محمد وآله اللهم
 افتح لی ابواب رحمتک و ابواب مغفورتک
 در روزهای مختلف بر آید هر روز و هر شب سوره
 یس را بخوان تا حق تعالی ترا از بلا ایمن دارد اگر سب
 ضرر افتد اندکی و امکن که او سب پاره کند و شب پی
 خوابی و بروز خجالت و روز دریت هر کس در شب آید
 سوره البقره را بخواند و سوره الدخان را حضرت حق تعالی
 بر فضل و کرم خود بر کنان اول و آخر او بخت بد و هر کس در وقت
 خفتن سوره المود الکلف بخواند بر گاه حق تعالی توبت یابد
 هر کس در وقت خفتن سوره التاود الطارق بخواند
 ثواب بسیار در آن حاصل آید بنویسد هر کس صلوات بر

و نشتد و بگوید

و بگوید لا اله الا الله وحده لا شریک له وله الملك
 وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر
 حضرت حق تعالی گمانان او را پاره زد و دیگر حضرت فرموده که
 هر کس این تسبیح را در روز و در ثواب جبرئیل و میکائیل بر آید
 و عزرائل علیه السلام بدو کرم نماید و از عذاب ایمن
 گردانم و گمانان او را عفو فرمایم و در قیامت روی او چون
 ماه شب چهارده درخشان باشد و در قیامت انتظار نبرد
 زود داخل بهشت شود و ثواب و فضیلت این تسبیح بسیار است
 و نسبت بنیم الله الرحمن الرحیم سبحانک الله انت الله
 رب العالمین سبحانک انت الله المبین الغنی
 البیبار المتکبر سبحانک انت الله المصور المحکم
 سبحانک انت الله الخالق الباری

۵۳

أَنْتَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ أَرْحَمُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و دیگر حضرت رسول صلی الله
 علیه و آله و سلم که دو طکر است که بر زبان سبک است اما کثرت
 در پند منان او عزیز است نزد خدای تعالی و آن سبحان
 الله و الحمد لله است و دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرموده است که حق تعالی نوشته آورنده است که او را حد نه ار
 سر است و در هر سری حد نه از زبان و بهر زبانی حضرت حق سبحان
 و تعالی را نیمی دیگر تسبیح و تهلیل میگوید تا که بنی طر سگ گذشت
 که این حمد و ثنا که من حضرت خداوند را میگویم هرگز محسوس
 نگردد ^{است} بخواند که حق تعالی خطاب کرد بان ملک که آن

چه بود که بنی طر کند را نیدی من که خداوند عالم و عالی نام و بنبر
 آفریدم که بیکر و بیکر زبان دارد و مرا نبوی حمد و ثنا بگوید که زیاده
 از حمد و ثنای توست و از جمع کرد و بیان و چون آن ملک خطاب
 الهی را بر این نوع بشنید گفت خداوند این بنده متوب تو کجا
 تا او را به بنجم و زیارت کنم خدا رسید که در فلان جزیره مرد است
 و او را در آن جزیره ساکن کرد ایندم برود او را زیارت کن چون
 آن نوشته بدان جزیره رفت و دید که از بنی آدم شخصی غایب بود
 گذارده و در عقبه نشسته و میگوید که سبحان الله عدد
 سَبْحَهُ الْمَسْبُوحُونَ مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا
 سَبَّحًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ عَدَدَ مَا حَمَدَهُ الْمَلَكُ وَالْمَلَكُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ

ع

عم

فِي السَّمَوَاتِ وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ
 أَبَدًا سَمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 عَدَدَ مَا هَلَّلَهُ الْمُطْلُونَ مِنْ أَوَّلِ الْخَلْقِ إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا
 وَسَمَدًا دَائِمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ
 مَا كَبَّرَهُ الْمَكْبُرُونَ مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ
 وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا سَمَدًا
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ عَدَدَ مَا مَجَّدَهُ الْمُجَدِّدُونَ
 مِنْ خَلْقِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَارْضِهِ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ
 إِلَى آخِرِهِ أَبَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَمْدًا
 بِحَسَبِ حَسَبِ
 وَتَجْدِيدَاتٍ وَتَجْدِيدَاتٍ أَنْ يَنْبَغِيَ رَأْسُهُ

گفت

گفت پروردگار را خداوند است هیچ این نبوده است نور
 به تسبیحات جمیع خلایق برابر می کند و القدره لا اله الا الله تعالی
 التي جمیع مومنان را خواندن این کلمات با بركات میسر است
 بحق محمد و اله الطاهر و ایت است که چون حضرت حق تعالی بقدرت
 کامل خود بید قدرت حضرت آدم علیه السلام را خواست بیا
 فرزند خطاب کرد بملکوت سموات که یا ملائکتی الی جامع
 فی الارض خلیفة ملائکتی ملائکها کفند حق تسبیح محمد
 و تقدس لک بجعل فیها من یفسد فیها و
 یفسد الدماء خطاب حضرت بلهوت در رسید که
 انی اعلم ما تعلمون چون حضرت حق تعالی کالبند
 حضرت آدم را علیه السلام بفرست با فرید و روح در
 بدنش دید و هنوز روح بسینه او رسیده بود که مشت او را

له

ح

عطه آمد و گفت صلوات الله رب العالمين و نذر از حضرت
رب العزت در رسید که یوحنا که سرباط بود از آن حضرت
حق سبحانه و تعالی مبنات کرد و فرمود که این فرستگان بر
اعراض داشتند و راضی نبودید در او نمیش آدم از بهر
آنست فریدیم که مرا این چنین حمد و ثنا گوید که هرگز به کس
نگفته است بدولت حمد و ثنا بود و برکت حضرت محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله بود که نوری از پیشانی حضرت
آدم علیه السلام بتافت که طرش الهی منور گردید و حضرت
حق سبحانه و تعالی آجمع ملائکه را فرمود تا حضرت آدم را سجده
کردند و استأجمع ملائکه گردید و ملائکه گفت سبحان الله علم
آفرینند و همه مأمور امر او گردیدند نفلت که ثابت ایستاد
از کبر و دین بود که یعنی بطور مبیته الله رفت و طواف

کرد

کرد و این حمد را بخواند که اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلَّمَا
يَبْتَغِي بِكُمْ وَجْهَكَ وَعِزَّ جَلَالِكَ وَ
عَظَمَتَ رَبُّوَيْتِكَ حَمْدًا كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَتَسْتَحْيِي فِي نَفْسِكَ يَا ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
بِحَمْدِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ در خانه کعبه اوازی شنید که
که یا ثابت ما جهل نزار فرشته ایم که ثواب حاجیان را می بخوریم
حضرت حق سبحانه و تعالی امر کرده است که حمد و ثنای که تو گفته
بوسیم و حال شغولیم و بمنور ثواب آن صمدی که بیشتر گفته
بر بقیه کتابت در دنیا درده ایم و باز آمده و آن صمد را
میخواند و پس هر کس این حمد را در سازد که بعد از هر نماز
میخواند باشد و آن مقدار ثواب و درجه در یاد که بدستور شد
و حمد دیگر هر کس بسیار بخواند ثواب عظیم دارد که الله اعلم

۵۶

۶

لَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ عَفْوِكَ عَنْ عِبَادِكَ يَا
 عَفْوُ يَا شَكُورُ يَا تَوَّابُ يَا وَهَّابُ يَا حَنَّانُ يَا
 مَنَّانُ يَا ذُو الْجَلَالِ يَا تَوَّابُ يَا تَوَّابُ
 از حضرت رسول الله فرمود است که بگفته ابراهیم خلیل الله
 علیه السلام گفت الحمد لله بكل حال الحمد لله
 بعد كل احد والحمد لله على كل حال حضرت حق سبحانه و تعالی
 اگر در بنفشگان که ثواب این حمد را بوسیله بنفشگان
 کفزد خداوند ثواب این حمد زیاده از عدد ستارگان
 و بر کدر حنان است پسر از حضرت خداوند کسی دیگر حساب
 و قدر این حمد را نداند و بنفشگان دیگر باره مناجات
 کردند و گفتند خداوند ثواب این حمد تمام ابراهیم علیه السلام
 خواهد بود که بفرستد و نداد از جانب لامکان در رسیدگی

والا کلام

بنفشگان

و بنفشگان کواحه باشید که هر آن بنده از بندگان که امر را برای
 رضای من بجای آورد و این حمد و ثنای مرا بخواند از ثواب
 ابراهیم علیه السلام با نصیب و بهره مند بوده باشد حمد دیگر
 روایت است که هر کس هر روز این حمد را بخواند که الحمد لله
 على الايمان والحمد لله على الاسلام والحمد
 لله على السلامة والحمد لله الصلحة والفرجة
 والحمد لله على كل حال حق تعالی
 ایمان او را از شر شیطان نگاه دارد و تن او را از بلا محفوظ
 دارد و ثواب و درجه بجد با و کرم فرماید روایت است که
 روزی حضرت رسول صلی الله علیه و اله وسلم بر امن خانه
 کعبه نشسته بود و از مجسمان بسیاری پیش آن حضرت حاضر بود
 که ناگاه جبرئیل علیه السلام در رسید و گفت یا رسول الله

۵۷

سلام میرساند و بعد از سلام درود بسیار بفرماید که یا محمد در
حق تو امان تو شفقت و عنایتی نمودم که در حق هیچ بنوری
نموده و این فضیلت در قرآنست سوره البت که حمد
مست که اگر تورات موسی علیه السلام بودی یکی از امتنان
او و یهود و یوزینیم گشتی و اگر در انجیل عیسی علیه السلام
بودی یکی از امتنان او مسیح و زکشتی یا محمد نبی روز امتان
تو گناه میکنند بیکت آن سوره است که آتش از آسمان
نازل نمیشود که همه را بسوزد و هلاک گرداند چون مجمان
این را شنیدن گفتند یا رسول الله جان ما فدای تو باد که
و ان کدام سوره است حضرت فرمود کان سوره الحمد لله
رب العالمین و مردمان حیرت نمودند از قیور و فضیلت
الحمد لله الگناه حضرت فرمود که این یاران بدانند و آگاه

باشید

باشید که برادر من جبرئیل علیه السلام مرا خبر داد که حضرت حق
تعالی اجازت بفرمودم فرمود که ای قلم بنویس قلم بناله
وزاری در آمد که استخوانها را بچین بنویسیم نه رسید که
بنویس الحمد لله رب العالمین چون کلمات عزیز ترریف را
بنوشت حضرت حق تعالی چندین هزار فرشته از نور بات
کلمات مبارک پافرید و فرمود که دعا کنند از برای آنکی که
این سوره را بسیار بخواند باشد باز فرمان رسید گای
قلم بنویس که الحمد لله رب العالمین چون این کلمات بنوشت
نوری ازین کلمات عزیز ترریف ظاهر گردید بامر حضرت
حق تعالی آن نور را دو قسم کرد و ایند از یک قسم هزار پیکار
نور پافرید و از یک قسم دیگر هزار هزار در یای مغفرت
پافرید باز فرمان رسید که یا قلم بنویس که الحمد لله

۵۱

يَوْمَ الدِّينِ و چون قسم این کلمات را بنوشته حضرت حق
تعالی نور حق ازین کلمات بیافرید و آن نور را دو قسم
کرد ایند از یک قسم عدل بیافرید و از یکی فضل از برای
مؤمنان و عدل از برای جمیع خلایق که در قیامت عدل
حساب خلایق خواهند نمود نه بظلم و ستم باز فرمان در رسید
که یا قسم نبویس که آیاتک نعبد و آیاتک نستعین
چون قلم این کلمات را منور کرد ایند باز حضرت حق سبحانه
و تعالی این نور را دو قسم کرد ایند یک قسم آن نور را
بمیکائیل داد که این را بر کبر که این روزی بندگان منت که
هر چه امر کنیم بایشان برسانیم و یک قسم را بجبرئیل علیه السلام
داد که این توفیق دوستان منت هر کس این سوره را بسیار
بخواند دوست منت باز فرمود یا قسم نبویس اَعْدَانَا

الصراط

الصراط المستقیم چون قلم این کلمات را بنوشته
نوری ازین کلمات شریف بدید آمد و از آن نور معنای
دریای هدایت بدید آورد و چون خواهد که بر بند و به بخشد
فرشته گزرا امر کند تا قطره چند از آن دریا با بر دل آن بنده
چکاند منور کرد و از ظلمت و تاریکی بیرون آید و باز فرمان الهی
در رسید که یا قسم نبویس که صراط الذین انعمت علیهم
چون این کلمات را بنوشته نوری ظاهر کرد بد که تمام ملکوت
روشن کرد ایند حق تعالی نور را دو قسم کرد و گفت که این یقین
از محمد و صالحان است دوست که هیچ بلای از من روی نکند
و این قسم عنایت منت که در حق ایشان کرده ام که هر چند
کناه و معصیت کنند تو به کنه من خداوند آمرزگارم بر این شرط
به بخشد بم باز فرمان رسید که یا قسم نبویس که غیر الله غفور

۵۹

عَلَيْهِمْ مِنْ آيَاتِ الْكَلَامِ رَابِعًا هَيْتُ مَوْلَى هَيْتُ وَصَلَاتِي
در هفت آسمان و زمین اهتدای حق تعالی از آن هیت و وصلات
صورت اسرافیل را علیه السلام پیاپی باز فرمان رسید که یا قلم
بنویس که **وَلَا الضَّالِّينَ** چون قلم این کلمات را
بنویست نوری با هیت و جلالت ظاهر گردانید و از آن نور
زشتی پدید چون قیامت نمود هفت آسمان و زمین زلزل
پدید گید و بیک مرتبه خود را پیفتند که جدا آسمانها و زمینها پاره
پاره گردیدند و نوافض نابود گردید با مردمان خدای تعالی
و چون مردمان فضل و بزرگی این سوره مبرکه را بشنیدند گفتند
یا رسول الله هر کس این سوره بزرگوار را در پنج وقت نماز
خواند چه مقدار ثواب دریا بد حضرت فرمودند که ثواب
رجه این سوره مبرکه در تمام جهان منعمی بود بجز از حق تعالی که بی

ازین اسرار آگاه نیست و خواننده این سوره را حق تعالی چهار
چهار وعده کرده اول از تاریکی قبر این بودن دویم از بل صراط
آسان گذشتن سیم بهشت روزی کرد چهارم هر حاجتی که
از حق تعالی طلب کند پیا بر روایت است که روزی حضرت
جبرئیل علیه السلام نشاء کتمان نزد رسول خدای آمد و گفت
یا رسول الله در لوح محفوظ نوشته نگاه کردم دیدم که هر آن
مومنی که از است در نماز و غیر نماز بسیار بخواند حضرت حق
بجانه و تعالی بفضل و کرم خود بروی رحمت کند و از آتش
دوزخ نجات یابد و این سوره هفت آیه است و دوزخ
هفت طبقه است و هر کس این سوره را بسیار بخواند حضرت
حق تعالی نگاه در قیامت رحمت پانها میت هر یک آید و در یک
طبقه دوزخ نجیب گرداند تا خواننده این سوره سلامت

طبقات دوزخ و شیرت آنش ایمن باشد و بسلاست
 گذشتند بهشت رسد و دیگر حضرت رسول الله فرمود که هر
 کلمیدی را ندانمی باشد و کلید در بهشت لا اله الا الله
 است ندانند او پنج چیز است اول حسبم خود را از دیدن نا
 محرم نگاه داشتن دوم زبان خود را از دروغ و غیبت نگاه
 داشتن و فحش و تمهت بندگان خدای کفین سیم گوش
 خود را از سخنان نامشروع نگاه داشتن چهارم دل خود را پاک
 داشتن از کفر و شرک و حسد و کبر و کینه و خیال فاسد پنجم
 فرج خود را نگاه داشتن از زنا و لواط و اگر شخصی برابر تمام
 عالم نماز گذارده باشد و روزه داشته باشد و خیر کرده باشد
 غیر است کرده باشد اهما که گفته شد کرده باشد و بی توبه
 خود با الله بمبرد هرگز دری بهشت را بروی او گشاید

بذخشن و استند

بذخشن و استند و بدانکه در کفین کلمه لا اله الا الله
 و محمد رسول الله و علیاً و علیاً و علیاً و علیاً و علیاً و علیاً
 اول این کلمات را با اعتقاد و صدق دل کفین دوم معنی
 این کلمات را دانستن و سیم تقدیق کردن این کلمات
 بدیل و اقرار بر بیان چهارم بر مقتضای این کلمات عمل نمودن
 و پنجم برین اعتقاد بودن تا وقت مرگ و بدانکه کلمه طهر
 کفر کلید در دوزخ است و حضرت می فرماید تا زمانی که در حدیث
 قیسی فرموده است که لا اله الا الله حاضی لا یدخل فی
 عذابی حضرت رسول الله فرمود که هر کس هر روز صد بار بگوید
 لا اله الا الله الملك الحق المنین لا اله الا الله الملك
 الحق الیقین در بهشت را بروی او گشاید روایت است که
 روزی رسول الله از معاذ جبل پرسید که در شبها روزی یکبار

۶۱

چند مرتبه یاد میکنی گفت ده هزار بار حضرت فرمود که من
 ترا کلماتی یاد دهم که تو اب آن زیاد از سی هزار بار بگو
 من و گفت جانم فدای تو باد یا رسول الله آن که هست عفته
 گفت انیت لا اله الا الله عدد کلماته لا اله الا
 الله عدد حسناتیه لا اله الا الله زینة عرشه
 لا اله الا الله عدد خلقه لا اله الا الله صلوات
 ستمو آیه لا اله الا الله مثل ذلك معه دیگر
 حضرت فرمود که هر کس قدم در بازار نهد بگوید لا اله الا
 لله وخذ كما لا تشركك له له الملك وله الحظ
 فهو على كل شئ قدير اگر اصرار کاتبین ده هزار
 ثواب در نامه اعمال او بنویسند و بعد از نماز تمام نیز بگوید
 انفعالی تا ظاهر شدن آفتاب و نشکازا بفرماید که منی بخت

گویند

لا اله الا الله

گویند این کلمات بنویسند و ثواب و حسنات بنویسند و از
 بلاها نجات یابند و اگر در هر روز یکبار حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 فرمود که چون بنده از سر صدق و اخلاص کلمه طیب بگوید حق تعالی
 آن کفار مرغی با فریاد سفید و آن مرغزاد و بال بند از مرغ
 و یا قوت و زبرد و آن مرغ پرواز کند یا نب آسمان برود
 تا بر عرش حق تعالی فریاد و فغان بر آرد بدر که حضرت الله
 ندرسد که این مرغ ساکن باشد و آن مرغ بگوید نبوت جلال حق
 پاک بدخالت محلی ساکن شوم که گویند مرا با نوری خطاب
 آئی در رسید که اگر آن بنده مؤمن که این کلمات را گفته است از
 محب دوستان اهل بیت پیغمبر است بروی آموزم و کنان
 او را ببخشیدم پس آن مرغ از حضرت رب العزت بفرمودن
 که من نماید تا بر زبان حق تعالی را بسجده دیگر حضرت است

گویند

تا بر روز قیامت و ثواب وحسنه آن مؤمن را باشد که این
کلمات گفته است و محبت اهل بیت نبوت و ولایت بقیه
و گویند این کلمات با سانی از بل هر اطاعت کند را نزد بهشت
جاودان رسانند بگر حضرت رسول الله فرموده که هر کس
از نماز با عباد این دعا را بخواند در آن روز هیچ آفتی بوی
نرسد و اگر بمیرد نهد مرده باشد و در وقت مرگ کلمه گفتن
شهادت را در یاد ببرد و قاضی ارواح با سانی قبض روح
اورا بکند در جواب مکر و نیکر عاجز نشود و از مومل روز قیامت
ایمن باشد و آتش دوزخ بروی کار نکند و بی حساب اورا
بهشت رساند اما باید که خواننده این دعا بجان دل محبت
اهل بیت نبوت و ولایت بقیه از کل معاصی توبه بوضوح
کرده باشد و دعای بزرگوار اینست تا واضح باشد بسم الله

الصلوات

الرحمن الرحيم لا اله الا الله ذو العرش الزفيع
لا اله الا الله ذو العرش المنيع لا اله الا الله ذو
الوقيع لا اله الا الله ذي البطن السند بيدلا
إله الا الله ذي الطف الخفي لا اله الا الله و
لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي
يميت وهو على كل شئ قدير يا ذوالجلال
الاكرام و محتيا يا ارحم الراحمين حضرت رسول الله فرموده است
که هر کس هر روز این دعا را سه بار بخواند چنان باشد که یک مرتبه
خشم فران کرده باشد و مدد میکند را طعام داده باشد و هرگز
محتاج نشود و از بلاها ایمن باشد دعای بزرگوار اینست
و الله اعلم بالصواب بسم الله الرحمن الرحيم اللهم
يا عالم السرى والنجوى يا كاشف الضر

لا اله الا الله ذو العرش الزفيع

۹۸

الْبَلْوَى أَجْعَلْنِي مِنْ أَمْرِي ضَرْجًا وَنَجِّهِ ابْنَكَ
تَقْبُدْ وَإِيَّاكَ تَسْتَعِينُ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ
إِلَيْكَ الْمَشْكِي وَإِنَّ الْمُسْتَعَانَ وَالْأَحْوَالَ
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ^{ان} بِيكِرْ حَضْرَتِ فَرَمُودِ كِرْ هِرْ كِسْ بِي
اَزْهَرِ نَا زَيْنِ دَعَا رَا بُو اَنْدُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَمُ إِلَيْكَ
بَيْنَ يَدَيْ كُلِّ نَفْسٍ وَلِحْظَةٍ وَطَرْفَةٍ ه
يَطْرُقُ بِمَا أَهْلُ السَّمَوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِ وَكُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ فِي عِلْمِكَ كَأَنَّ أَوْقِعَ أَقْدَمُ إِلَيْكَ ذَلِكَ كَلِمَةً
وَكُلِّ مَا ذَكَرَ الذَّاكِرُونَ وَكُلِّ مَا عَقَلَ عَنْ ذِكْرِكَ الْغَائِلُونَ
وَأَبْتِ الْكُرْسِي رَا مَتَّصِلِ بَابِيْنَ دَعَا بُو اَنْدُ دَرِ نَامَةِ اَعْمَالِ كِرْسِ
نَهَارِ سَنَةِ نَبُو سَيْنِدُ بِيكِرْ حَضْرَتِ نَبُو عَلِيِّ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَرَمُودَةُ
كِرْ هِرْ كِسْ بَا بَدَا دِكُو بَرِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَلِمَةُ طَبِيبَةٍ
جَنْدَرِ مَنِيَّةِ كُو بَرِ اللَّهُ تَعَالَى كَسَمَفَتْ رَجَبَةَ جَنْبَرِ بَا دِرْ كِرْ هِرْ كِسْ كِنَا دَاوَلِ

امرکز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امرکز تاجان اور با سانی بردارند و میم بانورا یمان ازین دار
فنا بدار بقارود سیم با مرحق تگاتا قیام قیامت قبرا و منور باند
چهارم نامه اعمال اور ابدت رست او داند ختم بد نامه سبکی
اور بر نامه بدی او بنفراید ششم از صراط آسان بگذرد و هفتم
بهشتش رسند بیکر حضرت رسول الله فرموده است که این
حضرت من سبحانه و کتاب بر بندگان خود فرض و لازم و واجب
کرد ایندم و اگر تفاقلی نمایند و آن امر را بنویسند یا یاد
نغوذ با الله در وقت جان دادن توفیق کفش کلمه طیبه
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَا
در نیاید و روایت است که یکی از اکابر دین دید که شخصی
نازمیکند اردو رکوع و سجود را بجانی آورد و آن بزرگ
از آن شخص پرسید که چندان است که همچنان نماز میگذاری گفت

۶۴

چهل سالست و آن بزرگ دین گفت غازی که درین چهل
 سال گذارده بهکاری کرده بدان که نماز بر کعبه و سجود درست
 و اگر بقاعده بجای آورد روایت است که خواجه عبداللہ
 انصاری گفت که چندین سال عبادت میکردم قبول درگاه
 حق تعالی نمی افتاد یک شب بتفریح وزاری روی بردگاہ
 حق تعالی کردم خوابم در روبرو سروشی بگو شدم رسید که ای
 عبداللہ اگر میخواهی که نمازت قبول شود دعای است سبحان
 کرد این دعا را بعد از هر نماز بخوان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْإِيمَانَ يَا مُفْتِحَ الْأَبْوَابِ
 وَالْخَيْرِ وَيَا مُسَبِّبَ الْأَسْبَابِ يَا قَضَاءَ وَالْقُدْرَةَ
 اجْعَلْ مِنْ أَلْهَمِ وَالْعَمَلِ قُرْبًا وَفَخْرًا جَا
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ** گفت که اگر

کلمه
 کلمه

با او

کلمه کمر نگفته باشد و این کلمات را در روز سه مرتبه و در شب
 سه مرتبه بخوان امید است که تدارک او شود دعا امنیت
**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ يَشْرَكَ
 بِكَ شَيْئًا إِنَّا أَعْمَى وَأَنْتَ تَعْلَمُ لَنَا أَنْتَ الْعَلِيمُ
 الْعَلِيمُ وَالْعُيُوبِ وَالْأَخْوَالِ وَالْأَقْوَامِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ**
 دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده است که هر کس که
 این دعا را هر روز سه مرتبه و یکبار بخواند حق تعالی ایمان او را از
 غارت شیطان نگاه دارد ان شاء الله تعالی دعا امنیت
**بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُتَعَانِ الْمُنَّانِ وَالْمَلَكِ
 الدَّيَّانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الصَّمَدُ الرَّحْمَنُ**
 و هر کس این دعا را ورد کند از جایی که گمان نداشتند باشد
 روزی او با و برسد روایت است که حق تعالی خطای او را بخشد

۶۵

عليه السلام که میخواست که بر تو رحمت کنم و طاعت ترا قبول
کنم موسی علیه گفت خداوند از من دولت و زری سعادت
من در این سعادت میسر شود ندانم رسید که هر روز شب نگاه
میکردم که استغفر الله الذي لا اله الا هو المحي القيوم
فالتوب اليه بدانکه برای استغفار صبح وقت
بتر از هرگاه که عیبت و کفارت گناه است و بدانکه عبادت
و دعا و استغفار و رشب هم نور است و در دنیا و در
آخرت بر صراط و بر بهشت راه نمایند و بنده مومن
شب خیز برگاه حضرت حق تعالی نزدیک است و حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرموده است که چون مؤمنی از بندگان
خداوند تعالی شب در نماز بایستد حضرت حق سبحانه و تعالی
در آن روز نوزده هزار مرتبه اسمان که نگاه کند در بنده من که

درین دل شب چگونه روی بدرگاه من آورده و بجزمت
من ایستاده است و از برای من از بیم غضب من تبرع
وزاری در آمده بدانید و آگاه باشید و گواهی بدهید که بر
رحمت کردم و از آتش و زنج نجاتش دادم روایت کرده است
موسی علیه السلام بخدای تعالی مناجات کرد و گفت خدا
و ندای اسم بانی حضرتت را در هر ساعت بخوانم که بهتر باشد
ندارم که در دل شب که دعا زودتر اجابت میکنم بدانکه
هفت کرده در هرگاه که است و مرحمت یابند اول حضرت
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله که بر کافران فتح و نصرت
یافت دویم حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که از
حق تعالی مدح و ثنا یافتن و المستغفرین بالانسان
دیگر امتان محمد مصطفی صلی الله علیه و آله هر چه مقدر و مصلحت

که این زان بوده در سجده یا بندد بیک نماز گذاردن
سبب خلعت و سعادت است که در سجده یا بندد اکابرین
گفته است که چند چیز است که برکت را زیاد میکند و آرام
دوش طول است اول قرآن خواندن بسیار و دعا و نیاز
مندی بسیار و نشی با مردم عالم و برین کار و خورش و پیش
جلال و غار گذاردن بدرگاه خداوند و غفله امرزگار در
سجده در هر سبیل و نهار روایت است که حق سبحانه و تعالی خطاب
کرد بد او دینی علیه السلام که هر کس دعوی دوستی من میکند
سجده آن در خواب می رود او دروغ میگوید و همه کس را عجب
می آید که عاشق را خواب بوده است و مردمان خافل میگویند
این دعوت نه عاشق بجهت آنکه خواب بر عاشق حرام است
بسیار گویند لا اله الا انت سبحانک انی

کننت

کننت من الظالمین حق سبحانه و تعالی بروی چهار مرتبه
و رحمت کند بجهت آنکه وعده کرده است چنانکه در کلام محمد
میفرماید که یخینا کما من الغم و کذا الذک ندعنی للو
میین هر کس دعای سید الاستغفار را آورد سزا
و بسیار میخواند باشد و از گناهان کبیره و صغیره توبه کند
و بعد از این در مقام آن بوده باشد که از آن عمل بد ظاهر
نکرد البته او را چهار مرتبه دعا اینست بِسْمِ اللّٰهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اسْتَغْفِرُ اللّٰهَ مِنَ الْکُفْرِ وَالْعَنَیْتِ
وَالْبُهْتَانِ وَمِنْ جَمِیْعِ الذُّنُوبِ وَالْکُفْرِ وَالطُّغْيَانِ
و دیگر بگوید اَعُوْذُ بِاللّٰهِ التَّمْبِیْحِ الْعَلِیْمِ مِنَ الشَّیْطَانِ الرَّجِیْمِ
و دیگر دعای را بخواند و بدرگاه قاضی الحاجات مناجات
کند و امرزش خواهد حق تعالی چند ملک را امر کند که

۶۷

فهرست

فایده مشایخی که در

فرخت شود این

کلمات را بنویسد

مناع گزارد باندک

زمانی در وقت

شود

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك

من فضلك و

حمتك فانهما

لك ولا اتما

احدا

بسم الله

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك

من فضلك و

حمتك فانهما

لك ولا اتما

احدا

بسم الله

اللهم اني اسئلك

من فضلك و

حمتك فانهما

لك ولا اتما

احدا

بسم الله

که در وقت وضو غسل بگوید

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك

من فضلك و

حمتك فانهما

لك ولا اتما

احدا

بسم الله

اللهم اني اسئلك

من فضلك و

حمتك فانهما

لك ولا اتما

احدا

بسم الله

و

و

الدراسمیت
تا جمودیکر از بلاها و فتنها ایمن بنماید
و از جای که گمان نداشته باشد روزی او برسد و از خلافت
بنا نیاز کرد و حضرت امیر المومنین که فرموده است خیر دنیا و
آفت درین دعاست بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ بِمَجْدِکَ عَلٰی کُلِّ نِعْمَةٍ وَاَسْتَغْفِرُکَ
مِنْ کُلِّ ذَنْبٍ وَاَسْأَلُکَ مِنْ کُلِّ حَسَنٍ وَاَسْتَعِیْذُ
بِکَ مِنْ کُلِّ بَلَاءٍ وَّلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ بَرَسَد
هر کس این عار از سر صدق و اعتقاد درست بخواند جمال
جهان آرای سید کانیات را بخوابد به پسند دعا اینست
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ
العَلِیِّ الْعَظِیْمِ مَلَاَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَلَمِ جَمِیْعِ

خَلَقَ کُلَّ شَیْءٍ اَوْ بِرُضْحِیْ وَعَمَّ جَلَالَکَ بِرَحْمَتِکَ اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
یکی از اکابر دین گفته است که بنده مومن میباید از روی
بتفریح و زاری و نیاز مندی بگوید که رزق بمن برسد بشکر
گویم و اگر ندی صبر کنم با مرتور خدا هم و فرمان دهم و اگر بخوابی
اجابت و اگر نخوابی عبادت کنم و سبک ترا بجای آورم و
حضرت امام زین العابدین چون سر سجده نهادی مناجات
کردی بدرگاہ قاضی الحاجات و این کلمات را میگوید
عَبْدُکَ بَغْفَنًا لِّکَ وَاَسِیْرًا لِّغَنَائِکَ در احادیث
قدسی وارد شده است که حضرت جنی تعالی خطاب فرمود بگفت
رسول صلی اللہ علیہ و آلہ اگر میخواهی که زاهدترین مردمان
باشی بجز از دنیا و رغبت کن با فقرت گفت خداوند
از دنیا چگونه بجز اینم کند تا رسید که متعرف نمودند که نظر امام

و

دوازده روز از برای خود ذخیره منزه همیشه پیاد من باش
پیغمبر صلی الله علیه و الله گفت خداوند را چگونه همیشه پیاد تو
باشم ندر رسید که اکثر اوقات شهاب نشین تان مونس
تو باشم و تو نیز پیاد من باشی و باید که بطعام چرب و
اشرب شیرین و ترش کمتر در غنبت نمایی و شکم را از
طعام سیرین زی و بانگ قناعت کنی که لایموت تو بوده باشد
و خانه خود را از اطلاع و زینت دنیا تهی داری یا محمد مثل مردمان
بوالهوس کودکان بسرخ و زرد دنیا میل نشوی که بوالهوسان
آزاد دست بردارند و بر بنیت دنیا فریفته میشوند و حضرت
رسول الله مناجات کرد و گفت خداوند احوال بعلی دلالت
کن که چون انعام را بخوانم بدرگاه تو تقرب یا بهم ندر رسید
که در دل شب دعا را زودتر اجابت میکنم و شب را بنام گذاردن

دوازده

دوازده روز بروزه و نماز ذکر من بگذرانند و سیر خوردن را بکنی
مبدل کند بوقت و جلال من که خداوند بجهت هر عالم که هر
مومنی که این چند فعلت را آورد سازد و آن در آرام و در
اول زبان خود را نکهدارد از سخنان بدنا شروع دویم خود را
نگاهدارد از وسوسه شیطان بسیم بوسه نماز شب بگذارد از
برای رفای من چهارم که سگی را عادت خود سازد یا محمد با
آگاه باش که بنده من محلی بمن نزدیک مینود که در بندگی و
طاعت من در سجود باشد یا از بهر معرفت من اکثر اوقات
گرسنه باشد یا محمد بدان و آگاه باش که جمعی از بندگان من که هر
نماز بگذرانند و روی بدرگاه و رحمت من آورد و بر بین
دیب رخورد نگاه میکنند یا غیر از گرامیها اند و رحمت که امید
دارند و این را بگوی که اگر عاشق مطلق عاشق ایشان

دوازده

۱۰

بر کس دوستی بخیزد مر

عقبه این دعا بخوانند
حق تعالی قسم یاد کرد
دست اگر او را بکنم
پرو و کار او بناسم
بسم الله الرحمن الرحيم
يَا دَائِمَ الْفَضْلِ
عَلَى الْبَرِيَّةِ يَا بَا
كَيْفَ الْيَدَيْنِ
منم و اگر مشوق مطلبند مشوق اینان منم و اگر درددارند
در جان اینان منم و اگر گنهبان مطلبند حفظ و گنهبان
منم و اگر دشمن دارند دفع کنند و دشمنان اینان منم و دیگر
بگوی درمان را که قوت یگوزده دارند غم فردا نخورند و دیگر
بگوی آن مردمان را که نمیدانند که من راضی ام یا در مقام قهر و غضب
اینان دل خوش دارند و بوسه بدوق و نشط اندواز
دو رخ سوزان فراوانس کرده اند یا محمد بدانکه در بهشت قمری
آفریده ام از با قوت و در بزرگی و سکت برابر تمام عالم در
قصر خاهان من خواهند بود و انجای و مقام اینان خواهد بود
و هر ساعتی همواره مرتبه بهجت و شفقت پد نهایت خویشی
ایشان سرفراز خواهیم نمود و با این سخن از روی محبت
و مهرتیا خواهیم گفتن و لذت اهل بهشت و دعوت و نعمت

مطابق

شرا با طهور را باشد و لذت اینان کلام من بهشت
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله گفت خداوند انجاعت کان
منزل و مقام اینان را باشد چه کس نذرد دارد دنیا شغل و عیال
اینان حجت و چرستان دارند نذارد رسید که اینان کین
باشند که دارد دنیا برایشان همچون زندان باشد و زبان
خود را از سخن بهوده و هرزه نگا دارد و سگم خود را از طعام
سپار نگا بداشند اند یا محمد بدانکه اهل فریفتن را طعام دنیا
سازگار نیست و از آن زمان که مرا شناخته اند دست از دنیا
و مال دنیا باز داشته اند و غضب بر عالم دنیا نموده اند تا با من
اشنا شده اند و مرا شناخته اند و اکثر اوقات از کنایان
خود گریزند و از قهر و غضب من ترسان و هراسان و بپرویی
نفس سخیل خود نمیکند و ترک لذت و شهوات داده اند

۷۱

حضرت امیرالمومنین

علیه قومه و هر که از

شیعیان ما هر روز

بین چهار الحمد بخواند

خدای تعالی او

بسیار کرامت فرماید

و در هر وقت که در

دو عالم طبیعی

و جمیع دنیا

بسیار با ایمان آید

بسیار در حق حساب

بسیار در حق

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد لله الذي

خلقني و آتاه و

هو يتوكلني عيني

لقلبي الحمد لله

لذي جعلني من

و این روز نفس را بخوار میدارند و بوسه شیعان کرده بنویسند

و نفس و شهوت و لذت را میرسانند بدو آنکه رحمت اهل

بسیار کرامت فرماید و در هر وقت که در

دو عالم طبیعی و جمیع دنیا

بسیار با ایمان آید

بسیار در حق حساب

بسیار در حق

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد لله الذي

خلقني و آتاه و

هو يتوكلني عيني

لقلبي الحمد لله

لذي جعلني من

و لذت با من از کلام آتیب بدو من و هر آرزو و مرادی که

بسیار با ایمان آید

بسیار در حق حساب

بسیار در حق

سائر الامم الحمد لله الذي جعل ذرقتي على ايديه

شونمتر ولم يجعله من ا

ایش زار دارد و دنیا در دل مانده باشد کمی اهد و هدایت از یدی الناس ا

عوض حبیب المرحوم ایشان بر آرم و بسن ایشان خطاب کنم و الحمد لله الذي

کویم گای مزد طاعتهای شماست که در دارد دنیا از برای شما سائر عینی و

من کرده اید و نفس لذت و شهوت خود را بخوار داشته اید و لذتی و لذتی

و امر را بجا آورده و بر پس کشیم بر ایشان در نای بهشت ا یفضحتی بین

و بدیم ایشان را تحفها و هدیهها و حجاب از پیش ایشان بردارم الناس

تا در روز نکاه کنند که ظالمانرا چگونه عذاب میکند حضرت

رسول الله مناجات کرده و گفت خداوند اینها چک کند که

ایشان را مگر هفت کفتی نداشتی که رسید که اینها دوستان منند

که اگر فرزندان ایشان بپرند و عیب نشوند اگر مال ایشان تلف

نشد سگرمش گویند و ملول نشود و در بلاها صابر باشند و محققا

من رفادند ایشان را کسی نمی شناسد و ایشان را محظوظی یاد حج

بسیار با ایمان آید

بسیار در حق حساب

بسیار در حق

بسیار در حق

بسیار در حق

بسم الله صلوات الله عليه ولم يجعلني من

برای زدن دندان این

عاریت خواند اما باید

چوبی یا این بران نهند و چندان طعام ندرند که از ایشان بازماند و این ترا

دندان نهی و بخت لباس نرم و نازک نباشد و متن این هرگز راحت ندیده است

در سینه بگویی و از خلایق درجا بند و اکثر اوقات خاموشند و دلهای خراب

بسم الله الرحمن الرحیم خاموش ز عمارت میکنم و جراحات این ترا مرهم مرحمت کنم

بسم الله و بالله و فراب میکنم دلهای سپارگویان را که سخن سفیاییده و سپه

محمد رسول آ میگویند یا محمد کسی بنگد حضرت میکند که درو بخت خصلت موجود

صلی الله علیه باشد اول پرین کاری که باز دارد او را از فلهای حرام دوم

الم و ابراهیم خاموشی که باز دارد او را از سخنهای یاوه و سپه سیم کسی که اکثر

طیل الله استکن اوقات تیر و غضب من رشان و هر سان باشد و گریه و بوز

آری استکن سینه او روز بروز زیاد کرده و از رحمت من امیدوار باشد

ه ما فی اللیل چهارم حاجب چیا باشد و شرم دارد و در خلوت الحسب عمل

تعار و عوی بدو باشد عزم از خوردن نهیهای حرام اجتناب نماید ششم

الركسی در بند و

دندان ناستد این

دعا را بخواند

یا ولی فی نعسی

و یا صاحبی فی

وحدتی و یا عید

تی فی کربتی

سلامت ازان

خلاص شود

این مال

سید علی

به اعتبار و شکر باشد که دنیا را بچهار و ناپایداریست هفتم دوسندار

بندگان را که من دوست دارم این ترا یا محمد اگر کسی برابر تمام

بندگان من نماز گذارده باشد و روزه داشته باشد و هرگز طعام

غزوه باشد و لباس نپوشد و بر مکان را پوشد

باشد اما در بار دوست نداشته باشد و بدینا پرستان

بیماری نموده باشد و از شنیدن اف نه خوانان محفوظ

باشد و همه بهنت او را منزل مقام نباشد و هر آینه بیرون

کنم از دل او بخت خود را تا یک گردانم و دل او را بخیم

و او را عداوت دوستی خود را و ایست که یکی از او برود

بخوابد بد که چون از خانه بیرون روی اول چیزی که پیش

تو آید بخورد و بچیزی که پیش تو آید بنهان کن سیم چیزی

که پیش تو آید او را قبول کن چهارم چیزی که پیش تو آید

منقولست هر که این دعا را صبح بخواند تا شب هیچ افت بوی برسد اگر در شب بخواند تا صبح در خوف و اضطرابی بخواند تا بامشب

از برهیز کن علی الصبح چون بزرگ دین از خانه بیرون شد گویی پیش رسید متوجه آن کوه کردید و خواست که آن کوه را بگذرد هر چند با و نزدیک می شد آن کوه کوچک میشد تا نزدیک آن رسید و آن کوه مقدار لغزشند او را بخورد و از همه خوردنیها خوش تر آمد و بیشتر رفت دید که طشتی پر از را افتاده آنرا پنهان کرد و از آنجا در گذشت در عقب نگاه کرد دید طشتی زر نودار کرده و بیشتر شد دید که مرغی می آید و بازی از دنبال آن مرغی آید آن مرغ را پنهان کرد و باز رسید و گفت میداد من ده و آن بزرگ دین پاره گوشت از زبان خود بهرید و بدان باز داد و دیگر بیشتر رفت پاره گوشت مردار تنها پاره دید افتاده و گرم بسیار بگوش در آمده و از آنجا بگریخت رفت و از شب در خواب دید که پاره پاره دید که سر و سینه با گوشت

بسم الله الرحمن الرحيم
تصت نفسي
الحی الذی لا یموت
ت ابد او دفعت
بی السوء بله
ول ولا فوة ا
لا یا الله العلی
لعظیم

که این

از حضرت رسول صلی الله منقولست هر که این دعا را بخواند یا با خود دارد اگر عمر او کسی به سه روز رسیده باشد بخواند این دعا بی برکت این دعا سی سال برکت بجز او دیدل بجز مستحق که آنچه تراف نمودیم بجای آوردی وسیع دانستی که آنها که بنظر اله العالمین هر که خدا آورد کافر گردد

تو در آنچه بود خداوند از تو عالمه السوء و الخفیات ما بسم الله الرحمن الرحيم رسید که آن کوه که پیش تو آمد خشم و غضب تو بود چون کسی خشم خود را فرود آورد اول بروی دشوار باشد و اما عاقبت شاد و کام و شیرین کام گردد چون لغزش طعم در دهان اول داد و آن طشت زر عمل نیکت و هر چند عمل خوب خود را پنهان داری تاگاه از آن ظاهر گردد و آن مرغ مروی بود که زنده بگردد از بهر صبح و کار و مهمات تو او را قبول کن و آن باز حاجت مندی بود که از تو حاجت خود را طلبد البته حاجت تو را روا کند و اگر آنچه موافق شیخ مطهر باشد و آن مردار تنها غیبت باشد و از آن پر بزرگ دین غیبت مجلس بن حضرت رسول اثر فرموده که شادی مرد مؤمن در هر چیز است اول عمل شایسته در برابر

اللهم افح لنا ابواب السماء بالرحمة والغفرة والبدول والسلامة والعا
قبة والارض وال
امانة يا حنان
ما منان يا سبحان
يا الله يا الله
اکو صومن

شماوی و دهر

م

از شیطان بجز آنکه محبت منور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْبَشَرِ
يَا عَظِيمَ يَا سَرِيعَ
الطَّيْفِ وَالظَّفِرِ
يَا عَزِيزَ الْمَنِّ يَا مَعْرُوفَ
الْأَثَرِ يَا مَالِكَ
رِمِ الدِّينِ يَا إِيَّاكَ
يَسْتَعِينُ
يَا لِيَا يَا مَلِكًا اجْعَلْ
بِعَمَلِي وَأَوْجِحَ جَائِزِي
لِيَا مَنِّي يَا أَمْرِي يَا
يَا حَسْبِي اللَّهُ
اللَّهُ كَيْلُ نِعَمِ الْمَوْلَى
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ویدار موافق و غارتب و دیگر اخوت فرمود که از عهدی خیر عمل
فاندرت اول غارت برای رضای حق بقا بوقت گذردن دویم باورد
پزی که آن از برای رضای حق نشا سیم در راه حق نشا جهاد کردن
دو بل حضرت رسول اند فرمود که ای برائمان من در هر کار اول نفسیم
اگر از شیطان کس نشا فرمود دویم علامت مطابقت در کار سیم
حق تو در کار و طاعتی کردن حضرت فرمود است که حق نشا از بناس
چیز من تفت نموده است اول نشا ایتر دویم بوی خوش سیم در چشم
دویم در چشم از غارتب است و حضرت امام رضا علیه السلام
که فرموده است که هر آن مومنی که زیارت من کند او را سه جا
مدرس تمام اول در وقت نامه اعمال خواندن در حساب
گاه و سهیل صراط و در پای میزبان و حضرت رسول الله
فرموده است که خدای قهار بر این دیگر چهار چیز ممتاز و کبر

نواز

از برار روز

از برار روز بنویسند بر زبان
افراز ساخته اول آنکه تمام روی زمین را مسجد من دانست و بعد چند کس مکان دارد
من کرد اینده ما هر یک که خواهم نماز بگذاریم دویم خاک را یکجا بخواند هر کس که جبر را
بر دست نشو اند خورد
آب بر ما ظاهر کرد اینده تا در حالت فرورت بدل غسل نان بچقش نرود پس
دو وضو و تیمم سیم غنایم و نعت حلال داده است چهارم آنکه معلوم شود که آن چیز
مرا بر جلد خفکان برسد رسالت فرستاده است حضرت امیر
المومنین فرموده است که حضرت حق سبحانه و تعالی فرموده است
که ای بنندگان من بدانید که آگاه باشید که تا ندانید که گناه
صغیره و کبیره شما امر زیدم و فایز میشنید و کس دیگر در
گناه کردن طعنه میزنید دویم آنکه تا ندانید که گنهای من تمام
شده است جهت روزی دل تنگ مباشید سیم آنکه تا ندانید
که مملکت من زوال یافت از خدمت من بجای دیگر مروید
چهارم آنکه تا ندانید که پلسم من مرده از فکر استغفار برسد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَقَدْ لَأْمَنُوا فِيهَا
لَا يَحِي قَدْ أفلح من
كُنِي وَذَكَرَ اسْمِي رَبِّهِ
فَضَلَى بِلِ تَوَنُّو
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

جمعین

۵

روایت از حضرت ا

میر المومنین علیه السلام

چرا که این دعا را بخواند

یکبار اگر صد ساله

تماز قصدا داشته

باشند او اشور

بسم الله الرحمن الرحيم

اَحمَدُ لِلّٰهِ قَبْلَ كُلِّ

اَحدٍ وَاَحمَدُ لِلّٰهِ

بَعْدَ كُلِّ اَحدٍ وَاَ

حَمْدٌ لِلّٰهِ عَلٰی كُلِّ

مَوازٍ وَصَلٰی اللّٰهُ

عَلٰی سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

وَالِهٖ اَجمعين

و معتقد آنکه ای بس هر که بخیرد از مکر او هر که از این نعمتوان

بودن و مملکت حضرت حق تمام هر که از نفعان و زوال بران

راه نیاید و پس از خدمت و بندگی او بجای دیگر نمیتوان

رفتن و مال و کسب حقانی هر که کم کند و نفعان بران

راه نیاید و لایزال است و پس باید که آدمی جهت رزق

عول و دل شک نباشد حق تعالی از هر محل که روزی او مقور

نماید بلا قصور روز بروز با او میرساند و از زندگان خدای

همچ مردوزنی بود که بقدر حال او مصیبتی ظاهر نشده باشد

پس آدمی را در بسیار در کما و عیب خود نگاه کند نه از دیگری

بد آنکه حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب علیه السلام

به حرب و غزای که فرستادم چهار چیز با آن حضرت بودند

اول

دویم

دویم

دویم میخائیل علیه بر دست چپ او میرفت سیم غزای ایل علیه

در پیش او میرفت و چهارم پاره میخ سفید بر فرق مبارکش

سایه انداخته بود تا محلی که از آن حرب بازمی آمد روایت است

که روزی اعرابی نزد سید کانیات رفت و سلام کرد و گفت

مرد اعرابی ام و از راه دور می آیم و میسر نمیشود که همیشه در

خدمت و ملازمت شما بوده باشم و سوا لی چند دارم حضرت

فرمود که بگو گفت یا رسول الله میخواهم که در نامترین مردمان

باشم حضرت فرمود که نعمتی حضرت حق تعالی آتو نعمتی

نموده بدان نعمت را ضعی باش و شکر باز گفت میخواهم از ایشان

من قوی باش حضرت که منعمت رسان باش و باز گفت

یا صغی الله میخواهم که بهترین خلقان باشم و حضرت فرمود

که بگو کار و نیکو خواه خلقان باش و باز گفت که میخواهم که

دویم

از خواصان درگاه حق تعالی باشم حضرت فرمود که قرآن
 بسیار بخوان و باز گفت میخواهم که بزرگترین مردمان
 باشم حضرت فرمود که از مرکب زاموسس مکن و باز گفت میخواهم
 که پوسته قرین رحمت حق تعالی باشم حضرت فرمود که با خلق
 خدای تعالی در مقام شفقت و مرحمت باشی و اخلاق خوش
 شمار خود ساز و باز گفت میخواهم که قوی در میان باشم حضرت
 فرمود که در همه کار خیر و توکل بخدای تعالی کن و باز گفت میخواهم
 که عزیزترین مردمان باشم حضرت فرمود که بهترین کار باشی و
 باز گفت میخواهم که حق تعالی مرا بدو زنج نفوسه و حضرت فرمود
 که هرگاه خشم و غضب خواهد که بر تو غالب شود خشم خود را
 فرو خور و باز گفت میخواهم فراوان روزی باشم حضرت فرمود
 که همیشه با اظهارت و وقت باشی و باز گفت میخواهم که بر دعای

که بکنم

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ

بسم

که بکنم بدرگاه حق تعالی زود بدرجه قبول رسد حضرت فرمود که از
 لغت بپراکنده حرام و مستحبته پرهیز کن و باز گفت میخواهم که بدانم
 که گناه بندگان را خدای تعالی چه عمل غیر بخشد و بر این
 می آرزود حضرت فرمود که تقوی و بچاری که تامل آزاری
 و سوز سینه و آب چشم گنایان خود را بر حق تعالی عرض کند و
 تاملی که با فضل و رحمت خویش بر تو بچساید و باز گفت
 میخواهم برده ناموس من در قیامت پاره نشود حضرت فرمود
 که برده ناموس مردمان را در آن باز گفت میخواهم بدانم
 که بنده چه عمل بخدایند و نزدیک میشود و تقرب میدهد حضرت
 فرمود که بجز انمودی و حدقه بسیار دادن در بهمان و باز گفت
 میخواهم بدانم که خشنودی حضرت حق تعالی چه عمل حاصل میشود
 حضرت فرمود که برخلاف نفس و لذت و شهوات عمل نمودن

۷۷

در

دبا مرد و نفس در مقام قهر و غضب بودن باز گفت میخواهم
مؤمن باشم حضرت فرمود که باید مومن از دنیا زاری و
باز گفت میخواهم قبر من سنگ و تار یک نباشد و حضرت فرمود
که بعد از نماز خفتن سوره تبارک الذی بیئنه الملک
بخواند باش و باز گفت میخواهم هیچ آفت بمن نرسد حضرت
فرمود که هر روز در شب سوره یس بخواند باش و باز گفت میخواهم
که از فرج روز قیامت ایمن باشم حضرت فرمود که در میان
نماز شام و عشاء بگو حق تعالی منمزل باش باز گفت میخواهم که
روزی حلال بمن دهی حضرت فرمود که از نماز شام سوره
اذا وقعت الواقعة بخوان باز گفت میخواهم که نماز از دست
شیطان ایمن باشم حضرت فرمود که در وضو غنغنه ملاحظه
نمای و بخواهد و شریک که مقرر شده و ضوی نماز را با تمام

رسانی

بطلب دفع جن کور
جهت دفع جن کور
ش راست آن

رسانی باز گفت میخواهم که مراد بر گاه حق تعالی تقرب بوده باشد
حضرت فرمود که سینهها از برای رفا خدای تعالی طاقت پنهان
کن و باز گفت میخواهم که مرا عذاب قبر نباشد حضرت فرمود

بسم الله الرحمن الرحيم
که پوسته با طهارت باش و جمله اعضای خود را از نجاست
پاک دار چون اعرابی این کلمات را از حضرت رسول الله
بشنید گفت صدق الله و صدق رسول الله و صدق
امیرالمومنین علی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ابن ابی طالب

شکر و سپاس بقیاس مر آن معبودی را از هست که عبادش علیه السلام
موجب فیروزی عابدان و طاعتش سبب سرفروزی زاهدان و تقوی و حسانت
و در دنیا مدد و در بران سید و سروری که همه عالم طفیل و جود او

صلی الله علیه عالم همه طفیل و جود محمد است بود و جود خلق
جود محمد است و متابعت انما و پیروی اخبار را باعث هدایت
منین
علمه اسلام

مثل حرامی یا الله در بیابان

راه که کند با ما بخا بایتد بصراط المستقیم و موجب وصول بد نعیم مقیم است
مکرو با و از بلند بگوید و بر آل و اطهار که ایما دین و مادی راه یقین و نجوم
یا فارس الحج ارا د اهل آسمان و زمین اند صلوات الله علیه و علیهم اجمعین
رکنی یا ایا صاحب انا بعد این رساله است در بیان عبادات مؤمنی که خواهد
لمهدی ادرکنی ادرکنی ادرکنی و ضو سازد چون چشم بر آب افتد این دعا بخواند که
رکنی یا ابا القاسم الحمد لله الذي جعل الماء طهورا و لده جعله
در کتی ادرکنی نجسا چون شروع در وضو کند این دعا بخواند ان یرحم الله و
در کتی ادرکنی یا الله اللهم اجعلني من التوابين و اجعلني من
صاحب الاموال المتطهرين و در وقت مغمضه این دعا بخواند اللهم کفنی
الازمان و رطه نجات حجتي يوم القاءك و اطلق لساني بذكرک و شکرک
هد بر هاند بی شد در وقت استنشاق این دعا بخواند اللهم لا تحرف طيبات
الجنات و اجعلني ممن ینتم ربها و روحها

در بیابان

نبود این ایه را بر بازوی کسی / جن داشته باشد
یعنی نماید که چشمها حروف کور نباشد اثرک

و ریحانها در وقت شنش روی بخواند
اللهم بیض وجهی يوم بیض فيه الوجه و لا
تسود وجهی يوم تسود فيه الوجوه
در وقت بال رست شنش این دعا بخواند اللهم اعطني
کتابي يميني و الخلد في الجنان يساري
و حاسبني حسابا يسيرا و اجعلني ممن ينقلب
الي اهلته مسرورا در وقت بال چپ این دعا بخواند
اللهم لا تعطيني کتابي شمالي و لا من وراء ظمري
و لا تجعلها لي عنقي و اعد ذبک من مقطعة
النيران در وقت مسح بر این دعا بخواند اللهم
اغثنی برحمتک و برکاتک و عنق
و عانتک در وقت مسح با این دعا بخواند اللهم

۷۵

۱۱۱۱۱

هد لا یظلمون

يَلْتَمِسُنِي عَلَى الصِّرَاطِ يَوْمَ تَبْدُلُ فِيهِ الْأَنْدَامَ وَاجْعَلْ
 سَمْعِي فِي مَائِرُضِيكَ عَنِّي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَوْمَ تَرَى هَذِهِ زُفْرًا نَارًا تُؤَدُّ بِكَ بِرَأْسِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ
 وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ عِبَادِكَ
 الصَّالِحِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ
 وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

و سوره انا انزلناه بخواند و چون متوجه مسجد شود بگوید که
 بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي
 بَطَّنَنِي وَبَيْتَنِي وَإِذَا امْرَأَتِي فَهُوَ
 لِي شَفِيعٌ وَالَّذِي يُمَيِّنُنِي لِمَا يَحْسِبُ وَالَّذِي أَطْعَمَ
 أُنْفُسِي خَطْبَتِي يَوْمَ الدِّينِ رَبِّ هَبْ لِي
 بِالْحَقِيقِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ

در سجده

الْبَادِمِ رُجَاهُ بِمِيقَاتِهِمْ
 فِي الْآخِرِينَ وَاجْعَلْنِي زُرِّيَّةَ حَبَّةِ النَّخْلِ
 وَأَعْقِدِ لِأَجْبِي پول این دعا بخواند گرفت
 خدای تها او را بایمان حق هدایت کند و از اطو و اثر به
 بهشت سیر کرد و کفارتا گناهانش باشد خدای تعالی توفیق
 مثل موت شهید او و جود و حیوانش مثل حیوانا سدا کردند
 و هر خطیه که کرده باشد پامرز و اگر چه بیشتر از کف دریا باشد
 حکمت و علم با و عطا فرماید و بصلی کند شده و آینه محققش
 سازد و او را از جمله ما دقان ثبت نماید و خازن کریم
 در جنت نفیم با و کد هست فرماید و گناهان پدرو و درش
 پامرز و چون خواهد کرد داخل مسجد شود کفش خود را اول
 ملا حظ نماید که نجاست و کسافتی نداشته باشد و پای
 دست را پیش گذارد و این دعا بخواند بِسْمِ اللَّهِ

جهت تب

بنوید برید
پاره نان پیش
از کبرفتی تب
بخورد اینست

فلما تجای للجبل
جعل دكا و خور
نوسی صغفا

و بِاللّٰهِ وَ مِنْ اللّٰهِ وَ اِلَى اللّٰهِ وَ خَيْرُ الْاَسْمَاءِ كُلِّهَا
لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ لِي الْبَابَ
رَحْمَتِكَ وَ تَوْبَتِكَ وَ اغْلِقْ عَنِّي الْبَابَ مُوَصِّتِكَ
وَ اجْعَلْنِي مِنْ زَوَارِكِ وَ زَوَارِيَّتِكَ وَ عَمَّا
مَسَّاجِدِكَ وَ مَنْ يَسْأَلُكَ فِي السَّبِيلِ وَ اللّٰهُمَّ
وَ مِنْ الَّذِيْنَهُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَ اٰخِرُ عَمَلِي
الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ وَ جُودِ اَبِيْهِ اَجْمَعِيْنَ
در وقت بودن رفتن از مسجد ز این دعا بخواند و
چون داخل مسجد شود این دعا بخواند اشهد ان
لا اله الا الله وحده لا شريك له و الله اكبر
كبير و الحمد لله كثيرا و سبحان الله بكرة

و اصبه

وَ اَصِيْلًا وَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ وَ صَلَّى
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ وَ اٰلِهِ بِرَابِعِ بَرَكِيْمٍ مَقْبُولٍ دَدُو
ركعت نماز تحت مسجد کعبه از دبدب اگر سنت موكده است كرو
بقصد استیاده اذان و اقامت كبر و در نیت چنین كنند
اذن و اقيم لئذ بها قربة الى الله يعني
اذان و اقامت يكويم سنت تقرب جدا و بعد ازان
چهار نوبت بگويد الله اكبر يعني خدا بزرگ است از همه
چیزها و نوبت بگويد اشهد ان لا اله الا الله
يعني كواهي مبدع من كل شيء خداي مكر الله و در نوبت
بگويد اشهد ان لا اله الا الله يعني كواهي
مبدع من بد رستی كه محمد رسول خداست
نوبت بگويد كرمي على الصلوة الا يعني دروي آر بد نماز

اروی
عبرها
عبرها
عبرها
عبرها

۸۱

بر کف دست چپ بنویسد و بخواند که چندی بعد از نماز عفتن کجاء بگوید و این علامت
الکسی را مشکل پیش آید و نواند که چکد بعد از نماز عفتن کجاء بگوید و این علامت

اللهم احفظنا في العيلة والعربة و
لمنزله عند السنة ومن الشقاوة
عند الحائزته والفتنة يوم القيمة

و در نوبت بگوید حتی الفلاح یعنی روی الله بید بخبری که
بوجبات است یعنی حتی علی خیر العمل یعنی روی
آری بپوشیدن دل که نماز است و در نوبت بگوید الله اکبر
یعنی خدای بزرگتر است از همه چیزها و در نوبت بگوید
لا اله الا الله یعنی است خدای مگر الله و بعد از آن
یعنی بپوشیدن دل که نماز است و در نوبت بگوید
یعنی بپوشیدن دل که نماز است و در نوبت بگوید
را نویسی است و در نوبت بگوید
نیز نونزه و اجعل لی کما اراد الله علی عبد
قد نبتک محمد صلی الله علیه و آله من قبر غیر
نور است خیار بود الی مستعد و قرار یعنی مکان

و منزل

در نوبت بگوید حتی الفلاح

در نوبت بگوید حتی الفلاح

سید

خون از دماغ آمد بند نشود
راه بنویسد بستنای عجایب

و منزل در دنیا و بعد از آن
بسم الله الرحمن الرحیم
سجده کند و بگوید لا اله الا انت ربی سجدت
لک خاضعا خاشعا و لا فضل علی محمد و آل
محمد و اغفر لی وارحم منی و تب علی انک انت
القواب الرحیم خدای رحیم است و در نوبت
استوت علی الجود
وقیل بعد اللقوا

الظالمین

در نوبت بگوید حتی الفلاح
در نوبت بگوید حتی الفلاح
نوبت بگوید حتی الفلاح
نوبت بگوید حتی الفلاح
نوبت بگوید حتی الفلاح

و منزل

در نوبت بگوید حتی الفلاح

تغلبت از حضرت رسول

گفت یا علی شب در آید

کعبه مکن برخت خواب

تا بیخ کار نکنی امیرا

لم یسین یا رسول الله ا

ان بیخ کار کرد است

گفت اول حج گزار

دریم قوا را ختم کن ستم

بنده ازاد کن چهارم

صد دردم در راه خدای

تعالی بر دو بیتا بده ستم

خود را از استی و وزخ

کن حضرت اطیبر

لم یسین گفت یا رسول

الله من دو بیت شب

بگوید قد قامت الصلوات یعنی تحقیق بجای ایستاد

غماز یعنی شروع در آن نزدیک شد و دو نوبت بگوید

الله اکبر و یک نوبت بگوید لا اله الا الله بعد از آن

بگوید محمد رسول الله یعنی محمد فرستاده خداست و علی

ولی الله یعنی علی علیه السلام دوست خداست الفاطمیه

نبت رسول الله فاطمه دختر رسول الله الحسین

و الحسین سید منی شایسته من است حضرت زوار

رسول خدا ایند علی مجتهد رخصه الله یعنی بر دشمنان

ایشان با در جهت خدای تمام و علی بنیویضه

لعنه الله یعنی بر دشمنان ایشان با دو نوبت خدای تمام

بعد از آن سه بگوید در هر نوبت دستها را بردارند

بر این کوشش است اند که این دعا بخواند لا اله الا الله

گفت یا علی نه بار بگو سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله

الملک

والله اکبر و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم تاج

خر خالی

کزارده با شنی و نه بار

الملک الحق القدر المبین یعنی نیت خدای مکر تو بگو قل هو الله احد

بلکی الله که پادشاه بر حق و عادلست و ظا بهت اللهم بخوان تا تمام قرانی

انت الملک الحق یعنی بار خدا یا توی پادشاه بر حق لا

اله الا انت سبحانک یعنی نیت خدای مکر تو بگو که تا بنده ازاد کرده با شنی

از همه چیزها انی ظلمت نفسی بدرستی کن من ظلم کردم

هر نفس خود را غفر بکن از نوبی پس با مردگان صد دردم بر خدای

مرا اینه لا اغفر الذنوب الا انت بدرستی که خدا داده با شنی و نه

نمی بخشد نمی آمرزد کنان را هیچکس مکر تو بعد از آن بار استشهد ان لا اله

دو بگوید در این دعا بخوانند لیس یعنی ای نادم نیت له الا الله و احد

تو و شعلت یک یاری میمایم ترا یعنی در ایما فرمان بردار

تو ام و الخیر فی یک یک یعنی میبندم در دستت له بخوان تا خود را از

و الفتر لیس انیک و بدر ابوی تو راه نیت و دستنی دو رخ خلاص

نورده با شنی گفت صدق

یا رسول الله ۸۴

وَأَلْمَعِدِي مَنْ كُفِّرْتِ وَرَاهِ يَافِتَهُ رُكْبَتَهُ كَيْتِ
که او را تورا نموده باشی اَللّٰهُ اَنَا عَبْدُكَ وَاَنْتَ
عَبْدُكَ یعنی خداوند من بنده تو ام و بنده زاده تو ام
ذَلِيلٌ بَيْنَ يَدَيْكَ یعنی خاوار و حقیر استاده ام در پیش
تو مِنْكَ اَزْتِ وَبُودِمْ وَبِكَ وَبِتِ تُوَامِ وَبِئِي
مِنْ وَاَلِكِ وَتَرَا تِ مَلِكِ مِنْ وَاِلَيْكَ وَبِوِي تِ
بَارَكْتِ مِنْ لَّا مَلْجَا وَاَلَا مُمْرِئًا وَاَلَا مَحْجِصًا وَاَلَا
مَهْرَبًا مِنْكَ اِلَّا اِلَيْكَ نَسِيتُ بِنَايِ وَكَرْبِي كَايِ
از تو مگر بسوی تو سُبْحَانَكَ وَاَحْسَبُكَ یعنی باکی تو
از عیبها بیوردگی و حال که سوال میکنم از تو رحمت
و مهربانی و تَشَاكُرْتِ بَرُكُوَارِي وَتَعَالَيْتِ بِنَدِي تُو
سُبْحَانَكَ رَبَّنَا بَايِ تُو اَرْعَبْنَا بِرُكُوَارِي وَوَدَّ بِلَيْتِ

الحرام

الحرام و بیوردگی رخانه کعبه و بعد از آن یک تکبیر گوید و دستها
بردارد برابر رو و گوید رَبِّ اِخْلَعْنِي مُقِيمَةً الصَّلَاةِ
یعنی بیوردگی بردار و قایم نماز و مِنْ ذُرِّيَّتِي و
بگردان ذرریه مرا قایم نماز من بنام و تَقْبَلُ دُعَائِي
بیوردگی را قبول کن دعای مرا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِ
الَّذِي بَيْنَا وَايِ بَرُورِ دَكَرًا بِمَا مَرَزْنَا وَاِذَا بَدَرْنَا وَاِذَا
جَمِيعًا مَوْثِقَانِ رَايَوْمًا لِقَوْمٍ اَلْحَسَابِ رُوزِي كَرَقَايِمِ
من شود صاحب یعنی روز قیامت و بعد از آن نیت نماز
کند با این طریق که نماز صبح یا ظهر یا عصر یا شب یا عشاء بگذرد
آدا و اوجب تقرب بخدا و تکبیر احرام گوید و این دعا خواند
وَجَحْمَتٌ وَجَحْمِي لِلَّذِي فَطَنَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ يَعْنِي رُوزِي وَا
خود را متوجه سازد بگویند یا سبحان الله رب العالمین

۸۴

اگر کسی بپوش آب بند
شود این شکل را بر
ضهای او بنویسد
و اشود

اهله سهله

سراب است

اگر کسی آب است
بپوشد بپوشد
بنویسد و اشود

سحر صحون نیل
سراب

نراه کرامان لبسم الله الرحمن الرحيم قل هو
الله احد یعنی خدای بی نیاز است از همه خلق
نزد او کسی را ~~نیست~~ که میگویند که عزیز پر
خواست و لذت بولد یعنی زاده نشد از کسی رو بر نصرت
که گویند که عیسی پر خد است و لذت بکن له صفا
احد یعنی نیت مراد او را همه بچس رود بر مجوسی و مشرکان
عربست که گفته اند که او را همه است بعد از ان کذالك
الله ربی یعنی جنین است پروردگار من و تکبر گویند و بر کعب
رود و بگوید سبحان ربی العظیم و جحد یعنی پاک
میدانم از همه غیرها پروردگار بزرگ خود را و حال آنکه منظم
بستانش او و بعد از ان سر برود از رکوع و بگوید
سبح الله لمن حسد یعنی بپوشد خدای را که ستایش او

و بگوید الحمد لله رب العالمین یعنی شکر خدا را که
پروردگار عالمی است اهل النبایه و العظیة
و ندی بزرگ با عظمت و الجود و الجبروت و خدای
ندی که بخشش فغان فهای بر خلق و تکبر بگوید و بسجود
و بگوید سبحان ربی الاعلی یعنی پاک میدانم از همه
پروردگار بلند خود را و جحد و حال آنکه منظم بستانش او
بعد از ان سر برود از سجود و تکبر بگوید و بعد از ان شش
الله ربی و اتوب الیه یعنی طلب امر عرض میکنم از
پروردگار خود و باز گشت میکنم بسوی او و بار دیگر تکبر بگوید
و بسجود رود و بعد از ان بر خیزد و در حال بر خیزش بگوید
بحول الله تعالی و قوتیه یعنی پروردگاری خدای عالمی
و قوت و اوقود و اقول و ان کعب و سبحان ربی

عسر
۲۴

الله

مطلع

برقی خیمه
 خیمه وی نشینم و رکوع میکنم و سجود میکنم بعد از آن فاتحه
 سوره را بخواند و هر دو دست را برابر برود و بگوید
 سبحان من دانست له السموات والارض
 بالعبودیه یعنی پاکت از همه عیبها که خدایت است
 منور از آسمانها و زمینها به بندگی لا اله الا الله الحکیم
 اللطیف یعنی نیت خدای مکر الله بروردگار بخشنده است
 لا اله الا الله العلی العظیم نیت خدای مکر الله
 که بلند بزرگوار است سبحان الله پاکت خدای تعالی
 از همه عیب رب السموات السبع و بروردگار
 آسمان هفت کونیه و لب الارض السبع و
 بروردگار زمینها هفت کونیه است و ما فیهن و آنچه
 درین زمینها و آسمانهاست و ما فیهن و آنچه در میان
 غ ا ا ه ف ا ا ه ق ا ا ه ک ا ا ه ل ا ا ه
 ه ا ا ه ه ا ا ه لا ا ا ه ی ا ا ه
 ک م ی ع س ق ج ع س ق

مطلع

بسم الله

اینهاست و ما تحتهم و آنچه در زیر اینهاست و
 ما فوقهم و آنچه در بالای اینهاست و هو رب
 العرش العظیم و اوست پروردگار عرش عظیم و سلام
 علی المرسلین و سلام بر رسولان و الحمد لله رب
 العالمین و شکر خدا را که پروردگار عالمیانست اللهم
 اغفر لنا باخدا یا چاه زمره را و ارضنا و رحم کن بنا
 و عافنا و عافیت ده مرا از آفتها و اغفر لنا
 و عفو کن از ما بدینها را فی الدنیا و الآخرة در دنیا
 و آخرت انک علی کل شیء قدیر تا بدرستی که تو
 بر همه چیز قاری هست اوزغنی ان اشکر لغفرتک
 التي انعمت علی و علی والدی یعنی پروردگار را تو
 فیق ده مرا که شکر کنم بجهت تو ترا انجان بحق که انعام

علاج کور چشم و خراوت کرده برین دبر و مادرین و آن اعمال صالحه اتدضیه
 و جوشنی و جویب و توفیق ده که عمل صالح کنیم که راضی باشی توازان عمل واحد
 خادش و بخار و بی خلنی بر خمتک فی عبادک الصالحین و داخل کن بر ارحمت
 قوتی کنند و مجربست خود در میان سبک کن صلح ربنا اقتنا فی الدنيا حسنة
 بکسند لعاب اسپرزه ای پروردگار ما برده ما را در دنیا بیکوی و فی الاخرات
 و با سفید تخم مرغ حسنة و در آنوقت بیکوی و حسنة و قنا عذاب النار
 بر هم بزنند تا کف و نگاهدار ما از عذاب آتش و توفیق مع الابرار
 آید و چشم را بویست و مهربان ما را بر سبک کن ربنا لا تنزع قلوبنا بعد
 بکنند و بپهلند تا العا از هدایتنا پروردگار ما را کردن ما را بوزان که راه بوده
 فشد کرده و با چشم ما را و حسب لنا من لدنک رحمة و بخش ما را از
 بجهت می کند نزد خود رحمتی انک انت الوهاب برستی که بخش مید
 خور افکار بعد الله رب زدنی علما و یقینا و ایمانا پروردگار ما را زیاد

کردن

کردن علم ما و ایمان ما و الحقنا بالصالحین و محق
 کردان بعد طمان بعد از آن بر کوی رود و سجدتین را نیز بطریق
 سابق بجا آورد و تشهد بخواند باین طریق که بسم الله
 بنام بزرگ خدا و با الله و بجزای کیتا و الحمد لله و
 ستایش مر خدای است و خیر الاسماء کلها لله و تبرین
 نامها کل مر خدای است اشهد ان لا اله الا الله توی
 میدهم من باین که پست خدای مکر الله و حدک لا اشهدک
 له واحد است و شریک نیست او را و اشهد ان
 محمد عبدا و رسوله و کواهی میدهم من باینکه محمد بن
 عبد الله بنده اوست و رسول اوست از سله
 بالحق فرستاده اوست بر اسی خلق بشیر و قنیر
 بنارت و بند است بر حق خدای و بیم کننده است از عقوبت خدا

۸۱

سار

شخصی محض رسول
آمد گفت یا رسول الله بسیار
عنت بجها دادم
حضرت فرمود که
جهاد کن در راه
خدا الکوشه شو
نزد خدا خواهی بود
وروزی در بهشت
خواهی یافت اگر
بگیری سوزت با
خداست اگر نذوب
کردی از گناهان
در می آئی مانند
روزی که از ما در
مشورت بشود با شی

بَيْنَ يَدَيَّ السَّاعَةِ بِشَرِّهِ اِذَا وَقَعَ شَدَن قِيَامَتِ
وَ اَشْهَدُ اَنَّ لَيْتَ نَعْمَ الذَّرْبُ وَ كَوَايِ مِيْمَمِ بَرِي
كَمْ بَرُورِ دَكَرِيْنِ وَ يَكُوْبِرُ وَرِدَكَرْمَتِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدٌ نَعْمَ الرَّسُوْلُ وَ كَوَايِ مِيْمَمِ بَرِي كَمْ بَرُورِ
يَكُوْرُ سُوْبِيْتِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
رَحْمَتِ كُنْ بِرُحْمَةِ اَلْحَمْدِ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِيْ اُمَّتِهِ وَ قَوْلِ
كُنْ شَفَاعَتِ اُوْرَادِ رِشَانِ اُمَّتِ اُوْرَادِ رُفْعِ دَرَجَتِهِ
وَ بِنْدِ كِرْدَانِ دَرَجَاوَرَادِ رِشَانِ اُمَّتِهِ وَ قَوْلِ
نَزْدِيْكَ كِرْدَانِ و سِيْلَاوَرَادِ و سِيْلَاوَرَادِ اَسْمِ مَبْرِيْتِ كِرْدَانِ
قِيَامَتِ حَضْرَتِ رَسُوْلِهِ دَرِ بَالَايِ اَنْ مَبْرُوْرَادِ شَتِ
وَ بَارِكُوْرِيْمُ مُحَمَّدٌ اللّٰهُمَّ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ بِيْنِيْ سَكْرُورِيْرَا
كِرْدَانِ دَرِ كَرَامَتِ وَ بَعَاذَانِ بَكُوْرِيَاوَرَادِ اَلْحَمْدِ لَكَ عَلَيْنَا
و رَحْمَةً اَللّٰهُ

و رَحْمَةً اَللّٰهُ

سار

گفت یا رسول الله
سار و ما در پی دارم
و رَحْمَةً اَللّٰهُ وَ بَارِكُوْرِيْمُ مُحَمَّدٌ
خداي بركه نما خداي السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ
الطَّالِبِيْنَ بَعْدِي سَلَامٌ بَدْرًا وَ بَرِيْرًا كَمَا لِحَدِّ
وَ قَدْ سَلَامِيْمُ اَنْبِيَارِ وَ اَوْلِيَائِهِ وَ جَمِيْعِ مَوْمِنِيْنَ وَ اَنْسِ وَ جَنِّ
كَمْ بَرُورِ دَكَرِيْنِ وَ يَكُوْبِرُ وَرِدَكَرْمَتِ وَ اَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدٌ نَعْمَ الرَّسُوْلُ وَ كَوَايِ مِيْمَمِ بَرِي كَمْ بَرُورِ
يَكُوْرُ سُوْبِيْتِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ
رَحْمَتِ كُنْ بِرُحْمَةِ اَلْحَمْدِ وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِيْ اُمَّتِهِ وَ قَوْلِ
كُنْ شَفَاعَتِ اُوْرَادِ رِشَانِ اُمَّتِ اُوْرَادِ رُفْعِ دَرَجَتِهِ
وَ بِنْدِ كِرْدَانِ دَرَجَاوَرَادِ رِشَانِ اُمَّتِهِ وَ قَوْلِ
نَزْدِيْكَ كِرْدَانِ و سِيْلَاوَرَادِ و سِيْلَاوَرَادِ اَسْمِ مَبْرِيْتِ كِرْدَانِ
قِيَامَتِ حَضْرَتِ رَسُوْلِهِ دَرِ بَالَايِ اَنْ مَبْرُوْرَادِ شَتِ
وَ بَارِكُوْرِيْمُ مُحَمَّدٌ اللّٰهُمَّ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ بِيْنِيْ سَكْرُورِيْرَا
كِرْدَانِ دَرِ كَرَامَتِ وَ بَعَاذَانِ بَكُوْرِيَاوَرَادِ اَلْحَمْدِ لَكَ عَلَيْنَا

و نوافل یوسیکرت اوست که الهی
هر شبانه روزی گذاردن اوست و آن سی چهار رکعت است
بنت رکعت نماز نافله ظهر است مقدم بر ظهر و هشت رکعت نماز است از یکسال جهاد
نافله عصر است مقدم بر عصر و چهار رکعت نافله توب است و بعد از گذردن در راه خدا
مقرب دو رکعت نشسته که یک سجده است و آنرا و سینه گویند
نافله حقیقی است بعد از حقیقی هفت رکعت و بعد از حقیقی هفت
رکعت نماز شب است و دو رکعت نماز شفع است که هر یک رکعت

بر کسی از خانه بیرون آید
 نماز و ترهت و دو رکعت نماز نافله صبح است و اما اول وقت نافله
 شیاطین بر سر راهش
 زوال آفتاب است افران و قنیت که پیش از غروب مقدار
 آیند پس اگر در وقت
 بیرون آمدن بگوید
 دو قدم بر سایه وقت زوال افزاید در شهری که وقت زوال
 بسم الله امت با
 شش خطی است یا باشد در شهری که سایه در وقت زوال
 لله توکللت علی الله معلوم میشود و افران و قنیت که سایه بعد از عدم بدو
 ما شاء الله لا حول
 قدم برسد و هر ادا از وقت یک شش خطی است و اما اول وقت
 ولا قوة الا بالله نافله غر فایخ شدن است از نماز ظهر که در اول وقت گذارده
 ملائکه شیاطین را مینود و افران و قنیت که شش خطی مقدار چهار قدم برسد
 بر کنند دور کنند
 اول وقت نافله مترب فایخ شدن است از نماز مترب
 که در اول وقت گذارده شود و افران بر طرف شدن سبخی
 که در جانب مترب بهم میرسد و وقت نافله غر فایخ سزوت
 از نماز غر فایخ که در اول وقت گذارده شود و افران بنصف

شکسته

شب بیکصد اما وقت نماز شب نصف شب است تا طلوع فجر دریم در وقتی که شهر یا
 هر چند بجز نزدیکتر باشد افضل است و اگر بعد از گذاردن چهار
 رکعت فجر دو رکعت شود و چهار رکعت باقی را تخفیف بکند از دو
 این دعا را بخوان
 اگر قبل از اتمام چهار رکعت طالع خود نافله را قطع کند و نماز
 صحیح اشغال نماید و جایز است که نماز شب را بعد از نماز حقن
 او را در سوره ها
 بگذارد و هر گاه ترسد که در نصف باقی شب بیدار نشود تا صبح اما
 وقت نماز شفع و تر بعد از فایخ شدن از نماز شب است و
 لا اله الا الله
 افضل است که در ماهین فجر و اول فجر و تا بی جای آورند
 و وقت نافله صبح بعد از فایخ شدن است از شفع و تر و وقت
 رسول الله و یا ایها
 آن میکنند تا بیدار شدن سخی مشرق و ادعیه آن و اداب
 مفتحها الاحول
 نوافل یومی بسیار است و اما آنها در کتاب مفتح الفیض تفصیل
 مذکور است در این کتاب آنچه مهم است مذکور میشود و بدانکه چون
 الله العلی العظیم

هر صبح باید خون

زوال آفتاب مستحقق شود یعنی وقت ظهر داخل شود

الله أكبر الله أكبر

این دعای حضرت امام محمد باقر علیه السلام تعلیم محمد بن مسلم

کبیرا و سبحان

داده و فرموده که هر گاه فطرت بران چنانکه می گفت می کنی بر چشمها

الله بکرة و اصیلا

خود بخواند دعائیت سبحان الله و لا اله الا

والحمد لله رب

الله والحمد لله الذي ولدني وولد لوالدتي وولد لوالدي

العالمين كثيرا

له مشربك في الملك وملكين له ولي من آل الذل

لا شريك له

وكتبت لا تكبيرا و بعد از آن وضو سازد و شروع در نماز ظهر کند

وصلی الله علی

و در رکعت اول کبرت سبعه و افتتاحیه را با ادعیه

محمد و اله

آن بطریق کرده ^{فضل کبر} مذکور شد بجای آورد بعد از فاتحه

سوره قل هو الله احد بخواند و در رکعت دوم بعد از

فاتحه سوره قل یا ایها الکافرین ان الله قد فرغ من عباده

و بعد از سلام کبر بخوید و تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بجای آورید

پس این

پس این دعا بخواند اللهم انی ضعیف فقوونی

رفعاک ضعفی و خذ لی الخیر بنا صیبتی و

اجعل الایمان منتهی رضای و باز کنی

فیها قسمت لی و یلغنی بر محمد کل الذی امر

جوا منک و اجعل لی ودا و مشرفا للمؤمنین

و عمدا اعتدک پس دو رکعت دیگر نماز ظهر بگذارد و

بطریق کرده ذکر شد سوی نشش کبر افتتاح حیه و ادعیه او

پس دو رکعت دیگر نیز با این طریق بجای آورد بعد از دو رکعت

ازین نشش رکعت آنچه میسر شد از تعقیب نماز بجای آورد

بعد از آن اذان ظهر بخوید و بعد از آن دو رکعت دیگر نماز

ظهر بجای آورد و بعد از فاتحه شدن از نماز ظهر و متعلقات

آن شروع کند در نماز عصر و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره که

91

خواهد بخواند چون از دو رکعت اول فاتحه نمود این دعا
 بخواند اللَّهُمَّ اِنَّكَ اَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْحَيُّ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ الْحَنَّانُ الرَّزَّاقُ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الْمُبْتَدِعُ لَكَ الْحُدُوكُ لِلرُّسُلِ
 وَلَكَ الْكُرْمُ وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَجَدَّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ وَلَمْ يَخْلُقْ بِأَحَدٍ
 يَأْمَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ لَمْ يَكُنْ
 صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدًا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 پس حاجت بخواند بعد از آن دو رکعت دیگر بخواند
 بطریق دو رکعت اول پس این دعا بخواند اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَا
 وَالسَّيْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّيْحِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَمَا خَلْفَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ

کرکن

خداوند یگانه یگانه یگانه یگانه
 یکر برابرش هر دهر
 بکس بد ریایا هر دهر
 نن نر بنحال سیاه

یک دردی کس اوده دهنش بد خوابم بعد مردن

چشمم با غمور میت همان جام سحر و شکر
 بدو کلام سحر کشتی سباهی غرق مخطرو سباهی
 هر دردی با کفر و ملکر اخره از این است چه ابد سحر اخره
 بکفت اول سوال از در زهر کردنان هر دو طرف

بکفتم فز بر ندانم بفرز تا اثر ندانم
 به نام سحر کور نشسته سخن نامه ده دست کور نشسته

عود آتشی را کف نهادند در فرود رس بر روی کلاه
 به کل خندان بر او شمشاد صبدا لفت و داعم کرده گفتند
 تو با آن نیک صاحب کلام بر عمر زین تا روز قیامت
 زین از راهی استی بر دین بهر بهت هر بهی
 چه بگویی امیر المؤمنین بفرود می برتیز بال آتشی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَهِدَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو
 الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ
 الضَّعِيفُ الْمَذِينُ الْعَائِضُ بِحُجَّتِ الْفَقِيرِ
 الْحَقِيرِ أَشْهَدُ بِسْمِ اللَّهِ وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمُكْرَمِي

نرنگ

انحصار یعنی
 مقولست که هر که

کما شَهِدَ لِذَانِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
 مِنْ عِبَادِهِ بِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذُو الْفَضْلِ وَالنِّعَمِ وَالْجَبَلِ
 وَالْكَرَمِ وَالْإِمْتِنَانِ قَادِرٌ رَازِقِي عَالَمِ الْبَدَنِ
 حَتَّى أَحَدِيكَ مَوْجُودٌ شَهِدِيكَ بِمَعْبُودِيكَ
 مُرِيدُكَ كَارِهِ صَمَدِيكَ كَيْسِيكَ هَذِهِ الصِّفَاتُ فِي
 هُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عَرَفَاتِهِ كَانَ قَوِيًّا
 قَبْلَ وُجُودِ الْقَدِيمِ وَالْقُوَّةُ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ
 إِجْبَادِ الْعِلْمِ وَالْعِلْمُ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلُوكَةَ
 وَلَا مَالٍ وَلَمْ يَزَلْ حَيًّا نَاعًا عَلَى جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وَوُجُودِ
 قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَرْزَالِ الْأَزَالِ وَبِقَاوَمِهِ بَعْدَ الْبَعْدِ
 مِنْ غَيْرِ تَقْيَالٍ وَلَا ذَوَالِ غَيْبٍ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ
 مُتَعَرِّفٌ فِي الْبَاطِنِ وَالظَّاهِرِ لِيُجُورَ فِي قَبِيَّتِهِ

یکشنبه جامه بپوش
 مبارک بنود و در آن
 جامه عملی شود روز
 دوشنبه مبارک باشد
 شنبه در دیده
 شود یاد او ابضا
 بع شود هر روز
 در آن جامه در
 باید و مکرر در
 بنید جو مقول
 کرد اندیشه
 در آن جامه او را

علی روزی شود و در پیش

علمی روزی شود و در پیش

مردم مکرم باشند روز

چند عمر دولتش ز

یاده شور شنبه

وران جامه بیمار شود

مگر آنکه او را بکسی

برسد

ولا میل فی مشیتہ ولا ظم فی تقدیرہ ولا مہر
من حکومتہ ولا ملحاء من سطوتہ ولا منجاذ
نعمتہ سبقت رحمہ غضبہ ولا یقوتہ احد
اذ اطلبہ اراح العذل فی تکلیفہ وسوی فی التور
بین الضعیف والشریف مکن اداء المأمور وسهل
سبل اجتناب المحذور لیم تکلیف الطاعة الادون
الوسع والطاعة شجانه ما بین کره واعلی شانه
ما اجل له واعظم احسانه بعث الانبیاء لیسیر
عدله ونسب الاوصیاء لیظهر طولہ وفضلہ وجعلنا
من آتیه سید الانبیاء وخیر الاولیاء وفضل الام
واعلی الارکبیاة محمد صلی الله علیه وواله وسلم امتابه
ویماد عانا الیه وبالقرآن الذی انزلہ علیه ونبو صیه

الذی

سم الله الرحمن الرحیم دعا باب

لوسو

بادتند و زد بگو

اللهم انی اسئلك

الذی نصبه يوم الغدير وأشار بقوله هذا على
اليه واشهد ان الائمة الابرار والخلفاء الاخيار
بعده الرسول المختار على قايح الكفار ومن بعده
سيد اولاده الحسن بن علي ثم اخوه السبط ها وسير ما فيها ا
التابع لم رضات الله الحسين ثم العابد على ثم اللهم اجعلها علينا
البارئ محمد ثم الصادق جعفر ثم الكاظم موسى رحمة وعلى الكاظم
ثم الرضا على ثم النبي محمد ثم النبي علي ثم الزكي بن عبد ابا وصلى الله
العسكري الحسن ثم الحجة المنتظر المرعي الذي على محمد وآله و
يقاير بقيت الدنيا ويمنه رزق الوري ويوجو تكبير بسيار باوان
ثبتت الارض والسماء به عيلا والله الارض قسطا
وعلا بعد ما مدت ظمنا وجورا واشهدك ان
حجة وانشا لهم فريضة وطاعتهم مفروضة و...

لبنه بگو

الله استکس یا

الله ال

تبارع ساعة

سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ
لِرَعْدِ مَجْدِهِ وَالْمَلَأَ
قَلْبَهُ مِنْ خَيْفَتِهِ

ويتر بكويد

لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ
وَلَا تَهْلِكْنَا بِكَ وَ
عَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ

باران بياربكو

صَا هَيَّا

لَا زِمَةَ مَقْضِيَّةً وَالْإِقْدَامُ بِهِمْ مِنْجِيَّةً مَخَالَفَتُهُمْ
وَهُمْ سَادَاتِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشَفَعَاءُ فِي
الَّذِينَ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَأَيُّمَةُ أَهْلِ
الْأَرْضِ عَلَى الْيَقِينِ وَأَشْهَدُكَ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمَا
الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَالشُّرُوحُ وَالضَّرَاطِحُ
وَاللِّيزَانُ حَقٌّ وَالْحِسَابُ حَقٌّ وَالْكِتَابُ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ
حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَ
أَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي قُبُورِ اللَّهِ فَمَنْ فَضَلَّكَ رَجَاؤُ
وَكَرَمَكَ وَدَحْتِكَ أَمْ لِي أَعْمَلُ لِي أَسْتَحِقُّ بِهِ
الْجَنَّةَ وَالْإِطَاعَةَ لِي أَسْتَوْجِبُ بِهَا الرِّضْوَانَ إِلَّا
إِنِّي لَتَقْتَدِرْتُ لَوْ جِدْتُكَ وَعَدَلْتُكَ وَأَنْجَيْتُ
أَهْلِيكَ وَفَضَلْتُكَ وَشَفَعْتُ لِيكَ بِالْبَتِيِّ إِلَيْهِ

كبودر بربر

در دم نزع بگو

يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيَسِيرَ

مِنْ أَحَبِّكَ وَلَنْتِ أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَوْدَعْتُكَ بِقَيْمِي هَذَا وَثَبَاتِ دِينِي وَلَنْتِ خَيْرُ
مَسْوُوعٍ وَقَدَّرْتَنَا لِحِفْظِ الْوَدَائِعِ فَرُدَّهُ عَلَيَّ وَ
حُضُورِ مَوْفَى بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَ
بِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِالْقُرْآنِ

وان

كِتَابًا وَبِأَبِي كَعْبَةَ قَبْلَةً وَبِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ إِمَامًا
وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
مُوسَى بْنِ الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحُسَيْنِ
عَلِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ الْمَهْدِيِّ الْهَادِي أئِمَّةِ
الْمَعْصُومِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

در هر شب از ده ذی حجه بعد

از نماز شام دو رکعت نماز

کند در هر رکعت بعد از
تسبیح قل هو الله احد
الترجمين

یکم شبه این دعا بخوان
بر آنکه این روز است و انفع جسمی بلیات منور بحضرت امام الله

والجن علی بن موسی الرضا علیه السلام منور بر رقم الجیب در نهج اکبر

مذکور است چون حضرت امام رضا ع در قصر حمید فرمودند

خود را کند و مجید دل او نیز بکنز خود دارد تا بتوید بجز از کلمه

کنز که آمد در رقم مجید داد که این در حقیقت حضرت امام علیه السلام

حمیدان رقم را بر گرفت و بجزت حضرت امام و کلمه این رقم در

قبضه اش باقی بود جز آنکه امام فرمود این عود است که هر کس

داشته باشد از او بلاها دفع شود این جمید بر آنکه این جز آنست که هر کس

با خود دارد شیطان بعین از او دور رکعت و نفع آن بی رکت شد

و الله اعلم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله اذی اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقياً

او غیر تقی اخذت بالله التمیم البصیر علی سمعک

و بصیرک لاسلطان لک علی ولا سمعی ولا علی

بصری ولا علی شعری ولا علی شبری ولا علی

ولا علی لحمی ولا عظامی ولا علی مالی ولا ما رزقی

ربی سترت بینی و بینک بستر النبوة الذی استر

انبیاء الله به من سطور الجبارة و الفراغنا

عن غیبی و من کاسل عن یاری و اسرفیل عن وادی

و محمد صلی الله علیه و آله امانی و الله مطلع علی

بی ربک ینعیک منی و ینعی الشیطان منی اللهم

لا یقلب حملہ انا انک ان یتغفر فی و ان یخففو

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله اذی اعوذ بالرحمن منك ان كنت تقياً

او غیر تقی اخذت بالله التمیم البصیر علی سمعک

و بصیرک لاسلطان لک علی ولا سمعی ولا علی

بصری ولا علی شعری ولا علی شبری ولا علی

ولا علی لحمی ولا عظامی ولا علی مالی ولا ما رزقی

ربی سترت بینی و بینک بستر النبوة الذی استر

انبیاء الله به من سطور الجبارة و الفراغنا

عن غیبی و من کاسل عن یاری و اسرفیل عن وادی

و محمد صلی الله علیه و آله امانی و الله مطلع علی

بی ربک ینعیک منی و ینعی الشیطان منی اللهم

لا یقلب حملہ انا انک ان یتغفر فی و ان یخففو

ولا علی عصبی

از حضرت صادق منقولست
که هرگاه زنی را جملي باشد
و چهار ماه بر او بگذرد
زوی او را بقبله کن و
بیته الکرسی بخوان و
دست در پهلو او بزن

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ النَّجَاتُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَقْرَبُ لَهُ بِالْعِبَادَةِ
كُلَّ مَعْبُودٍ يَا مَنْ يَجِدُهُ كُلَّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ إِلَيْهِ
كُلَّ مَحْمُودٍ يَا مَنْ يُطَلَّبُ عِنْدَكَ كُلُّ مَفْقُودٍ يَا
مَنْ سَأَلَهُ غَيْرَ مُرَدٍّ يَا مَنْ يَأْتِي عَنْ سُؤَالِهِ
غَيْرَ مُسَدَّدٍ يَا مَنْ هُوَ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَلَا مُحَدَّدٍ
يَا مَنْ عَطَاوُهُ غَيْرُ مَمْنُوعٍ وَلَا مُنْكَوَرٍ يَا مَنْ هُوَ
لِمَنْ دَعَاءُ لَيْسَ بِعَبِيدٍ وَهُوَ نِعْمَ الْمَقْصُودُ يَا
مَنْ رَجَاهُ عِبَادُهُ بِجِلْدِهِ مُسَدَّدٌ وَيَأْتِي لَيْسَ
بِوَالِدٍ وَلَا أَحْلُوٍّ يَا مَنْ جِبْتُهُ وَمِثْلُهُ غَيْرُ مَوْجُودٍ

وگو اللهم اني قل
سميته محمد اعني
خداوند را من او را
خدا نام که درم چون
من کند خدا ان
ند را سپر کند
اگر او را محمد نام
مبارک و کونیا
خدا اگر خواهد او
رواگر خواهد او

دو حدیث وارد شده
که هر که زنی او جملي را
داشته باشد عزم

يَا مَنْ كَرَّمَ غَيْرَ مَعْدُودٍ يَا مَنْ حَضَرَ بِرِهِ لِإِنَّمَا كُنْتُ
مُورُودٌ يَا مَنْ لَا يُوصَفُ بِقِيَامٍ وَلَا تَعُودٍ يَا مَنْ نَامَ كُنْتُ الْبَيْتَةَ أَوْ لَيْسَ
لَا يَجْرِي عَلَيْهِ حَرَكَةٌ وَلَا جَمُودٌ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ

يَا رَحِيمَ يَا وَدُودَ يَا رَحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَقُوبُ
يَا غَاثَ نَبِ دَاوُدَ يَا مَنْ لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ وَيَقْوَعُ
الْوَعْدُ يَا مَنْ رَزَقَهُ وَسْتَرَهُ لِلْعَاصِيْنَ تَدْوُدُ يَا
مَنْ هُوَ لِمَجَاءِ كُلِّ مُقْضِي مَطْرُودٍ يَا مَنْ دَانَ لَهُ
جَمِيعُ خَلْقِهِ بِالْحُجُودِ يَا مَنْ لَيْسَ عَنْ نَيْلِ رُجُودِهِ
مَصْدُودٌ يَا مَنْ لَا يَجِيفُ فِي حِكْمِهِ وَيَحْكُمُ عَنِ الظُّلَمِ
الْعَنُودِ أَرْحَمَ عِبِيدِكَ خَاطِئًا لَمْ يُؤْفَ بِالْعَهْدِ
أَنْتَ فَقَالَ الْمَآئِشِدُ يَا بَارِبَا وَدُودُ صَلَّى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
خَيْرٌ بَعُوثٍ دَعَا إِلَى خَيْرٍ خَيْرُودٍ وَعَلَى الظُّلَمِ

شخصی بنزد حضرت اما
جعفر صادق آمد
وگفت با بن رسول
لله هشت دختر
بهم رسانیده
وی پرسیدیم حضرت
فرمود که وقتی میان
بای زن به نشستی
دست راست خود را

بر جانب راست ناف الطیبین اهل الکرم والجود فان نیا ما
 زن بکزار و سوره انا واهله یا ارحم الراحمین
 انزلناه راهفت نوبت در پنج الدعوات روایت که در حق ما سون الرشید زوجه حضرت
 جوان بعد از آن مقام امام عقیق علیه السلام بود بواسطه زینا شکایت آنحضرت پس در آن
 است کن چون اثر کرد آن ملعون بر خواسته در حالتی که مست بود شمشیر بر دست و شمشیر
 ظاهر شود پس بر سر آنحضرت اندام امام را پاره پاره کرد و در ضریح گفت ای
 شهادت بر هیچ میدانم که چکار کنم فرزند امام حضرت امام رضا را کشته مان
 ب راست ناف ملعون بت رسید یا سر خادم را فرستاد تا خبر او را بر برفت خبر
 بکزار هفت نوبت خوش آورد ما سون خوشمان کردید احوال پر سید چون دیدی
 نگاه جوان بارگفت پیش امام زینم و سلام کردم نشسته بود در این سینه سوار
 سر کس من سید و گفتم ای رسول الله این را بمن بخش که در آن نماز کنم و ذکر
 ابو و حن سیر جویم و غرض من آن بود که بر منم بر اندام امام و راحت متبانه
 در روز داد

اول

امون گفت بخاطر من که شمشیر کشیده بر او زخم ماندیم
 که با آنحضرت چه کردم این بگفت بسیار بزرگیت و گفت در آن
 که او عزت اولین و آخرین است پس در حق خود را لعنت کرد
 بر او پیش هر رضا و بکار دنیا برید و او را از حق سلام رسان
 خواه با سر گوید پیش آنحضرت زینم و سلام رسانیدم و صل پیش
 وی کلداشتم و قصه عرض کردم و معذرت خواستم پس حضرت
 نگاه کرد و تسمی نمودند و گفت ای امانت چه در آن
 حافظ هست گفتم باین رسول الله ای عتاب بگذار بجای خود
 چه او را درین کار شعور نبوده و ندانسته و حال نذری که در حق
 در دیگر است نشود باین رسول الله قدم ریخته فرماید و پیش خود
 هیچ عتاب مکن پس حضرت فرمود در خاطر فریادی بود که
 وی ایام رضیخوایم پس لباس کشیده و نزد ما سون آمد و او را

۹۱

در پیش مبارک گفت بعد از آن فرمود که ای خلیفه ما مون گفت
 پس و سود یک گفت ترالضیحتی میکنم قبول کنز گفت
 برده و اشکر منت معلوم آن نصیحت کدام است حضرت
 بود که بنوازم شب است پرون زوی که فرم این نیستم اظنی
 در عین عقیدتی چند است که ترانگه میدارد از جمیع بره
 است چنانچه دی شب نگاه داشت و اگر ضایع تمام شود
 در قصد و کسند ظفر نباند اگر خواهرش تو فرستم تا که
 بی ما مون گفت از انجوت مبارک خود بنویس و بفرست با
 ش صباح شد حضرت مرا طبلید در ورق ایبو این دعا را
 است و گفت ای بار این دعا را بر پیش خلیفه و کونما بپوش
 زه نقش کنند برود دعا که کند و در وقت سستی
 کند و چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت نماز فاتحه بخواند

در نماز

و بعد از شهادت او در نماز بر و لیس در نماز بر و الشمس در نماز
 او او احد چون فارغ این دعا بر باز در است بند و وقت که فر
 در عقب نباشد تا بجز اول این که در وقت این دعا بر است
 محمد صد و ابد اعلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ
 الْيَوْمِ الْآخِرِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ اهْدِنَا الصِّرَاطَ
 الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ
 عَلَيْهِمْ وَالضَّالِّينَ الْمُرْتَدِّينَ اللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي
 الْأَرْضِ وَاللَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي
 أَنْ تَقْعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ بِالتَّاسِرِ
 لَوْ وَفَّكَ رَحِيمَ اللَّهِ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْمَلِكُ الْبَدِيعُ

يا علي

يَوْمَ الدِّينِ نَفَعُ مَا تَنَاءُ بِلا مَغَالِبَةٍ نَعطِي مَنْ تَنَاءُ
 بِلا مَنِّ وَنَفَعُ مَا تَنَاءُ وَنَحْمُ مَا تَرِيدُ وَتَدَاوِلُ
 الايَّامَ بَيْنَ النَّاسِ وَتَرْكِبُهُمْ طَبَعًا عَنِ طَبِئِ
 يَا نَيْمِ المَكْتُوبِ عَلَي سُرَادِقِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ
 الفَائِزِ الحَسَنِ الجَمِيلِ النَّصْرِيِّ المَلَكِيِّ التَّمَنِّيِّ
 وَالعَرْشِ الَّذِي لا يَحْرُكُ وَاسْتَلَّكَ بِالْعَيْنِ النَّوِيَّ
 لا سَامَ وَبِالجَيُوهِ النَّوِيَّ لا يَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي
 لا يَطْفَأُ وَبِالاسْمِ الاكْبَرِ الاكْبَرِ الاكْبَرِ
 وَبِالاسْمِ الاَعْظَمِ الاَعْظَمِ الاَعْظَمِ الَّذِي هُوَ مُحِيطٌ
 بِمَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالاَرْضِ وَبِالاسْمِ الَّذِي انشَأَتْ
 بِهِ الشَّمْسُ وَاضَاءَ بِهِ القَمَرُ وَنَجَرَتْ لَهُ البُحُورُ وَ
 نَصَبَتْ بِهِ الجِبَالُ وَبِالاسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ العَرْشُ

وفا
عنه

يا علي

وَالكَرْبِيِّ وَبِاسْمِكَ المَكْتُوبِ عَلَي سُرَادِقِ العِزِّ
 وَبِاسْمِكَ المَكْتُوبِ عَلَي لَوْحِ العِظَةِ وَبِاسْمِكَ المَكْتُوبِ
 عَلَي سُرَادِقِ البَهَاءِ وَبِاسْمِكَ القُدْرَةِ وَبِاسْمِكَ العِزِّ
 وَبِاسْمَاتِكَ المَقْدِسَاتِ المَكْرَمَاتِ المَخْرُوجَاتِ فِي
 عِلْمِ العِجْبِ عِنْدَكَ وَاسْأَلْكَ مِنْ خَيْرِ خَيْرِ
 بِمَارِجِهَا وَاَعُوذُ بِعَيْنِكَ وَقُدْرَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا
 وَتَأْخُذُ وَمَا آخُذُ بِاَصْحَابِ مُحَمَّدٍ يَوْمَ خَيْبَرَ وَهَرَّةِ
 يَا صَاحِبَ عَلِيٍّ يَوْمَ صَفِينِ اَنْتَ يَا رَبِّ مَيِّمِ
 الجَبَّارِينَ وَفَاصِمِ المُنْكَرِينَ اسْأَلُكَ بِحَقِّ طَهٍ
 وَبِسِ وَالْقُرْآنِ العَظِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُشَدَّ عَضُدَ صَاحِبِ هَذَا العَقْدِ وَ
 اَدْرَأَنِي بِحَرْكِ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِّي وَبِكُلِّ شَيْطَانٍ

١٠

حضرت باطنه عليها ثنا
کرد حضرت رسول

از پنجاهوی حضرت هر دو
این دعا را بخوان

یا مشیع البطون الج

یعویا کاسی الحن

ب العاریة ویا مسکا

العروق الضاریة و

منوم العیون الشا

وهرة سمن عرو

ب الضاریة واد

ن لعینی نوما

جلاد

وَعَدُو شَدِيدٍ وَعَدُو مُنْكَرٍ الْاِخْلَاقِ وَاجْعَلْهُ
مِنْ اَسْمِ النَّبِيِّ نَفْسَهُ وَفَوْضِ لِيكَ اَمْرَهُ وَالْجَاءُ لِيكَ
ظَهَرَ اَللّٰهُمَّ بِحَسْبِي هَذِهِ الْاَسْمَاءُ الَّتِي ذَكَرْتَهَا وَقُرْآنَهَا
وَأَنْتَ اعْرِفْ بِحَقِّهَا مَنِّي وَأَسْأَلُكَ يَا ذَا الْمَنِّ الْعَظِيمِ
وَالْجُودِ وَالْكَرِيمِ وَلِي الدَّعَوَاتِ الْمُسْتَجَابَاتِ وَ
الْكَلِمَاتِ التَّامَّاتِ وَالْاَسْمَاءِ التَّنَائِدَاتِ وَ
أَسْأَلُكَ يَا نُوْرَ النَّهَارِ وَاللَّيْلِ وَنُوْرَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
وَنُوْرَ النَّوْرِ وَنُوْرَ ابْنِ سَبْتٍ كُلِّ نُوْرِ يَا عَالِمُ
الْخَفِيَّاتِ كُلِّهَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَالْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ
الْجِبَالِ وَأَسْأَلُكَ مَنْ لَا يَفْقِي وَلَا يَمِيْدُ وَلَا يَزُولُ
وَلَا لَهُ شَيْءٌ مَوْصُوفٌ وَلَا إِلَهٌ حُدَّ مَسُوْبٌ وَلَا مَعْدُ
إِلَهُ وَلَا إِلَهٌ سِوَاهُ وَلَا لَهُ فِي مَلِكِيَّةِ شَرِيْكَ وَلَا تَضَافُ

وَيَانُوْرُ

الغزة

الغَزَّةَ اِلَّا اِلَيْهِ لَمْ يَزَلْ بِالْعُلُوْمِ وَاقِفًا وَلِلْاُمُوْرِ نَاطِقًا
وَبِالْكُنُوْنِيَّةِ عَالِمًا وَبِالتَّوْبَةِ بِرَحْمَةٍ وَبِالْحَسْبِ بِبَصِيْرًا
وَبِالْاُمُوْرِ خَبِيْرًا اَنْتَ الَّذِي خَشَعَتْ لَكَ الْاَصْوَاتُ
وَضَلَّتْ فِيكَ وَالْاَحْلَامُ وَضَاقَتْ دُونَكَ الْاَسْبَابُ
وَمَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ نُوْرَكَ وَوَجِلَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْكَ وَ
هَرَبَ كُلُّ شَيْءٍ اِلَيْكَ وَتَوَكَّلَ كُلُّ شَيْءٍ عَلَيْكَ
وَاَنْتَ الرَّبُّ فِي جَلَالِكَ وَاَنْتَ الْبَهِيْمِيُّ فِي جَمَالِكَ
وَاَنْتَ الْعَظِيْمُ فِي قُدْرَتِكَ وَاَنْتَ الَّذِي لَا يَمِيْدُ كُلُّ
شَيْءٍ وَاَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ فِي الدَّعَوَاتِ قَابِلُ
الْحَاجَاتِ مُفْرِعُ الْكُرْبَاتِ وَفِي النِّعَمَاتِ قِيَامٌ
هُوَ فِي عُلُوْبِهِ دَانَ وَفِي دُنُوْبِهِ عَالَ وَفِي اِسْتِشْرَاقِهِ
مُنِيْرٌ وَفِي سُلْطَانِهِ قُوْمِيٌّ وَفِي مَلِكِيَّةِ عَزِيْزٌ

عَالِمًا وَعَلَى الْعُلُوْمِ

بدونما بدو که شد اور در کاف و کرد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ السَّمِيعِ الْبَصِيرِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ بَكْلٌ
شَيْءٍ وَعَلِيمٌ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الْخَالِقِ الْعَظِيمِ
الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْعَرْشَ وَالْكَرْسِيَّ وَالسُّورَةَ عَلَيْهِ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي صَاحِبِ كِتَابِي هَذَا كُلَّ
سُوءٍ وَتَحْدُورَ فَمَنْ عَمَلِكَ ابْنَ امْتِكَ وَالْمُؤْمِنِ
نَفَقَهُ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ السَّوَاءِ كُلِّهَا وَأَقِمْ عَنِّي
الظَّالِمِينَ وَالسَّيِّئَةَ الْعَابِدِينَ وَالْمُرِيدِينَ لَهُ الْتَوَكُّلُ
الضَّرِّ وَادْفَعْ عَنِّي كُلَّ مَخْدُورٍ وَمُخَوِّفٍ وَأَيِّ عَيْدٍ
مِنْ عَمَلِكَ وَأَمَةٍ مِنْ أَمَائِكَ أَوْ سُلْطَانٍ مَارِدٍ
شَيْطَانٍ أَوْ سُلْطَانَةٍ أَوْ حَيٍّ أَوْ جِنِّيٍّ أَوْ غَوْلٍ أَوْ غَوْلَةٍ
أَرَادَ صَاحِبِ كِتَابِي هَذَا يَطْمِئِنُّ بِكَ وَتَكْرُمُ عَلَيْهِ
خَدِيْعَةٌ أَوْ نَكَابَةٌ أَوْ سَعَابَةٌ أَوْ سَادٍ أَوْ غَرِيٍّ أَوْ صِطْلَةٍ
أَوْ عَطْبٍ أَوْ مَغَالِبَةٍ أَوْ غَدِيرٍ أَوْ قَرِيٍّ أَوْ هَيْكَلٍ أَوْ نَيْلَةٍ
أَوْ أَقْبَرَةٍ أَوْ عَاهَةٍ أَوْ قَتْلٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ نِقَامٍ أَوْ تَطْعَمٍ أَوْ شَيْءٍ

أَوْ شَيْءٍ

السَّمِيعِ الْعَلِيمِ الَّذِي

أَوْ تَرْضٍ أَوْ سَقِيمٍ أَوْ بَرِيٍّ أَوْ بَرِيٍّ أَوْ فَاقَةٍ أَوْ سَغْبٍ
أَوْ عَطِشٍ أَوْ دَسْوَسَةٍ أَوْ تَقْصُرٍ فِي دِينٍ أَوْ مَعِيْنَةٍ فَاقَةٍ
بِمَاشِيَةٍ وَكَيْفَ تَبَيَّنَتْ أَيْ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ الْغَنِيُّ الْقَدِيرُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

العالمين جاءه من كل وجه وصح ما ورد
له كريمة الذي ليس
ممثل له شيء وهو

العزير الكريم
الله الرحمن الرحيم
بِسْمِ اللَّهِ السَّمِيعِ
الْعَلِيمِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ

شَيْءٌ وَهُوَ الْعَلِيمُ

الْحَبِيبُ لِسْمِ اللَّهِ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لِسْمِ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الرَّحِيمِ الَّذِي لَيْسَ

كَثَلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

الْعَزِيزُ الْغَفُورُ فَ

اللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا

وَهُوَ الرَّحِيمُ الرَّ

حِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَعِزِّ عِزِّكَ

عِزِّكَ بِطَوْلِ حَوْلِ شَدِيدِ قُوَّتِكَ بِقُدْرَةِ

مِقْدَارِ قُدْرَتِكَ بِتَأَكِيدِ تَحْمِيدِ عِظَمِكَ

بِتَمَوُّمِ تَمَوُّعِ لَوْ رَفَعْتِكَ بِدَيْمُومِ تَيْمُومِ دَوَامِ مَدَدِكَ

بِرِضْوَانِ عَفْرَانِ رَحْمَتِكَ بِرَفِيعِ بَدِيعِ مَسِيعِ تَلَطُّفَتِكَ

بِعَادَةِ صَلَوةِ بَسَاطَةِ رَحْمَتِكَ بِجَقَائِقِ الْحَقِّ مِنْ

حَقِّ حَقِّكَ بِمَسْكُونِ السِّرِّ مِنْ سِرِّ سِرِّكَ

بِمَعَانِدِ الْعِزِّ مِنْ عِزِّ عِزِّكَ بِجَنِينِ أَنْبِئِ تَكْبِيرِ

الْمُرِيرِ بِجِرْقَاتِ خَضِيعَاتِ ذَقَائِبِ الْخَائِفِ بِزِ

أَعْمَالِ أَقْوَالِ الْمُجْتَهِدِينَ بِتَجْمِيعِ نَقْطِ مَوَارِدِ

الصَّابِرِينَ بِتَعْبُدِ تَهْجِدِ مُحَمَّدٍ بِجَلْدِ الْعَارِفِينَ

انكشتر عقيق نقش

محمد النبي الله

علي ولي الله

برکه فرزند بر دار فرمون

بر درار بنان در وقت

صبح دست بر پشای

نه در و بر سوی آ

ن کند و پست یکنار

بگوید یا شهید خو

تعالی اورا صالح

کوداند

إِلَهِي ذَهَبَ الْعُقُولُ وَالْخَسِرَتِ الْأَبْصَارُ وَصَاحِبِ

الْإِتْمَانِ وَحَارَتِ الْأَوْهَامِ وَقَصْرَتِ النُّوَابِطِ

وَبَعْرَتِ الظُّنُونِ عَنْ إِذْ ذَاكَ كُنْهَ كَيْفِيَّةِ مَا ظَهَرَ مِنْ

بُؤَادِي عَجَائِبِ أَصْحَابِ بَدِيعِ قُدْرَتِكَ دُونَ

الْبُلُوغِ إِلَى عَرَفَةَ تَلَا فِي لَعَابِ يَرْوِقِ نَمَائِكِ اللَّهُمَّ

تَحْرِكَ الْحَرَكَاتِ وَبَدِيعِ نَمَائِزِ الْغَايَاتِ وَ

تَخْرُجُ يَنْبَاعِ تَفْرِيعِ قَضَائِنِ الثَّبَاتِ بِأَمْنِ شِقِّ صَمِّ

جَلَامِيدِ الصُّمُورِ الرَّاسِيَاتِ وَاتَّبِعْ مِنْهَا مَاءً يَكُونُ

مُعِينًا حَيَوَةً لِلْمَخْلُوقَاتِ فَأَحْيَا مِنْهَا الْحَيَوَانَ وَ

الثَّبَاتِ وَعَلِمَ مَا اخْتَلَجَ فِي أَفْكَارِهِمْ مِنْ نَطْقَاتِنَا

حَقَائِقِ لَفَاتِ التَّمَلُّقِ النَّارِحَاتِ بِأَمْنِ سَجْدَتِ

وَهَلَلَتْ وَقَدَسَتْ وَكَبُرَتْ وَسَجَدَتْ لِجَلَالِ

م ۱۰

و

الشُّكُور

براب خواند و بیا شنا

مد جهته روشنا

بی چشم از ان اب

رد کشند

دعا فراموشی

بیت پریشانی کز

در و بگویند

لهم اني اسئلك

ان تذكر الخيرو فا

لله والامر به ا

تسطرط بحد وا

حد وان تذكر

ما انسا منه ا

لشيطان

جمال اقوال عظيم عزرة جبروت ملكوت سلطنة

ملائكة التسع سموات يامن وارث فاضاءت

واقادت لدوام سكونية النجوم الزاهرات

واحصى عدد الاموات صل على محمد والله خير

البريات وافعل بي كذا وكذا وصل الله على

محمد والله اجمعين برحمتك يا ارحم الراحمين

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك يا من اقر له بالعبودية

معبود يامن يجده كل محمود يامن يفرغ اليه

كل محمود يامن يطلب عنده كل مفقود يا

من باب عن سؤالي غير مندود يامن هو غير

ولا مندود يامن عطاؤه غير ممنوع ولا منكود

يا

دعا ماه صفر

هر کس هر روز ده ص

يا من هو لمن دعاء لئلا يعبد وهو نعم المقصود

يا من رجاه عبادته بحبله مشدود يامن ليس

بوالد ولا خلود يامن شبهه ومثله غير موجود

يا من كرمه غير معدود يامن حوض برة لا تاف

موزود يا الله يا رحمن يا رحيم يا ودود يا ارحم الراحمين

يا شديدا يا شديدا يا شديدا يا شديدا يا شديدا

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي يا عزي

105

صَبَّأَكَ إِنِّي كُنْتُ
 مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَنْصَلِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 سَتَجْنَالَهُ وَمَجْنَاهُ
 مِنَ الغَمِّ وَكَذَلِكَ
 نَحْنُ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 رَأَيْهِ الطَّيِّبِينَ
 مُحَمَّدًا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ

وَعَلَى إِلِيهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ أَهْلَ الْكُومِ وَالْمَجُودِ
 اعْلَمُوا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يا امير المؤمنين واذن جميع بنات منور بحضرت امام الانبياء
 والجن عرين يوسف الفاضل عليه السلام من نور برقه الجليل وزهده الدعوات
 من جن حضرت امام رضا وعلو در قصر حميد فرود آمد جا به خود را کند و بگید داد
 او را بزرگتر خود بود که از هر حبيب امام عليه السلام بود و حميد از او را
 بر گرفت و بگفت که او را گفت از او را در حبيب فيض ثابور در حضرت
 امام فرمود که از عونه است که در حبيب منور از او بلا اذن خود را
 بداند اگر فرست که هر کس بخود دارد و سلطان بعين از او در کوه و در آن

يا ربي استغفرني

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از امام جعفر صادق
 بِسْمِ اللَّهِ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتُ نَقِيًّا وَغَيْرِي
 أَخَذْتُ بِاللَّهِ التَّمِيمِ البَصِيرِ عَلَى سَعْيِكَ وَبَصْرِكَ لِلسُّلْطَانِ
 لَكَ عَلَى وَلَا أَسْمَعِي وَلَا أَبْصِرِي وَلَا أَعْلَى شَعْرِي وَلَا عَلِي
 بَشْرِي وَلَا عَلِي دِي وَلَا عَلِي لِحْيِي وَلَا عَلِي عَصِي
 عَلِي عِظَامِي وَلَا عَلِي مَالِي وَلَا عَلِي مَا رَزَقْتَنِي رَبِّي
 سَتَرْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سِتْرَ النُّبُوَّةِ الَّتِي أَنْتَ
 أَنْبِئَاءُ اللَّهِ يَرِي مِنَ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَالْفِرَاعِ عِنْدَ جَبَلِ
 عَنْ يَمِينِي وَمِثْكَ كَائِلٌ عَنْ يَسَارِي وَأَسْرَأْبِلٌ عَنْ وَرَائِي
 وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَامِي وَاللَّهُ مَطْلَعٌ عَلَيَّ مَحْطٌ
 بِرَبِّكَ يَمْنَعُكَ مِنِّي وَيَمْنَعُ الشَّيْطَانَ مِنِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَخِذْ
 بِقَلْبِي حَتَّى إِذَا نَأَيْتُكَ أَنْ يَسْتَفْرِئَنِي وَأَنْ يَسْتَفْئِيَنِي
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْغَنَاءُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْغَنَاءُ اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْغَنَاءُ

من انفس و
 دن اورا
 در چهار طرف
 قل هو الله
 و چهار طرف
 من انفس و
 دن اورا

صَبَّحْتَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ فَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

مِنَ الْجَنَّةِ وَأَنْزَلْتَنِي

وَعَلَى إِلَهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ أَهْلَ الْكُرْمِ وَالْجَوْوِ

أَفْضَلُ نِيَامًا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

از امام جعفر صادق

اللَّهُ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ أَنْ تَكُنَّ نَفْسًا أَوْ غَيْرَ

أَعَذْتُ بِاللهِ التَّمِيمِ البَصِيرِ عَلَى عَيْكَ وَبَصْرَكَ لَا

تَكُنْ عَلَيَّ وَلَا تَسْمِعْ وَلَا تَبْصُرْ وَلَا تَعْلَمْ وَلَا تَعْرِفْ وَلَا تَعْلَمْ

تَعْرِفْ وَلَا تَعْلَمْ وَلَا تَعْلَمْ وَلَا تَعْلَمْ وَلَا تَعْلَمْ وَلَا تَعْلَمْ

عَلَى عِظَامِي وَلَا عَلَى مَالِي وَلَا عَلَى مَا رَزَقْتَنِي رَبِّي

تَرْتَبِي وَبَيْنَكَ بَيْنَ النَّبِيِّ الَّذِي أَنْتَ

أَنْبِيَاءُ اللهُ بِرَبِّ سَطَوَاتِ الْجَبَابِرَةِ وَالْفَرِيعَةِ جَبَلِ

عَنْ يَمِينِي وَمِثْلَئِلكَ عَنْ يَسَارِي وَأَسْأَلُكَ عَنْ ذُرِّيَّتِي

وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَمَا بِي وَاللَّهِ مَطْلَعُ عَلِيٍّ مَحْطٌ

بِي رَبِّكَ مِمَّنْ عَمِي وَمِمَّنْ الشَّيْطَانُ مِنَ اللهِ لَبَّةٌ أَنْتَ أَخِذْ

بِقَلْبِي حَتَّى أَتَىكَ أَنْ يَسْتَفْرِغَ وَأَنْ يَسْتَفْرِغَ بِكَ صَبَّحْتَكَ إِنِّي كُنْتُ

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْجَنَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْجَنَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صِرَاطٌ مَسْتَقِيمٌ

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْجَنَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ الْجَنَاتُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ صِرَاطٌ مَسْتَقِيمٌ

Handwritten notes in blue ink at the bottom of the page, including the word 'صِرَاطٌ' and other religious terms.

U
297-20M